

پیماری شناسی مقدماتی

تهیه و تنظیم: سید جمال اشرفی

Plant pathology

با phytopathology به علمی که با اثرات متقابل بین عوامل بیماری‌زا و میزبان و تعیین روشهای مبارزه با این عوامل می‌پردازد.

1- مطالعه عوامل بیماری‌زا و یا اختلال در گیاه

2- چگونگی توسعه در گیاه.

3- بررسی عکس‌العمل بین میزبان و عامل

4- راههای مبارزه با عامل بیماری‌زا.

اهمیت بیماریهای گیاهی :

بخاطر خسارتی که وارد می‌کنند دارای اهمیت هستند ، در سال 1845 کلیه مزارع ایرلند در اثر سفیدک دروغی یا سوختگی شاخ و برگ سیب زمینی از بین رفت و موجب قحطی و مرگ هزاران نفر شد.

2- باعث محدود کردن رشد گیاه در منطقه ای یا از بین رفتن کامل گیاه از یک منطقه می‌شود. (مرگ نارون هلندی (Dutch elm disease)

3- پیشرفت صنایع وابسته به کنترل عوامل بیماری‌زا (کارخانه سم‌سازی- سازنده ماشی آلات سمپاشی)

4- استفاده از عوامل بیماری‌زا در صنایع پزشکی «سیخک غلات یا Ergot که روی گندم و جو و چاودار اسکروت را ایجاد می‌کند. که از الکلئید آن برای درمان قانقاریا و بیماریهای زنانه استفاده می‌شود.»

5- 16٪ از محصول دنیا را از بین می‌برند. مهمترین آن 1- زنگ غلات 2- سیاهک غلات 3- Ergot غلات 4- سفیدک دروغی سیب‌زمین 5- لک قهوه‌ای برنج 6- سوختگی برگ ذرت «بلایت ذرت».

از بیماریهای ویروسی مهم می‌توان به عوامل زیر اشاره کرد 1- کوتولگی زرد جو 2- موزاییک نیشکر 4- زردی چغندر قند.

عوامل باکتریایی: شانکر مرکبات- آتشک سیب و گلابی

عوامل نماتدی: نماتد مواد گره ریشه - نماتد سیستمی چغندر قند. نماتد طلایی سیب زمینی (در ایران قرنطینه می‌باشد).

تاریخچه بیماریهای گیاهی:

تئوفراستوت سال 400 قبل از میلادی بیماریهای روی غلات و درختان مشاهده کرد و در این زمینه مقاله نوشت.

رومی‌ها برای مبارزه با زنگهای غلات در اوایل بهار نزد خدای Robigo می‌رفتند و دعا می‌کردند. در سال 1729 آقای Michili پدر علم قارچ‌شناسی گردهای روی گیاه را برداشت و روی گیاه دیگر ریخت و علائم مشابه را مشاهده کرد.

سال 1734 کشیش انگلیسی (نیدهام Need ham) نماتد گال گندم را توصیف کرد.

در سال 1775 آقای تیلت Tillet روی گندم پودر سیاه رنگ را مشاهده کرد و آنرا در مورد گندمهای سالم آزمایش کرد و سیاهک را شناسایی کرد.

در سال 1858 آقای Kuehn که فردی مزرعه دار بود اولین کتاب را در زمینه بیماریهای گیاهی تألیف کرد.

سال 1861 آقای Debary بیماری سوختگی شاخ و برگ سیب زمینی را مطالعه کرد و بعنوان بنیانگذار علوم بیمارشناسی گیاهی شناخته شد.

ویروس موزاییک توتون (TMV) اولین بار توسط آقای میر Mayer شناسایی شد و بعد آقای استنلی Stanley عصاره گیاهی بیمار را استخراج کرد و ویروس را شناسایی کرد.

در سال 1961 ژاپنی ها ماده ای را از برنج استخراج کردند و آن را شبه میکوپلازما Mycoplasma نامیدند . (M.L.O یا Mycoplasma Like Organism) که در آوندهای آبکش دیده می شد و ژاپنی ها مشاهده کردند که با استفاده از آنتی باکتریهای قابل درمان بودند پس ساختاری شبیه باکتری ها داشتند و آنها را فیتوپلازما نامیدند.

در سال 1971 ویروئیدها را از گیاهان استخراج کردند (ویروئیدها RNA هستند و پوشش پروتئینی ندارند و فقط در گیاهان بیماری زا هستند ، در حالی که ویروس DNA ، دورشته ای و پروتئین دارمی باشد)

طبقه بندی بیماریهای گیاهی:

می تواند با توجه به علائم بیماری در گیاه، اندام گیاهی مورد آلودگی، نوع گیاه، عامل بیماری «ویروسی - باکتری - نماتدی - بیماریهای عفونی یا مسری، غیر عفونی» تعیین شود

- 1- بیماریهای عفونی یا مسری: Infectious diseases یا Biotic diseases که ناشی از قارچها، پروکاریوتها ، باکتریها « فیتوپلازما، ویروسها، ویروئیدها، نماتدها، گیاهان گلدار و Protozoa
- 2- بیماریهای غیر عفونی و غیر مسری: Non infectious disease که متاثر از عوامل محیطی مثل گرما، سرما، نور، و PH خاک ، املاح خاک، عملیات زراعی نامناسب، کمبودهای خاک.

مفهوم بیماری در گیاه:

گیاهی سالم است که در فرآیند فتوسنتز گلوکز را سنتز می کند و در فرآیند تنفس آن را می سوزاند.

گیاه بیمار گیاهی است که در این خواص فیزیولوژیکی اش اختلال ایجاد شده است، که عواملی که روی برگ هستند فتوسنتز را مختل می کنند و عوامل بیماری زا روی گل و میوه باعث اختلال در تولید مثل گیاه می شوند..

هر فرآیند غیر عادی که در اثر تحریک مدام عامل زنده «Pathogen» یا غیر زنده مشاهده شود. که نتیجه اختلال ناشی از عوامل زنده را Plant disease و عوامل غیرزنده را Disorder می گویند.

تشخیص بیماری های گیاهی:

- 1- تشخیص این که آیا Pathogen عامل بیماری می باشد «مشاهده موجود زنده» .

2- ممکن است ناشی از شرایط محیط می باشد.

«ممکن است وارثه های مختلف از گیاه در برابر شرایط محیط عکسی العمل متفاوتی داشته باشند.»

تشخیص Pathogen از روش کخ:

- 1- آن بیماری را روی دیگر گیاهان مزرعه مشاهده کنیم.
- 2- بیمارگر را بتوانیم از گیاه جدا کنیم.
- 3- باید پاتوژن را روی گیاهان سالم آزمایش کرد.
- 4- پس از تلقیح بیمارگر بر روی گیاه سالم باید اثرات مشابه مشاهده شود.
- 5- بتوانیم بیمارگر را مجدداً از گیاه بیمار استخراج کنیم «اثبات بیماری زایی»

بیمارگر های گیاهی:

میزبان - عامل بیماری زا - شرایط مساعد، سه عامل هستند که در تقابل باهم باعث ایجاد بیماری می شوند.

رابطه بین پاتوژن و میزبان را پارازیسیم می گویند. Parasitism.

هر پاتوژنی پارازیت هست ولی هر یارازیتی پاتوژن نیست. مثلاً قارچ Endogone که به صورت پارازیت داخل گیاهان مرتعی وجود دارد پاتوژن نمی باشد. (یعنی باعث بیماری در گیاه نمی شود)

1- انگل اجباری Biothroph: مثل ویروس ها- ویروتیدها- فیتوپلاسما- نماتد باکتریهای سخت کشت Fastidies - بعضی قارچ ها

2- انگل غیر اجباری: (1- ساپروفیت اختیاری facultative saprophyte . 2- پارازیت اختیاری facultative parasite)

3- ساپروفیت اجباری

ساپروفیت اختیاری facultative saprophyte : که بیشتر سعی می کنند به صورت انگل در روی موجود زنده فعالیت کند.

پارازیت اختیاری: facultative parasite بیشتر سعی می کند که ساپروفیت باشند اگر مواد غذایی نباشد پارازیت می شوند و معمولاً تولید توکسین می کنند که باعث مرگ سلول می شوند. پارازیت های اجباری: یک رابط همزیستی با سلول برقرار می کنند (سلول را نمی کشند) چون زندگی شان وابسته به زندگی سلول است.

فرق بین پارازیت اختیاری و اجباری:

1- نوع تغذیه که در پارازیت های اجباری Biotroph و در اختیاری ها Necrotroph می باشد.

2- پارازیت های اجباری سلول را نمی کشند ولی پارازیت های اختیاری ابتدا سلول را می کشند و بعد تغذیه می کنند.

3- دامنه میزبانی در پارازیت های اختیاری وسیعتر بوده در حالی که در پارازیت های اجباری عمل اختصاصی می باشد. «قارچ های متکامل»

چرخه بیماری: Disease cycle:

1- مرحله برقراری تماس بین پاتوژن و میزبان «تلقیح» Inoculation: که بستگی به پاتوژن دارد مثلاً ویروس به طور کامل در تماس با گیاه خواهد بود در نماتدها اندام تغذیه ای و در گیاهان گل دارانگل بذر در تماس با میزبان خواهد بود و در قارچ ها هاگک یا هیف و ... می توان باشد. به هر یک از واحد پاتوژن که با میزبان تماس برقرار می کند یک Propagule می گویند مثلاً یک دانه بذر گل انگل یک Propagule خواهد بود.

2- رخنه (نفوذ) Penetration:

1- به شکل مستقیم: قارچها - نماتدها - گیاهان گل دار
2- به شکل غیرمستقیم: (1- روزنه طبیعی گیاهی یا جاهای که زخم شده 2- با کمک ناقلین، مثلاً ویروسها به کمک شته ها و زنجیره هامنتقل می شوند)
3- عفونت: آلودگی Infection برقراری رابطه پاتولوژیکی بین عامل و میزبان که منجر به ظهور علائم در گیاه شود.

4- دوره نهفتگی یا کمون Latent period یا Incubation period: مدت زمان بین ایجاد عفونت و ظهور علائم بیماری که هر چه طول این دوره کمتر باشد نشانه قدرت پاتوژن می باشد.

5- گسترش بیماری داخل میزبان (Invasion): پیشروی محل های پاتوژن در گیاه مختلف می باشد مثلاً پارازیت های اجباری درون آوندهای آبکش که زنده هستند مستقر می شوند و در آوندهای چوبی مرده پژمردگی های آوندی Vascular Wilt را باعث می شوند. باکتریها معمولاً در فضاهای بین سلولی مستقر می شوند و یا پکتات کلیسم را حل می کند و فضا باز کنند.

پاتوژن های سیستمیک مثل ویروسها که از طریق آوندها و یا سلولها در گیاه پخش می شوند که از طریق سلول به سلول کندتر است ولی اگر از طریق آوند آبکش وارد شوند سریعاً خود را به مریستمها راسی می رسانند و علائم از همین نقاط نمایان می شوند. قارچهایی که از طریق آوندهای چوبی منتقل شوند سیستمیک هستند «قارچها نمی توان درون آوندهای آبکش منتقل شوند چون فشار اسمزی زیاد و شیره پرورده باعث می شود که هاگک آب را از دست دهد و دچار پلاسمولیز شود.»

6- مرحله تولید مثل پاتوژن: بسته به نوع پاتوژن متغیر می باشد مثلاً قارچها هم تولیدمثل جنسی دارند و هم غیرجنسی - باکتریها از طریق دو نیم شدن، ویروسها همانندسازی می کنند.

7- انتشار پاتوژن در مزرعه: Dissemination یا Transmission: قارچها با باد و باران - ویروسها به کمک ناقلین باکتریهای - باد و باران - حشرات و.. منتقل می شوند.

8- زمستان گذرانی و تابستان گذرانی: over wintering یا over summering قارچها تولید اندام های مقاوم می کنند ویروسها و پروئیدها درون بافت گیاهی خواهند ماند بعضی از ویروسها در باقی مانده گیاهی هم می توانند زندگی کنند مثل TMV، برخی از ویروسها زمستان را درون بدن حشرات مثلاً زنجیرهها سپری می کنند.

نماتدها اغلب به صورت تخم ندرتاً به شکل لاروی در خاک می گذرانند.

چگونگی حمله پاتوژنها به گیاهان:

بیمارگر باید خود را به پرتوپلاست سلول برساند که احتیاج به ابزار دارد که نوع مکانیکی در نماتدها دیده می شود و در باکتری ها ... به صورت شیمیایی دیواره سلولی را از بین می برند و به پرتوپلاست می رسند

مثلاً آنزیم های قارچ ها یا آنزیم کوتینازدر باکتری ها باعث تجزیه کوتیکول می شود . پکتات بین سلولی توسط پکتیناز نیز تجزیه می شود.

دیوار سلولی توسط سلولز و دیواره چوبی توسط لیگنیناز از بین می رود.

بعضی از قارچها تولید توکسین می کند که سریعاً سلول را می کشد و دو نوع هستند:

1- توکسین غیر اختصاصی برای میزبان. 2- توکسین اختصاصی برای میزبان .

هورمون : مثلاً با تولید هورمون اکسین توسط پاتوژن در گیاه گال ایجاد می شود و پاتوژن در آن منطقه فعالیت می کند. یا پاتوژن که تولید جیبرلین می کند «جیبرلین باعث جدا شدن برگ از گیاه در پاییز می شود.»

مکانیسم های دفاعی گیاه در برابر عوامل بیماریزا:

1- دفاعی قبل از حمله پاتوژن passive :

الف- سدهای فیزیکی. ب) سد های شیمیایی

2- دفاعی بعد از حمله پاتوژن Active:

الف) فیزیکی. ب) شیمیایی

سدهای فیزیکی قبل از حمله پاتوژن در گیاه:

1- وجود موم در سطح اپیدرم «گلبرگ»

2- برخی از رقم های گیاهی دارای روزنه های کمتری در سطح برگ هستند.

3- بعضی از گیاهان دارای اپیدرم ضخیم تری هستند.

سد های شیمیایی قبل از حمله پاتوژن:

وجود برخی از مواد شیمیایی که خاصیت قارچ کشی دارند

«ترکیبات فنولی که در معرض هوا قهوه ای رنگ می شوند» که درون واکوئلهای خاصی در گیاه نگهداری می شوند

اسید کلروژنیک که در پیاز قرمز وجود دارد باعث مقاومت این گیاه در مقابل بیماری زای می باشد.

سدهای فیزیکی پس از حمله پاتوژن در گیاه:

1- ساخته شدن لایه چوب پنبه جدید در مقابل پاتوژن «سیب زمینی های که موقع کشت نصف می کنیم بهتر است در دمای خاصی نگهداری شوند تا لایه چوب پنبه روی آن تشکیل شود و در مقابل پاتوژن های درون خاک مقاومتر باشند.»

- 2- ایجاد لایه های جدا شونده «در بیماری لکه غربالی که روی برگ گیاهان دو لپه ای تشکیل می شوند گیاه در اطراف این لکه ها لایه ای جدا شونده می سازد» (گیاهان همیشه سبز))
- 3- تایلوز Tylose تورم سلولهای پارانشیم همراه آوندهای چوبی و نفوذ این سلولها درون آوندهای چوب و مسدود کردن آوند و ایجاد مانع در مقابل حرکت پاتوژن با جلوگیری از حرکت توکسین یا آنزیم تولیدشده در شیر پرورده «گیاهای که نصفشان سبز و نصف دیگرشان خشک است» تایلوزها ساختار سلولوزی دارند.
- 4- تولید صمغ (Gums): بیشتر در گیاهان هسته داری تولید می شوند که با ورود به فضای بین سولی و اکسیده شدن در مقابل هوا باعث مسدود شدن مسیر حرکت پاتوژن می شود.

مکانیسم های شیمیایی گیاه پس از حمله پاتوژن:

- 1- فیتو الکسین ها، مواد سمی که در گیاه سالم به مقدار بسیار کم وجود دارند و یا اصلاً وجود ندارد و پس از حمله پاتوژن تولید آن در گیاه شدیداً افزایش می یابد، مثلاً گیاه نخودفرنگی فیتوالکسینی به نام پیزاتین Pisatin می سازد یا گلایسولین Glyceollin در سویا، کپسیدول Caosidol در فلفل، در ارقام مختلف فقط میزان و زمان تولید این مواد متفاوت است.
- 2- ترکیبات فنولی: پلی فنول در اثر آنزیم پلی فنل اکسید می شود به کیونن ها تبدیل می شود که بسیار سمی می باشد.
- 3- صمغ زدایی Detoxification: بعضی از گیاهان توکسین ایجاد شده توسط پاتوژن را تجزیه و اثر آن را خنثی می کند «اسید فوزاریک که در برخی از ارقام پنبه و گوجه فرنگی به متیل فوزاریک تجزیه و می شود و قارچ فوزاریم دیگر برای گیاه بیماری زا نخواهد بود»
- مصونیت اکتسابی (مقاومت القایی Induced Resistance):** مشابه عمل واکنش ساینون در انسان میباشد با این نحو که برخی از مواد مکانیسم دفاعی گیاه را روشن می کنند
- ملکول پیام بر در این مکانیسم اغلب آسپرین است چون که اسید سالسیلیک در سلول ها که مورد حمله قرار گرفته اند ساخته شود از طریق سلولی با سلول دیگر یا آوند آبکش خود را به دیگر سلول ها می رساند»
- مثلاً گیاه Arabidopsis در مقابل اسید سالسیلیک با دوزهای مختلف نسبت های خاصی از سیستم دفاعی اش فعال شد.

علائم عمومی بیماری های گیاهی:

- علائمی که در اثر ظهور قابل رویت پاتوژن به وجود می آیند «سفیدکها Mildew - زنگها Rusts - سیاهکها Bunts - زنگ سفید - سختینه
- « تغییر رنگها - رشد غیر طبیعی گیاه
- 1- سختینه یا اسکروت مختص قارچها بوده و اندازه های در حدود میلی متر و سانتی متر دارد و برای حفظ قارچ در برابر شرایط نامساعد تولید می شود.

2- ترشح ooze که مختص باکتری‌ها می‌باشد «ترشح Exudation» به صورت مواد لزج با ویسکوزیته بالا «باکتری وارد آوند گیاه شده و علامت خاصی هم روی گیاه دیده نمی‌شود یک لیوان آب مقطر را برمی‌داریم و قسمتی از گیاه را می‌بریم و درون آن می‌گذاریم و خروج ماده را مشاهده می‌کنیم که نشانه وجود باکتری در گیاه می‌باشد»

3- تغییر رنگها: Etiolation

- بی‌رنگ شدن اندام گیاهی در برابر کمبود نور کلروز Chlorosis : که در اثر ساخته نشدن کلروفیل کافی در گیاه می‌باشد یا در شرایط مساعد نوری گیاه به صورت سبز روشن یا زرد دیده می‌شود که اغلب ناشی از کمبود ازت خاک می‌باشد، کلروز می‌تواند ناشی از حمله پاتوژن «ویروس‌ها - فیتوپلازماها - قارچ‌های آوندی...» هم باشد.

- موزاییک Mosaic: ایجاد لکه‌های کلروز یا ایجاد لکه‌های زرد رنگ در متن سبز گیاه که اغلب توسط ویروس‌ها ایجاد می‌شود.

- Mottle: موزاییک خفیف که خیلی مشهود نیست.

4- رشد غیر طبیعی اندام گیاهی : برخی از اندام گیاهی ممکن است رشدی غیر طبیعی پیدا بکنند
1- افزایش رشد 2- کاهش رشد

افزایش رشد: مثل گال - تومور - زگیل (wart) «زگیل کوچکتر از گال»

که این افزایش می‌تواند ناشی از افزایش تعداد سلول «Hyperplasia» و یا افزایش حجم سلول (Hyper trophy) باشد. که بصورت گال - زگیل - تومور - جاروی جادوگر Witches brome (تعداد جوانه‌های جانبی زیاد و رشد آنها سریع می‌شود «ویروس‌ها و فیتوپلازماها») ریشه ریشی hairy root : (که تعداد ریشه زیاد می‌شود «نماتدها و ویروس‌ها») ظاهر می‌شود.

کاهش رشد: 1- کاهش تعداد سلول (Hypoplasia) 2- کاهش حجم سلول Hypothrophy: که به صورت کوتولگی Dwarf 2- کوتولگی Stunt که در یک اندام گیاه به وجود می‌آید «درگوجه»
3- کوتولگی Rosetting که در اثر کاهش رشد میان گره‌های به وجود می‌آید»
کوتولگی Nanism»

5- برگسانی Phyllody : تشکیل اندام‌های رویشی مثل برگ در داخل اندام‌های زایشی که ناشی از اختلال رشد می‌باشد

ویروس‌ها و فیتوپلازماها بیشتر عامل این نوع از بیماری‌ها هستند (بیماری رایج کنجد در ایران)

6- پژمردگی Wilting: وقتی که مسیر آوندها مسدود می‌شوند رخ می‌دهد که عامل آنها قارچ‌های آوندی و برخی از ویروس‌ها می‌باشند

پژمردگی که از آبیاری نکردن به موقع به وجود می‌آید قابل برگشت می‌باشد.

7- لکه برگی‌ها Leaf spot: توسط قارچ‌های هوا آزاد - برخی از ویروس‌ها به وجود می‌آید که در نوع لکه غربالی برگ حالت سوراخ سوراخ پیدا می‌کند به دلیل لایه جدا شونده در اطراف لکه حاصل می‌شود «shot hole» لکه حالت نقطه‌های کوچک و سیاه دارد speck

- 8- Blight سوختگی شاخ و برگ یا آتشک: قهوه‌ای شدن سریع برگها- جوانه‌ها و شاخه‌های یکساله که صرف چند روز اتفاق می‌افتد که عامل آن اغلب باکترها و قارچها هستند.
- 9- Scald: تغییر رنگ بافت‌های اپیدرمی روی برگ یا میوه معمولاً به صورت سطحی «کچلی»
Sun scald: آفتاب سوختگی که ناشی از تابش مستقیم خورشید به سطح گیاه می‌باشد
- 10- آب سوختگی «water soak» جمع شدن آب در فضای میان بافتی در اثر باران‌های شدید یا عوامل بیماری‌زا مثلاً باکتری‌ها که در نهایت لکه‌های نکروز روی برگ دیده می‌شود.
آب سوختگی در اثر سرما هم می‌تواند ایجاد شود.
- 11- Blast: مرگ سریع غنچه‌ها و جوانه باز نشده اغلب توسط باکتری‌ها صورت می‌گیرد «بلاست مرکبات رایج در کشور»
- 12- آنتراکنوز Anthracnose: عبارت است از زخم‌های نکروز شده و فرو رفته در بافت گیاه که بیشتر روی شاخه‌ها و ساقه‌های یکساله و گاهی هم روی میوه‌ها ایجاد می‌شود. حاشیه این برگ‌ها به وسیله بافت پینه‌ای «کالوس» احاطه می‌شود. «ظاهراً زخم حالت فرو رفته دارد»
- 13- شانکر Canker: زخم‌ها خیلی بزرگ از نوع آنتراکنوزاگر روی تنه یا ساقه‌های چند ساله باشد در فصل‌های گرم درخت فعال تر است و در سرما اگر باران یا رطوبت کافی باشد شانکر فعال می‌شود و از این نو و کهنه شدن زخم حالتی شبیه به سیکل تیر اندازی در جهت طولی می‌گیرند
- 14- کتابی شدن ساقه Stem fasciation ساقه از حالت استوانه‌ای خارج می‌شود و حالت پهن به خود می‌گیرد.
- 15- گموز یا انگومک Gummosis: پوسیدگی و قهوه‌ای شدن محل طوقه که در این محل صمغ ترشح می‌شود و اغلب ناشی از قارچ‌ها می‌باشد.
- 16- سبزیایی Virescence: گل سبزی، سبز شدن بافت‌های که در حالت عادی کلروفیل ندارند و بیشتر در اثر ویروئیدها و فیتوپلازماها ایجاد می‌شوند.

بیماریهای ناشی از رده اُمیست

مقدمه:

قارچ‌های این رده در تولید مثل زئوسپرانژیوم و زئوسپور تولید می‌کنند. اسپورهای تولید شده ممکن است بدون تولید زئوسپور جوانه زده نقش کنیدی را ایفا نمایند. زئوسپورها تقریباً قلوهای شکل و دارای دو تاژک (پرورش در جلو، شلاقی در عقب) هستند. از آمیزش اندام نر (آنتریدی) با اندام زایشی ماده (اُمگون Oogonium) تخم اسپور با جداره ضخیم تشکیل می‌گردد.

طبقه بندی:

راسته پرنوسپورال:

- 1- خانواده پی‌تیاسه Pythiaceae
- 2- خانواده پرونوسپوراسه Peronosporaceae
- 3- خانواده آلبوژیناسه Albuginaceae

الف) خانواده پی تپاسه:

قارچ های این خانواده در آب و خاک زندگی می کنند، گونه های خاکزی اغلب زندگی ساپروفیتی دارند و یا به قسمت هایی از گیاه که در مجاورت خاک قرار دارند حمله کرده، ایجاد بیماری می کنند.

در این قارچ ها اسپورانژ بر شبیه هیف رویشی می باشد و یا رشد آن نامحدود است. تولید زئوسپور در این خانواده عمومیت دارد.

دو جنس پی تیوم و فیتوفترا از جنس های مهم این خانواده هستند.

در جنس پی تیوم اسپورانژ بر از هیف رویشی قابل تشخیص نیست ولی در جنس فیتوفترا اسپورانژ بر غالباً با داشتن برجستگی های آمپولی از هیف رویشی قابل تشخیص می باشد.

بیماری مرگ گیاهچه: Damping off

این بیماری انتشار جهانی دارد و در غالب مناطق ایران نیز سبب پوسیدگی بذر، مرگ یا از پا افتادگی گیاهچه، پوسیدگی ریشه ساقه و پوسیدگی نرم اندام های ذخیره ای می شود.

علائم بیماری :

سبز نشدن بذر کاشته شده یا Pre- emergence damping off

. مرگ گیاهچه ممکن است پس از خروج از خاک صورت گیرد. post- emergence off damping

علائم پژمردگی، کوتولگی و یا مرگ قسمت های هوایی در گیاهان مسن تر دیده می شود.

میوه بسیاری از گیاهان نظیر خیار، کلم، سیب زمینی در موقع حمل و نقل و یا در انبار مورد حمله این قارچ قرار می گیرند، که سطح خارجی چنین میوه هایی از مسیسیلیوم قارچ به صورت پنبه پوشانده شده سطح داخل آنها آبکی می شود.

عامل بیماری

عامل بیماری مرگ گیاهچه قارچ های پی تیوم، فیتوفترا و بعضی از قارچ های خاکزی دیگر مانند فوزاریوم، اسکروتیوم و رایزوکتونیا می باشند.

گونه *Pythium debaryanum* از جمله قارچ های عامل مرگ گیاهچه می باشد.

به صورت داخل سلولی فعالیت می کند و مکینه (هوستوریوم) تولید نمی کنند.

زیست شناسی:

قارچ زمستان را به صورت اُسپور (Oospore) در خاک یا بقایای گیاهی آلوده سپری می کند.

در حرارت 10-18 درجه بهاری اُسپورها جوانه زده ، تولید لوله تندش (germ-tube) می کند.

زئوسپورها با از دست دادن تاژک و ایجاد دیواره ضخیم تبدیل به کیست می شوند.

در اواخر فصل قارچ برای حفظ بقاء خود را از طریق تولید مثل جنسی اُسپور تولید می کند.

کنترل:

1- ضد عفونی بذر و پیاز با سمومی نظیر کاربوکسین و تیابندازول به نسبت دو در هزار .

- 2- ضد عفونی خاک گلدان یا خزانه چند روز قبل از کاشت با فرمالین به نسبت 2 درصد به طوری که تا عمق 10 سانتیمتر آن خیس شود.
- 3- کاهش دفعات آبیاری و کاشت بذر با فاصله کافی در خاک.
- 4- اجتناب از دادن کودازته به مقدار زیاد در خاک، شدت بیماری را کاهش می دهد.

بیماری سوختگی شاخ و برگ سیب زمینی و گوجه فرنگی:

در انگلیسی به Late blight و در بعضی منابع به سفیدک داخلی معروف است. در سال 1830 مشاهده شد و در سال 1845 در اروپا ایالات متحده شیوع پیدا کرد. این بیماری در سال 1845 منجر به قحطی در کشور ایرلند گردید. در ایران علاوه بر گوجه فرنگی و سیب زمینی به بادمجان هم خسارت می زند.

علائم بیماری:

قارچ *Phytophthora infestans* عامل این بیماری است. اسپورانژیوفور از روزنه های سطح زیرین برگ و یا عدسکهای غده سیب زمینی خارج و منشعب می شود.

محل تشکیل اسپورانژها در طول بندها به صورت قسمت های متورم مشاهده می شود. هیف این قارچ بر خلاف پی تیوم بین سلولی و دارای هوستوریوم بلند داسی شکل می باشد.

زیست شناسی:

زمستان را به صورت میسیلیوم در غده سیب زمینی آلوده سپری می کند. گیاه جوان از غده های آلوده تازه کشت شده یا باقی مانده از سال قبل آلوده می شود، اسپورانژها از روی برگهای آلوده نیز توسط باران منتشر شده وارد خاک می شوند. برای تشکیل اسپورانژها رطوبت نسبی نزدیک به صد درصد و درجه حرارات 16 تا 22 درجه سانتیگراد بسیار مناسب است. در حرارت بالای 30 درجه رشد قارچ در مزرعه متوقف می شود که اگر رطوبت نسبی کافی باشد از بین نمی رود.

کنترل:

- 1- جمع آوری و از بین بردن غده هایی که پس از برداشت در زمین مانده اند.
- 2- شناسایی و کشت ارقام مقاوم
- 3- جمع آوری و از بین بردن شاخ و برگ سیب زمینی 2 تا 3 هفته قبل از برداشت به کمک علف کش ها یا به طریق مکانیکی
- 4- سم پاشی شاخ و برگ یک هفته قبل از ظهور بیماری با استفاده از مانب، واپام، کوپروایت، مانکوزب. غیره..
- در صورت ظهور بیماری در مزرعه باید عمل سمپاشی چندبار تکرار شود.
- 5- مصرف کودهای فسفره اجتناب از مصرف بیش از حد کودهای ازته در کنترل بیماری موثرند.

بیماری گموز یا پوسیدگی طوقه مرکبات:

بیماری گموز (Gummosis) در سال 1843 از آمریکا و ایتالیا گزارش شده .
سال 1320 از ایران گزارش شده هم اکنون در مرکبات شمال و جنوب ایران دیده می شود.

علائم بیماری:

از بارزترین علائم ترشح صمغ از نواحی طوقه تا ارتفاع نیم متری تنه از سطح خاک می باشد.
پوست قسمت آلوده ممکن است بوی ماهی یا ترشی بدهد و دارای پوست سختی بشود.
پوسیدگی قسمت طوقه ممکن است به سمت ریشه هم توسعه پیدا کند و سبب پوسیدگی آن شود.
جوانه های آلوده رشد نمی کنند و به تدریج فاسد و قهوه ای می شوند .
برگها حالت رنگ پریده به خود گرفته و به تدریج زرد می شود و ریزش پیدا می کند.

عامل بیماری:

عامل این بیماری چند گونه از جنس فیتوفترا می باشد

مهمترین گونه های عامل این بیماری *Ph. parasitica* و *Phytophthora citrophthora*

زیست شناسی:

قارچ های مولد این بیماری در خاکهای بسیار مرطوب بخوبی رشد می کنند حتی در غیاب درختان
مرکبات هم قادرند سالها در خاک زندگی کنند
. مناسب ترین درجه حرارت برای رشد قارچ 30 درجه و حداقل 10 درجه سانتیگراد می باشد.
اسیدیته مناسب برای رشد قارچ 6 تا 7/5 می باشد.
وجود زخم در ریشه یا ساقه نزدیک به خاک در رخنه قارچ به داخل گیاه و ایجاد بیماری کمک
می کند.

کنترل:

پیشگیری:

- 1- باید از پایه مقاوم به گموز مثل نارنج و پونسیروس استفاده کرد «از رقم نارنج در شمال نمی توان استفاده کرد چون به بیماری ویروسی ترسترا حساس می باشد.»
- 2- محل اتصال پیوند که بر روی پایه می باشد در ارتفاع 30 تا 40 سانتیمتر از سطح خاک باشد.
- 3- باغ باید در زمین های سبک و زهکشی شده احداث گردد.
- 4- موقع غرس نباید نهال ها عمیق کشت شوند و ساقه ها حتی المقدور در خارج از خاک قرار گیرد.
- 5- آبیاری به گونه ای باشد که آب در تماس مستقیم با تنه درخت نباشد و یا موجب سرایت بیماری از درختی به درخت دیگر نشود .
- 6- تقویت درختان با استفاده از کودهای زراعی و عملیات زراعی مناسب .
- 7- در مناطق مساعد قبل از فصل بارندگی طوقه درختان و ریشه های مجاور را با محلول برد و یا کوپراویت سمپاشی شود.

راههای معالجه درختان مبتلا به کموز:

- 1- خاک اطراف طوقه را به منظور کاهش فعالیت عامل بیماری کنار زد و از تماس آب با طوقه جلوگیری کرد.
- 2- اگر آلودگی وسیع نباشد می توان محل آلودگی را تراشید و با چسب باغبانی پوشاند.
- 3- پوشاندن محل تراشیده شده با خمیری که از 300 گرم کوپراویت و 8 کیلو خاک رس تهیه شده است.
- 4- به محض مشاهده بیماری از قارچ کش کاپراکس کلوراید می توان استفاده کرد.

بوته میری جالیز:

این بیماری به سبز خشک، داغزدگی و آب زدگی هم معروف است. این بیماری به گیاهان خانواده جالیز بخصوص خیار، کدو، انواع خربزه و هندانه حمله می نماید این بیماری در سال 1323 در اصفهان مشاهده شد در سال 1352 خسارت آن بالغ بر 900 میلیون ریال در ایران برآورده گردیده.

علائم بیماری:

فرو رفتگی نسج گیاهی در محل طوقه. لکه های روی میوه که ابتدا کوچک هستند و فرورفته سپس توسعه پیدا می کنند، و به منطقه وسیع آبی که به رنگ قهوه ای متمایل به قرمز همراه با بوئی نامطبوع تبدیل می شود. در اثر این بیماری آوندهای چوبی بخصوص در ناحیه طوقه سریعاً تخریب می گردند و بوته در حالی که کاملاً سرحال و شاداب است از بین می رود.

عامل بیماری:

قارچ *Phytophthora drechsleri* عامل اصلی این بیماری می باشد. بنی هاشم عامل این بیماری را در شیراز *Pythium aphanidermatum* ذکر نمود. فیتوفترا در محیط کشت مصنوعی کندتر از قارچ پینیوم رشد می کند. اسپورانژیوم های این قارچ گلابی یا تخم مرغ شکل فاقد پستانک یا پاییل می باشد. گامت نر یا آنتریدیدیم قارچ مستطیلی، بیضوی یا مثلثی شکل است که در زیر گامت ماده (اگونیسوم) قرار داد.

زیست شناسی:

زمستان را غالباً به شکل اسپور در خاک و بقایای گیاهان آلوده می گذرانند. در شمال کشور کشت های پاییزه خسارت می بینند. بهترین زمان حمله موقعی است که میوه ها تشکیل شده و در شرف رسیدن هستند که ظرف 48 ساعت گیاه از پای درمی آید. عوامل موثر در بروز یا شدت بیماری عبارتند از: رطوبت، حرارت، کود دامی، آب، برقراری آیش، حساسیت واریت ها و ...

کنترل:

کشت به صورت جوی و پشته با دفعات آبیاری کم تر باشد.
از بین بردن بقایای گیاهان آلوده، رعایت تناوب زراعی و آیش گذاشتن زمین بسیار موثر است.
استفاده از محلول پرویکور به نسبت 25 گرم در هر متر مربع در زمان 4 تا 5 برگی گیاهچه، یا قارچ کش ریدومیل به نسبت 1 گرم پودر در متر مربع .
ضدفونی خاک به وسیله گاز میتل بروماید برای زراعتهای کوچک و پر درآمد «چون گازی کشنده است استفاده از آن زیر نظر کارشناس صورت می گیرد.
« استفاده از سم تدخینی واپام «متامسدیم»

خانواده پرونوسپوراسه: «Peronosporaceae»

در این خانواده رشد اسپورانژیفور محدود «determinate growth» است و از هیف های رویشی متمایز می باشد.

قارچهای این خانواده پارزیت اجباری هستند و غیر قابل کشت.
میسلیوم این گروه از قارچهای بین سلولی است. و دارای هوستوریم می باشد.
اسپورانژها در روی استریگماها قرار می گیرند و در بعضی شرایط نقش کنیدی یا اسپور واحد را ایفا می کنند و مستقیماً جوانه می زنند. از جوانه زدن کنیدی لوله تندش «germ- tube» بوجود می آید یا اینکه محتویات آن تبدیل به چند زئوسپور گردند.

جنسهای این خانواده بر اساس شکل و نحوه انشعابات کنیدی بر

1- جنس پرونوسپورا *Peronospora*

2- جنس برمیا *Beremia*

3- جنس پلاسموپارا *Plasmorpara*

بیماری سفیدک داخلی توتون:

اولین بار در سال 1381 از استرالیا گزارش شده است
این بیماری تا 1341 در ایران قرنطینه بود ولی در همین سال در مزارع گیلان و مازندران شیوع پیدا کرد.

ممکن است این بیماری بوسیله مسافرینی که از ترکیه به ایران وارد شده اند یا توسط باد از شوری و ترکیه به ایران منتقل شده باشد.

علائم بیماری:

علائم بسته به شرایط آب و هوایی، سن گیاه، زمان آلودگی، درجه مقاومت ارقام و شدت آلودگی متفاوت است.

نشا های داخل خزانه از ابتدای رشد به این بیماری حساس هستند و ممکن است در اثر آلودگی خشک شوند .

لکه‌های کوچک و رنگ پریده و زردرنگ روی گیاه بالغ ممکن است به هم پیوسته و بخش آلوده تکروز و خشک گردد.

کنیدی ها و کنیدی فور قارچ به صورت کرکهای خاکستری مایل به بنفش در زیر برگهای آلوده ظاهر می شوند.

عامل بیماری:

قارچ *Peronospora tabacina* عامل سفیدک داخلی توتون می باشد. اسپورهای غیرجنسی یا کنیدی های این قارچ لیموئی یا بیضوی شکل شفاف هستند. کنیدی فورهای این قارچ دارای تقسیمات دو شاخه ایست و در انتهای هر شاخه دو زائده خمیده وجود دارد

اندام ماده یا اُگونیوم های جوان کروی شکل و بی رنگ هستند که اندام نر یا آنتریودیوم چماقی شکل در وسط آن قرار می گیرد و اُسپور دارای دیواره ضخیم به رنگ قهوه ای متمایل به قرمز است.

زیست‌شناسی:

کنیدی ها توسط باد یا عوامل دیگر به بوته‌ها یا مزارع مجاور حتی تا فاصله بیش از یکصد کیلومتر منتقل می شود در صورت رطوبت کافی کنیدی ها جوانه می زنند و تولید لوله‌زایا می کنند. این لوله از طریق روزنه سطح فوقانی برگ به داخل گیاه رخنه می کنند در شرایط خشک چند ساعت پس از استقرار در سطح برگ از بین می روند. زمستان گذرانی توسط اُسپوری که در اواخر فصل رشد از لقاح بین آنترییدی و اُگون به وجود آمده صورت می گیرد.

کنترل:

الف) عملیات زراعی موثر در خزان و زمین اصلی

- 1- محل خزان و زمین اصلی باید دارای خاک سبک و آفتابگیر باشند.
- 2- خزان به ارتفاع 15-5 سانتیمتر از زمین احداث می شود و حتی المقدور در هر سال محل آن تغییر یابد.
- 3- دفع به موقع علف های هرز، کاهش دفعات آبیاری، عدم استفاده از کودهای ازته به مقدار زیاد، جمع آوری و از بین بردن بقایای گیاهی آلوده، شخم پاییزه و رعایت تناوب زراعی بسیار مناسب.

مبارزه شیمیایی:

- 1- شناسایی و کشت ارقام مقاوم
- 2- استفاده از سموم ریدمیل، مانب، یا زینب به نسبت دو در هزار

بیماری سفیدک داخلی خیار:

این بیماری در سال 1868 از کوبا و در سال 1342 از ایران گزارش گردید

. اهمیت این بیماری در خیار کاری های زیر پلاستیک جنوب ایران قابل توجه می باشد.
علاوه بر خیار انواع گیاهان جالیزی به این بیماری مبتلا می شوند.

علائم بیماری:

علائم در ابتدا به صورت لکه های زرد زاویه دار در برگ ظاهر می گردد، این لکه ها توسعه پیدا کرده نکرده می شوند.

میوه های بوته آلوده در اثر کمبود ازت یا سایر عناصر غذایی ناشی از خشک شدن برگها کوتولگی پیدا می کنند و کج و معوج می گردند

در سطح زیرین بخش آلوده برگ اسپورانژیفور و اسپورانژهای قارچ تشکیل می شوند.

عامل بیماری:

قارچ *Pseudoperonospora cubensis* عامل این بیماری می باشد

این جنس هم مثل پرنوسپورا دارای تقسیمات دو شاخه ای می باشد و فرقی این است که در این جنس محتویات هر اسپور در موقع جوانه زدن بر خلاف جنس پرنوسپورا به تعداد زیادی زئوسپور تبدیل می گردند.

هر زئوسپور با از دست دادن تاژک خود قادر به جوانه زدن و ایجاد آلودگی می باشد.

زیست شناسی:

زمستان را بصورت فرم غیر جنسی در روی گیاهان گلخانه ای یا خیارهای آلوده زیر پوشش پلاستیک می گذراند و یا بصورت اسپور جنسی (اُسپورا) در بقایای برگ داخل خاک سپری می کند

مناسبتین درجه حرارت برای جوانه زدن اسپور 22-15 درجه سانتیگراد است.

مبارزه:

استفاده از زینب، بنومیل، ریدومیل، مانب به نسبت 2 در هزار

سمپاشی به محض مشاهده اولین علائم بیماری در مزرعه شروع شود و هر دو هفته یکبار تکرار گردد ، سمپاشی بعد از هر بار بارندگی لازم است

رعایت تناوب زراعی، زهکشی مزارع، جمع آوری و از بین بردن بقایای گیاههای آلوده در کاهش بیماری موثر است.

سفیدک داخلی کاهو:

این بیماری در سال 1843 در دنیا شناسایی شد و در ایران در سال 1343 توسط ارشاد جمع آوری گردید.

علائم بیماری:

لکه های زرد و روشن سطح فوقانی برگ به تدریج توسعه می یابد و قهوه ای و نکرده می شوند.
در سطح زیرین برگ کرکهای سفید یا خاکستری رنگی که اسپورانژیفورها و اسپورانژها باشند دیده می شود.

رشد بوته ها ممکن است کند شده و یا بطور کامل قطع گردد.

آلودگی اواخر فصل رشد چون به برگهای خارجی حمله می کند باعث وضع نامطلوب جهت فروش و عدم بازار پسندی می شوند.

عامل بیماری:

قارچ *Bremia lactuca* عامل بیماری سفیدک داخلی کاهو است. اسپورانژیوفورها با تقسیمات دو شاخه ای که در انتهای هر شاخه یک دیسک نعلبکی شکل قرار دارد که در اطراف آن چند زائده تشکیل می شوند که روی آنها اسپورانژی بیضوی شکل شفاف تشکیل می شود.

از تندش اسپورانژ تعدادی زئوسپور دوتاژی تشکیل می گردد که در شبانم روی برگ شنا می کند و نزدیک به روزنه های سطح فوقانی برگ تاژک خود را از دست می دهد و تبدیل به کیست می شود.

در موارد نادر ممکن است اسپور مستقیماً بدون تولید زئوسپور جوانه بزند و مانند یک اسپور واحد لوله زایا تولید کند.

زیست شناسی:

قارچ زمستان و شرایط نامساعد را بصورت اُسپور در بذر کاهو، خاک و بقایای گیاه آلوده سپری می کنند

مناسبتین درجه حرارت برای تولید اسپورانژ 15-12 درجه سانتیگراد می باشد. رخنه قارچ به گیاه مستقیماً از طریق اپیدرم (نفوذ مکانیکی) و یا از طریق روزنه های برگ صورت می گیرد.

مناطق معتدل مرطوب یا شبهای مه آلود و یا بارانی بیماری را افزایش می دهد.

کنترل:

- 1- شناسایی و کشت ارقام مقاوم
- 2- استفاده از سموم زینب، مانب یا مانکوزب (دیتان ام 45) به نسبت دو در هزار در اولین مشاهده علائم بیماری.

بیماری سفیدک داخلی مو:

در سال 1843 از امریکا و در سال 1870 از سایر کشورهای جهان گزارش شد. در ایران ابتدا در سال 1325 توسط اسفندیاری گزارش گردید.

علائم بیماری:

بروز لکه های زرد کم رنگ بدون حاشیه مشخص در سطح فوقانی برگهای جوان که سرانجام خشک و نکروز می گردند.

پیچک و شاخه های جوان نیز ممکن است بطور سیستمیک آلوده شده کوتوله بمانند. نوک شاخه های آلوده متورم به شکل عصا، خمیده و توسط کرکهای سفید پوشیده می شوند که قهوه ای می شوند و شاخه از بین می رود.

غوره ای جوان حساستر بوده و در اثر آلودگی به رنگ قهوه ای در آمده ریزش پیدا می کنند.

عامل بیماری:

قارچ *Plasmopora viticola* از انگل‌های اجباری ردهٔ اُمایست‌ها عامل این بیماری می‌باشد. میسلیوم این قارچ فاقد دیواره عرضی می‌باشد و غذای خود را با هوستوریوم از سلول‌های میزبان می‌گیرد.

اسپورانژیو فورما در بخش شاخه‌های فرعی دارای سه زائیدی هستند که بصورت صلیبی قرار گرفته‌اند و روی هر کدام از آنها یک اسپورانژیوم بیضوی شفاف تشکیل می‌شود. در رطوبت نزدیک به اشباع و حرارت 22-25 درجه از هر اسپورانژیوم 10-1 زئوسپور دوتاژیکی حاصل می‌شود.

در شرایط مناسب از زمان جوانه زنی زئوسپورهایی که تبدیل به کیست شده‌اند تا عمل رخنه کمتر از 9 دقیقه طول می‌کشد.

زیست‌شناسی:

در بسیاری مناطق زمستان‌گذرانی بصورت اُمسپور در داخل برگ‌های مرده و گاهی در میوه‌ها و شاخه‌های خشک شده زمستان‌گذرانی می‌کنند در نواحی که زمستان ملایم دارند قارچ زمستان را بصورت میسلیوم در بافت شاخه‌ها سپری می‌کند.

حرارت بین 18-25 درجه و رطوبت 80-100 در صد توام با باران، مه شب‌نیم موجب گسترش بیماری در منطقه می‌گردد. گسترش بیماری از طریق اسپورانژیومی است که معمولاً چندین بار در سال تولید می‌شود و توسط باد منتقل می‌شود.

کنترل:

زهکشی تاکستان به منظور کاهش رطوبت، هرس سر شاخه‌های آلوده، جمع آوری و سوزانیدن یا زیر خاک کردن برگ‌ها در اواخر فصل شناسایی و کشت ارقام مقاوم برای مبارزه قارچ کش‌های فرام، کاپتان، زینب و مانب و محلول برد و پیشنهاد می‌شود سمپاشی قبل از گل دادن شروع شده و هر دو هفته یک بار تکرار می‌گردد.

بیماری زنگ سفید خاجیان:

این بیماری در روی بسیاری از گیاهان خانوادهٔ شب‌بو(خاجیان) من جمله شاهی، ترب، کلم، منداب و کیسه کشیش دیده شده است. خرفه و تاج خروس وحشی نیز به این بیماری مبتلا می‌شوند. این بیماری در سال 1327 توسط اسفندیار از روی ترب و تربچه گزارش شد.

عامل بیماری:

عامل این بیماری جنس *Albugo* از خانواده آلبوژیناسه *Albuginaceae* است گونه *Albugo candida* معروفترین گونه مولد بیماری زنگ سفید خاجیان می‌باشد. اسپورانژیوفور این قارچ گریزی شکل و کوتاه است که در روی آن اسپورانژیومها بصورت زنجیری تشکیل می‌شوند.

در بین دو اسپورانژیوم منطقه جداگر وجود دارد.

علائم بیماری:

تاولهای برجسته و سفید رنگی در زیر برگ، ساقه، میوه و اندام گل ظاهر می‌شوند. علائم آلودگی بصورت سیستمیک برزو می‌کند. آلودگی سیستمیک موجب انحنا و پهن شدن ساقه و همچنین تبدیل اندامهای کرک به کاسبرگ و عقیم شدن گلها می‌شوند.

زیست‌شناسی:

زمستان گذرانی قارچ بصورت اُسپور در بقایای گیاه آلوده می‌باشد دیواره اُسپور خادردار است و در حین تشکیل هسته آن چندین بار تقسیم می‌شود. از تندش اُسپور در بهار 40-60 ژئوسپور در وزیکول تولید می‌شود. از ژئوسپورها هیف‌های کوتاه به نام لوله زایا بوجود می‌آید. در اواخر فصل هم از لقاح بین گامت نر و ماده سلول تخم یا اُسپور تولید می‌شود.

کنترل:

این بیماری از نظر اقتصادی اهمیت چندانی ندارد بنابراین مبارزه شیمیایی مقرون به صرفه نمی‌باشد. از بین بردن علفهای هرز و بقایای گیاهان آلوده و رعایت تناوب زراعی در کاهش بیماری موثر می‌باشد.

بیماری های گیاهی ناشی از زرده آسکومیست ها

مقدمه:

میسیلیوم دارای دیواره عرضی بوده و جز قارچهای عالی محسوب می‌شود. این قارچ ها آسکها را درون آسکورکارپ می‌سازند که آسکوسپورها درون آسک قرار دارند. تولید مثل به روش هتروگامی بوده و آسکها از آمیزش دو گامت غیرمتشابه به نام های آنتریدی و آسکوگون به وجود می‌آیند. در روش جنسی هشت آسکوسپور تشکیل می‌شود که ممکن است یک سلولی، دو سلولی و یا چند سلولی بیرنگ یا تیره باشند.

طبقه بندی آسکومیست ها:

الف) زیر رده همی آسکومیستیده (*Hemiascomycetidae*) در این گروه آسکها به تنهایی یا به صورت مجموعه رشد می‌کنند و فاقد پوشش یا آسکوکارپ می‌باشند (مثل عامل پیچیدگی برگ هلو و مخمر)

ب) زیر رده ائوآسکومیستیده (*Euscomycetidae*) قارچهای این گروه آسکها خود در داخل آسکوکارپ تشکیل می‌دهند و بر اساس شکل آسکوکارپ تقسیم می‌شوند.

1- کلیستوتسیوم *Cleistothecium*: آسکوکاری تقریباً کروی و بسته و در قارچهای مولد کفهای سیاه علفکها آبی و سفیدکهای سطحی تشکیل می‌شوند.

2- پرتیسوم *perithecium*: این آسکوکارپ گلایی یا کوزه ای شکل است و دارای روزنه در بالا می باشد. قارچهای *Rosellinia* (عامل پوسیدگی سیفد و ریشه) و *Necteria* (عامل خشکیدگی و شانکر شاخه ها) تولید پرتیسوم می کند.

3- آپوتیسوم (*Apothecium*): آسکوکارپ فنجانی یا قیفی شکل می باشد این نوع آسکوکارپ را قارچ های *Pseudopeziza* (عامل بیماری لکه قهوه ای یونجه) و *Monilinia* (عامل پوسیدگی قهوه ای میوه) تولید می کند.

4- پزودوپرتیسوم (*pseudoperithecium*): این اندام به نام پرتیس دروغین یا لوکول (*Locule*) معروف می باشد که در واقع یک استیگمای حاوی آسک است که به شکل پرتیس در می آید و در قارچ های عامل بیماری لکه سیاه سیب و گلایی تشکیل می شود.

بیماری پیچیدگی برگ هلو:

در اوایل قرن 19 در اروپا و در سال 1845 از ایالات شرقی امریکا گزارش گردید. در ایران در سال 1325 توسط اسفندیاری گزارش گردید. مناطق انتشار این بیماری در ایران وسواحل بحر خزر، خراسان، آذربایجان، استانهای مرکزی، اصفهان، زنجان و احتمالاً سایر مناطق هلو کاری زنجان می باشد.

علائم بیماری:

بافت بین رگبرگها در اثر رشدی بی رویه آنها (هیپرپلازی) رشد فوق العاده پیدا می کند در نتیجه برگهای آلوده ابتدا سبز کم رنگ تا زرد بوده و سپس به رنگ ارغوانی یا قرمز در می آیند که ناشی از عدم وجود کلروفیل و جمع شدن مواد رنگی در واکوئل سلولهای برگ می باشد. برگهای آلوده و میوه های جوان قبل از موعد ریزش پیدا می کنند. برگهایی که بعد از آلودگی اولیه روئیده می شوند غالباً باقی می مانند و آلودگی ثانویه در آنها کمتر بروز می کند.

عامل بیماری

قارچ *Taphrina deformans* عامل بیماری پیچیدگی برگ هلو می باشد. هیفهای این قارچ نسبت به قارچ های دیگر مشخص تر، نسبتاً کوتاه، خمیده یا پیچیده بوده و بندهای آنها نامنظم هستند این هیفها در پارازنیشم برگ وجود دارند. هیفهای زایشی یا آسک زا در بین کوتیکول و اپیدرم برگ در جهات مختلف رشد می کنند و در روی آنها آسک های برهنه تشکیل می شوند. آسکوسپورها با جوانه زدن تولید کنیدی مخمر می کنند.

زیست شناسی:

بعضی معتقدند این قارچ زمستان را بصورت آسکوسپور یا کنیدی مخمرهای با دیواره ضخیم در روی شاخه یا فلس جوانه ها سپری می کند و در بسیاری سبب آلودگی می گردد. بعضی ها بر این عقیده اند که این قارچ زمستان را به صورت میسیلیوم بدون نفوذ روی بافت شاخه گیاه می گذرانند و در بهار تولید کنیدی می کند.

از کنیدیها آسکها به وجود می آیند. که کوتیکول را پاره کرده و بصورت آزاد در سطح بالای برگ قرار می گیرند. آسکوسپورها ممکن است داخل آسک جوانه زده یا پس از خروج از آسک جوانه زده تولید کنیدی مخمر (بلاستوسپور) بنمایند.

کنترل:

- 1- جمع آوری و سوزنیدن برگهای آلوده
- 2- درختان را می توان در پاییز پس از خزان برگها و یا در بهار قبل از متورم شدن جوانه ها با ترکیب برد و ده درصد یا کوپراویت 10 در هزار سمپاشی کرد.

بیماری انبونک یا خیارک آلو:

منشا بیماری انبونک یا خیارک آلو دقیقاً مشخص نشده و خسارت این بیماری در نواحی پرباران و خنک شدیدتر می باشد.

علائم بیماری:

در ابتدا به صورت جوش سفید رنگ در روی میوه ظاهر می شود و همزمان با رشد میوه گسترش پیدا می کند و تمام میوه را می پوشاند.

هسته میوه آلوده رشدش متوقف می شود، قهوه ای، چروکیده و پوک می گردد. طول میوه آلوده گاهی به ده برابر میوه سالم می رسد میوه آلوده غالباً بدشکل، خمیده، به رنگ قرمز و سپس خاکستری مخملی در می آید. سر شاخه های آلوده اغلب طویل، پیچیده، کج و معوج می شوند.

برگها تقریباً پیچیده و بد شکل هستند.

عامل بیماری:

گونه *Taphrina pruni* عامل این بیماری می باشد.

مشخصات میسیلیوم قارچ مانند عامل بیماری پیچیدگی برگ هلو می باشد. آسکها استوانه ای چماقی می باشد و هر آسک معمولاً محتوی 8 آسکوسپور گرد یا بیضوی شکل می باشند.

زیست شناسی:

احتمالاً طرز زندگی عامل این بیماری مثل عامل بیماری پیچیدگی برگ هلو می باشد. آلودگی اولیه در بهار ممکن است توسط کنیدیهای صورت گیرد که فصلهای تابستان تا بهار را روی سرشاخه و جوانه های زندگی و زمستان را در زیر پوست درخت آلو سیر می کند و در بهار هنگام ظهور گل وارد تخمدان می گردد.

آسکها غالباً در روی سطح میوه های آلوده تشکیل می گردند. در اثر هیپرپلازی و هیپرتورفی میوه ها دراز و توخالی و شبیه به خیار یا میوه باقلا می گردند.

کنترل:

جمع آوری میوه های آلوده همراه با قطع و سوزنیدن شاخه های بیمار

سمپاشی درختان با استفاده از ترکیبات مسی نظیر ترکیب بردو (8-4-100) و کوپراویت ده در هزار در زمستان کمی قبل از متورم شدن جوانه ها .

سفیدکهای سطحی: Powdery mildew

قارچهای عامل بیماری سفیدکهای سطحی انگل اجباری هستند و قابل کشت در محیط های غذایی نمی باشند.

میسیلیوم اغلب آنها سطحی است و در بعضی گونه ها تا عمق کمی در برگ نفوذ می کنند. بعضی از قارچهای این گروه میزبانهای متعددی دارد مثل *Erysiphe polygoni* که 352 گونه گیاه را آلوده می کند اسپورهای غیر جنسی یک سلولی ، شفاف هستند و غالباً استوانه ای یا بشکه ای شکل می باشند.

فرمهای مختلف تولیدمثل غیر جنسی در سفیدکهای سطحی:

- 1- کنیدی ها به صورت زنجیر در روی یک پایه کنیدیوفور تشکیل می شوند که به آن اوئیدیوم **oidium** اطلاق می شود.
- 2- کنیدی فور ساده به یک کنیدی بزرگ ختم می شود که به آن اوولاریوپسیس (**ovulariopsis**) اطلاق می گردد.
- 3- کنیدی فورها منشعب و از بیش از یک پایه از روزنه برگ خارج می شوند و انتهای هر کدام یک کنیدی به وجود می آید. که به آن اوئیدیوپسیس **oidiopsis** می گویند.

تولید مثل غیر جنسی فقط یکبار در سال معمولاً در اواخر فصل رشد صورت می گیرد. ابتدا آسکوکارپ های گرد و بسته (کلیستوتسیوم) در روی میسلیوم سطح برگ تشکیل می شوند.

آسکوکارپ بر اساس شکل زوائد (فولکر **fulcre** یا اپاندیج **Appandage**) به جنس های مختلف تقسیم می شوند.

1- جنس *Erysiphe*:

در این جنس زوائد آسکوکارپ رشته ای می باشد که در هر آسکوکارپ چند آسک تشکیل می شود.

اسپورهای غیر جنسی این قارچ به صورت زنجیره در روی پایه کنیدیوفور تشکیل می شوند. (**oidiom**).

2- جنس (*Sphaerotheca*):

در این جنس شکل زوائد آسکوکارپ مشابه جنس ارایزیف است ولی در هر آسکوکارپ فقط یک اسک تشکیل می شود.

مثل *S. pannosa* مولد سفیدک سطحی هلو و گلسرخ و گونه های *S. fuliginea* عامل سفیدک سطحی در کدوئیان می باشد.

3- جنس (*Microsphaera*)

در این جنس زوائد اسکوکارپ دارای انشعاب دو شاخه ای در انتهای خود بوده و تعداد آسک داخل اسکوکارپ بیش از یک عدد می باشد. این جنس مولد بیماری سفیدک سطحی در بلوط ، یاس درختی، شمشاد درسی و زرشک می باشد.

4- جنس *Podosphaera*:

این جنس مانند جنس میکروسفرا دارای زوائد دو شاخه می باشد با این تفاوت که در هر اسکوکارپ فقط یک آسک تشکیل می شود مثل *P. leucotricha* عامل سفیدک سطحی سیب.

5- جنس *Phyllactinia*:

در این جنس ابتدا زوائد در محل اتصال به اسکوکارپ متورم و شبیه درفش است هر آسک محتوی چند آسک می باشد این جنس عامل سفیدک در فندق، پسته، گلابی، زالزالک و بعضی از گیاهان دیگر می باشد.

6- جنس *Uncinula*:

در این جنس زوائد اسکوکارپ به شکل دسته عصا خمیده و هر آسک محتوی چهار اسکوسپور می باشد. این جنس بیماری سفیدک سطحی در مو *U. necator* و نارون است.

7- جنس *Leveillula*:

در این جنس زوائد و تعداد آسک در داخل اسکوکارپ تقریباً شبیه به ارایزف است ولی کینیدی این قارچ به صورت انفرادی در روی کینیدی فور منشعب تشکیل می شود. (اوئیدپیس). این جنس عامل بیماری سفیدک سطحی در یونجه *L. taurica* ، گلرنگ، شبدر ، بادمجان، میخک و غیره می باشد.

بیماری سفیدک سطحی مو:

مبدا بیماری سفیدک سطحی مو در آمریکا و ژاپن می باشد.

علائم بیماری:

علائم بیماری در روی همه اندام های هوایی جوان ظاهر می گردد. غالباً علائم این بیماری ابتدا به صورت لکه سفیدی در سطح فوقانی برگ ظاهر می شود و سپس روی آنها کینیدی فورهای قارچ به صورت پودر با پوشش آردی ظاهر می گردند. اگر بیماری تشدید پیدا کند سطح تحتانی برگهای آن نیز ممکن است به سمت بالا لوله شوند. حبه ها ترش و نارس باقی می مانند و ترک می خورند.

عامل بیماری:

قارچ *Uncinula necator* عامل بیماری سفیدک سطحی (حقیقی) مو است

اسکوکارپ این قارچ محتوای چند آسک با فولکر سر عصایی باشد که بندرت اواخر فصل رشد تشکیل می شود.

زیست شناسی:

زمستان را غالباً به صورت میسیلیوم در جوانه ها سپری می کند در بهار کینیدیا و کینیدی فورهای قارچ به تعداد فراوانی تشکیل و آلودگی اولیه را به وجود می آورند. محققین معتقدند که

آسکوکارپ این قارچ در روی برگهای خزان شده پای درخت به وجود می آید و آسکوکارپهای آنها در بهار سبب آلودگی اولیه می شود. بهترین شرایط رشد و نمو عامل این بیماری حرارت 20-30 درجه سانتیگراد است. و در تابستانهای با حرارت 50 درجه این بیماری مشاهده نمی شود.

مبارزه:

بهترین راه استفاده از گل گوگرد و یا گوگرد قابل حل در آب مانند الوزال به نسبت 4 در هزار می باشد. حرارت موثر برای تاثیر گذاشتن گوگرد بین 21 تا 30 درجه سانتیگراد است که بیشتر از 30 درجه باعث گیاهسوزی می شود.

این هم در سه نوبت استفاده می شود و بهتر است

الف) نوبت اول موقعی که جوانه ها تازه رویده اند و در روی هر شاخه 4 تا 10 برگ وجود دارد به میزان 15 کیلوگرم گل گوگرد در هکتار.

ب) نوبت دوم در موقع گل دادن موستان به نسبت 30 کیلوگرم در هکتار.

ج) نوبت سوم: موقعی که غوره های ترش ظاهر شده یعنی دو تا سه هفته پس از سمپاشی نوبت دوم به نسبت 45 کیلوگرم در هکتار مصرف می گردد.

در مناطق خشک که احتمال خطر گیاه سوزی با مصرف گوگرد باشد بهتر است از قارچ کش کاراتان 2 در هزار استفاده شود.

بیماری پوسیدگی سفید ریشه:

این بیماری در سال 1883 از آلمان و فرانسه گزارش گردید و در ایران اولین بار در سال 1366 تشخیص داده شد.

این بیماری علاوه بر مو به 36 گونه گیاهی مانند گیلاس ، زردآلو، بادام، زالزالک، انجیر، پسته، گوجه، هلو، انار، گردو، آلبالو، چنار، تبریزی ، نارون، کاج، سرو، رز، شمعدانی، لویا، باقلا، خربزه، پنبه، اطلسی، یونجه و ... گزارش شده است.

علائم بیماری:

اولین علائم به صورت تاخیر در باز شدن و یا عدم باز شدن جوانه ها در بهار می باشد.

برگها و میوه ها قبل از موعد خزان می کنند و اغلب پوسته درختان به رنگ قرمز در می آیند.

گاهی در اثر شدت حمله قارچ نهال و یا درخت مسن بلافاصله خشک می شود و میوه ها و برگها، فرصت خزان پیدا نمی کنند.

میسلیوم قارچ ابتدا ریشه های موین را مورد حمله قرار داده، از بین می برد، سپس به قسمتهای دیگر ریشه و حتی تا محل طوقه درخت گسترش پیدا می کند این درختان به راحتی از زمین کنده می شوند.

میسلیوم هایی به رنگهای سفید و خاکستری روی ریشه اصلی دیده می شوند.

عامل بیماری:

عامل این بیماری از گروه آسکومیستهای باآسکی که درون پربتسیوم تشکیل می شود، پربتسیوم آسکوکاری یا کوزه ای شکل با روزنه ای در بالا.

فرم جنسی عامل بیماری *Rosellinia necatrix* و فرم غیر جنسی آن به نام *Dematophora necatrix* می باشد.

در تولید مثال غیر جنسی کرمی *Coremium* (پایه کنیدی یو به هم می چسبد و شکلی شبیه ستون را می سازد که در بالا آزاد هستند و روی هر یک از آنها کنیدیهای یک سلولی قرار دارند.) را تشکیل می دهند.

زیست شناسی:

تولید مثل جنسی و غیر جنسی در این قارچ به ندرت صورت می گیرد لذا برای تشخیص این قارچ زیر میکروسکوپ به ویژگی لوله لامپایی آن توجه می شود. انتشار بیماری غالباً از طریق انتقال میسیلیوم صورت می گیرد، کنیدی های نقشی در انتقال بیماری ندارند. و تصور می شود که قابل جوانه زدن نباشند. انتقال میسیلیوم از طریق آب، شخم زدن، و انتقال خاک از زمینی به زمین دیگر و یا نهالهای آلوده می باشد.

کنترل:

به دلیل تعدد میزبانها و خاکزی بودن قارچ مبارزه بسیار مشکل است.

- 1- کاشت درخت صحیح و در عمق مناسب
- 2- نهال باید از مراکزی تهیه و کشت گردند که سابقه بیماری نداشته باشند.
- 3- ضد عفونی نهال ها با محلول که شامل 300 گرم بنومیل یا توپسین 100 کیلوگرم خاک رس 5 کیلوگرم پهن الک شده و 100 لیتر آب باشد استفاده می شود.
- 4- در مراحل اولیه مشاهده علائم بیماری می توان با توپسین یا بنومیل به نسبت صد گرم به ازای هر درخت بخش سایه انداز درخت را محلول پاشی کرد.
- 5- درختان بسیار آلوده را باید همراه با تمام ریشه بوقت از زمین درآورد و در همان محل سوزانیده محل حفر گودال را باید با موادی نظیر فرمالین یا آهک ضد عفونی نمود تا دو سال نیز نباید در آن گودال درختی کاشته شود.

بیماری لکه آجری بادام:

علائم بیماری:

این بیماری فقط به برگ حمله می کند و در روی آن لکه هایی با حاشیه نامشخص ایجاد می کند، لکه ها ابتدا رنگ پریده و زرد هستند و بعد به رنگ قرمز آجری در می آیند. برگهای آلوده معمولاً زودتر خزان می کنند و گاهی برگهای جدید و گلهای بی موقع ظاهر می گردند.

عامل بیماری:

گونه قارچ *Polystigma ochraceum* عامل این بیماری می باشد. اسپورهای غیر جنسی قارچ نخی شکل خمیده، شفاف و بدون دیواره عرضی هستند که به طور شعاعی در داخل محفظه پیکنیدی روی برگ تشکیل می شوند.

در تولید مثل جنسی قارچ پریس شلغمی یا انجیری شکل تشکیل می شود. آسکوکارپها در برگهای ریخته شده کف باغ تشکیل می شود و در اواخر زمستان تکامل می یابند. در بهار آسکوسپورهای یک سلولی تخم مرغی و گاهی خمیده از آسک خارج و سبب آلودگی می شوند.

زیست شناسی:

تشکیل اندام تولید مثل جنسی یا پریسیوم قارچ از اواخر تابستان شروع می شود و در اواخر زمستان در برگهای ریخته شده پای درخت پایان می یابد. از داخل پریسیومها آسکوسپورهای همزمان با پیدایش برگهای جوان در هوا پخش می شوند و با انتشار آنها بیماری اشاعه می یابد. به نظر می رسد اسپورهای غیرجنسی نقشی در انتقال بیماری نداشته باشند.

کنترل:

- 1- شخم پاییز و مدفون نمودن برگهای خزان شده
- 2- سمپاشی زمستانه درختان در قبل از باز شدن جوانه ها با محلول برد و دو درصد، و سمپاشی بهاره در دو نوبت با استفاده از سموم مانکوزب، کاپتان، زیرام به نسبت دو تا سه در هزار.
- 3- اولین سمپاشی بهاره پس از ریزش گلبرگها که بادام های کوچک هستند و جوانه ها در حال باز شدن می باشند. سمپاشی دوم به فاصله دو هفته بعد از سمپاشی اول ضروری است.

بیماری لکه سیاه سیب:

علائم بیماری:

ابتدا به صورت لکه های زیتونی در زیر کاسبرگ یا برگهای جوان ظاهر می شوند و سپس به رنگ خاکستری و سیاه در می آیند لکه ها ممکن است به هم پیوسته و بزرگ شوند. علائم ممکن است به صورت لکه هایی در روی دمبرگ ظاهر شده موجب ریزش قبل از موعد برگها گردند روی میوه هم ممکن است این علائم دیده شود، کوتیکول میوه در قسمتهای آلوده، چوب پنبه ای و سخت شده و شکاف خورد.

عامل بیماری:

فرم جنسی عامل بیماری *Venturia inaequalis* می باشد. فرم غیرجنسی آن *Fusicladium dendriticum* می باشد. میسیلیوم این قارچ بین کوتیکول و اپیدرم گیاه گسترش پیدا می کند و تولید کنیدی برهای کوتاه قهوه ای می نمایند که روی آنها هم یک یا چند کنیدی گلابی شکل با دو حجره ای قهوه ای تشکیل می شود.

روی برگهای مرده (خزان شده) پریس جوان تشکیل می شود و در داخل آن حدود 50 تا 100 آسک تشکیل می گردد داخل هر یک از آنها هشت آسکوسپور دو حجره ای نامتساوی تخم مرغی شکل به رنگ قهوه ای زیتونی قرار دارند.

زیست شناسی:

زمستان گذرانی به صورت پزودوپریسیوم نابالغ در برگهای خزان شده می باشد.

در مناطقی که زمستان ملایم دارند قارچ زمستان را به صورت میسیلیوم و حتی کنیدی در شاخه ها می گذراند .

آسکوسپورها در حرارت های بین 6 تا 26 درجه سانتیگراد جوانه می زنند .
آسکوسپورها 3 تا 5 هفته بعد از ریختن گلها از آسکها به بیرون پرتاب می شوند .

کنترل :

1 - استفاده از واریته های مقاوم ((سیب میخوش اردبیل ، آق پاییزی ، دریانی آلما به نظر مقاوم هستند)) و از سیبهای خارجی رقم های قرمز و زرد لبنان حساس می باشند .
سم پاشی درختان بهتر است در اوایل بهار موقع بازشدن شکوفه ها که در ابتدای حمله بیماری و موقع خروج آسکوسپورها می باشد صورت گیرد ((استفاده از سموم مثل دودین یا سپیرکس به نسبت 1/5 در هزار ، سم کاپتوفول ، کاپتان ، فرام و ...))
× اگر در سم پاشی اول بهار غفلت شود مجبور خواهیم بود سم پاشی را در چندین نوبت در سال انجام دهیم .

بیماری پوسیدگی قهوه ای میوه های هسته دار :

این بیماری در سال 1796 در اروپا تشخیص داده شد .
در ایران اولین بار توسط اسفندیاری در سال 1324 در منطقه گیلان گزارش شد .
این بیماری روی میوه های درختان در باغ و همچنین در حین حمل و نقل و انبار نمودن میوه ها خسارت وارد می سازد .
این بیماری بیشتر به درختان میوه هسته دار خسارت می زند و میوه های دانه دار نظیر سیب و گلابی نیز مورد حمله این بیماری واقع می شوند .

علائم بیماری :

درختان موقع شکوفه دهی مورد حمله قرار می گیرند با حمله قارچ شکوفه و شاخه های گل دهنده خشک می شوند .
عامل بیماری معمولاً از طریق زخم و یا منفذ طبیعی به داخل میوه رخنه کرده و سیب آلوده می گردد .

میوه های کوچک در مدت 24 ساعت تماماً آلوده می شوند .
در میوه های بزرگتر لکه ها با گذشت زمان بزرگتر شده روی آنها توده اسپورهای غیرجنسی به شکل بالشتکهای به صورت دوایر متحدالمرکز ظاهر می شود .
در بعضی موارد میوه های آلوده روی درخت می ماند و در مراحل بعدی چروکیده و مومیایی می گردند .

عامل بیماری :

فرم جنسی عامل بیماری *Monilinia fructigena* و در فرم غیرجنسی *Monilia fructigena* می باشد .

فرم غیرجنسی به صورت کنیدیهای تسییحی است .

فرم جنسی قارچ شبیه اندامی قیفی شکل به نام آپوتس می باشد که بندرت و در تحت شرایط خاصی در سطح میوه های آلوده پای درخت تشکیل می گردد .

زیست شناسی:

زمستان گذرانی در روی میوه های آلوده که آویزان از درخت می مانند .
گسترش بیماری غالباً از طریق انتقال کنیدیها به وسیله باد ، باران و یا زنبورها صورت می گیرد .
در تولید مثل جنسی آسک و آسکوسپورهادر روی آپوتسیوم قیفی شکل به نام آپوتس تشکیل می شود که در ایران تاکنون دیده نشده است .

رشد قارچ در 20 درجه سانتیگراد بسیار سریع است و میوه های کوچک مثل گیلاس را ظرف 3 تا 4 روز به کلی فاسد می کند .

کنترل :

- 1- جمع آوری میوه های آلوده
- 2- هرس شاخه های مبتلا
- 3- عدم حمل یا عدم بسته بندی میوه های زخمی شده
- 4- در صورت آلودگی شدید در باغ می توان از سموم نظیر توپسن ، بنومیل ، کاپتان به نسبت 2 در هزار قبل از گل و یک در هزار بعد از گل دهی استفاده کرد .

بیماری های ناشی از رده بازیدیومیست ها

- 1- قارچ های این رده بسیار پیشرفته هستند و بیش از 30 هزار گونه دارند.
- 2- قارچ های چتری، سم اسبی، توپ پفکی و غیره جزو بازیدیومیستهای عالیترا بوده موجب پوسیدگی ریشه درختان و چوب می شوند و غالباً ساپروفیت هستند.
- 3- میسیلیوم های قارچ های این رده دارای دیوار عرضی هستند.
- 4- بازیدیوسپورها روی بازیدها و در سه مرحله پلاسموگامی، کاریوگامی، تقسیم یا کاهش کرموزومی (میوز) ایجاد می شوند ، مرحله کاریوگامی و میوز داخل بازید انجام می شود.
- 5- تولید مثل جنسی عموماً از طریق اتحاد رویشی سازگار (Somatogamy) و یا آمیزش یک اسپوربایک هیف با فاکتور جنسی مخالف (spermatization) صورت می گیرد و اسپورزمستان گذران تشکیل می شود.

طبقه بندی بازیدیومیستها:

الف) زیر رده هتروبازییدیومیستیده (Heterobasidiomycetidae)

- 1- در این زیر رده بازیدیومیستها ابتدایی مانند قارچ های ژله ای، زنگها و سیاهکها قرار دارند.
- 2- قارچ های این رده دارای دیواره عرضی هستند و روی آنها دو تا چهار بازیدیوسپور (در زنگها) و یا بیشتر (در سیاهکها) تشکیل می شوند.
- 3- در این زیر رده رابطه قوسی شکل (clamp connection) وجود ندارد.

ب) زیر رده هموبازییدیومیستیده

- 1- در این زیر رده رابطه قوسی شکل وجود دارد.
- 2- بازید قارچ های این زیر رده استوانه ای یا گریزی شکل هستند، فاقد دیواره عرضی هستند.
- 3- قارچ چتری، خوراکی و سمی، سم آسبی، توپ پفکی متعلق به این زیر رده می باشد.
- 4- در بعضی از قارچ های این زیر رده ریزو مرف (**Rhizomorph**) تشکیل می شود «شبيه به ریشه و از دستجات هیف هستند که در انتقال یا ذخیره مواد غذایی نقش دارند.»
- 5- بازیدها به صورت لایه های منظمی به نام هیمونوم (**Hymenium**) در داخل بازیدیوکارپ تشکیل می شوند.
- 6- در لایه هیمونوم رشته های عقیمی به نام سیستئید (**Cystidium**) قرار دارند که ظاهراً شبیه بازید میباشند.

راسته زنگها (**uredinales**)

- قارچ مولد زنگ (**Rust**) علاوه بر غلات به حبوبات، سیر، گلرنگ، درختان میوه، گل روز و ... خسارت می زند.
- زنگ جزو پارازیت های اجباری هستند و در محیط کشت مصنوعی قابل رشد نیستند.
- در این راسته بازیدها روی تلیوسپور قرار گرفته اند و در موقع رهایی بشدت پرتاب می شوند.
- زنگها غالباً به صورت تلیوسپور زمستان گذرانی می کنند.
- زنگها از نظر سیکل زندگی به دو گروه ماکروسیکل «بلند چرخه» و میکروسیکل «کوتاه چرخه» تقسیم می شوند.
- از راسته زنگها دو خانواده پوکسینیا (**pucciniaceae**) و ملامسپوراسه (**Melampsoraceae**) اهمیت بیماریزایی دارند. به زنگها مثل زنگ سیاه گندم که برای تکمیل دوره زندگی خود علاوه بر گندم به میزبان واسط مثل زرشک احتیاج دارد. زنگ دگرپایه یا هترواشیوس (**Hetroecious**) می گویند.
- زنگهای مثل زنگ باقلا، زنگ لوییا، زنگ تمشک، زنگ چغندر، زنگ گل سرخ، زنگهای خودپایه و یا اتواشیوس (**Autoecious**) هستند که همه مراحل زندگی خود را روی یک میزبان سپری می کنند.

خانواده پوکسیناسه:

- تلیوسپورهای این خانواده عموماً انفرادی، آزاد یا پایه دار هستند.
- 1- جنس: یورومایس (**Uromyces**): تلیوسپورهای تک سلولی و پایه دار، مثال زنگ باقلا (**U.fabae**) زنگ لوییا (**U. appendiculatus**)
 - 2- جنس پوکسینیا (**Puccinia**): تلیوسپور دو حجره ای، پایه دار و مولد زنگهای غلات، گلرنگ، پنیرک، آفتابگردان...
 - 3- جنس ژیمنوسپورانژیوم (**Gymnosporangium**): تلیوسپورها دو سلولی و مجموعاً در داخل غلاف ژلاتینی به شکل شاخ، مثال زنگ سیب و گلابی.

4- جنس فراگمیدیوم (*Phragmidium*): تلیوسپور غالباً چند سلولی پایه دار مثال زنگ گل رز و تمشک.

(ب) خانواده ملامسپوراسه:

تلیوسپورها تک سلولی و فاقد پایه و در داخل بافت گیاه به صورت لایه یا ستون هایی به هم چسبیده تشکیل می شوند. جنس معروف آن ملامسپورا (*Melampsora*) می باشد که مولد بیماری زنگ بر روی بید، تبریزی، سپیدار، کتان، فرفیون.

زنگ سیاه گندم

اهمیت این زنگ در ایران بعد از زنگ زردی باشد به آن زنگ الفی یا زنگ ساقه (*Stem rust*) هم گفته می شود. یوردیسپورهای زنگ سیاه حدود 3300 سال قبل کشف شده است. این زنگ اولین بار توسط اسفندیاری در سال 1326 گزارش گردید. یوردیسپورهای غالب نژادهای این زنگ در حرارت های بین 12 تا 18 درجه سانتیگراد جوانه می زند.

تا کنون بیش از 275 نژاد زنگ سیاه گزارش شده است.

علائم بیماری:

علائم بیماری زنگ سیاه گندم ابتدایه صورت تاول های باریک و دراز، موازی با محور طولی ساقه، برگ یا غلاف برگ ظاهر می گردند. توده یوردیسپورها زنگ به رنگ قرمز آجری نمایان می گردند. در اواخر فصل رشد محل آلودگی به رنگ سیاه در می آیند که با پارگی بشره همراه است.

عامل بیماری:

قارچ *Puccinia graminis* عامل زنگ سیاه گندم می باشد.

یوریدیسپورهای این قارچ بیضی شکل می باشد.

تلیوسپورهای آن دو حجره ای دراز و در انتها کمی گرد یا نوک تیز میباشد.

زیست شناسی:

مراحل اسپرماگونی *spermagonium* و ایسیومی *Aecium* زنگ گندم در بهار روی، دمبرگ و شکوفه های زرشک معمولی به صورت لکه های زرد و نارنجی می گردد.

مرحله اسپرماگونی *spermagonium* زنگ سیاه گندم عموماً از جوانه زدن بازیدیسپورها در بهار روی سطح فوقانی برگ زرشک ظاهر می گردد.

حشرات با توجه به بوی معطر اسپرماگونیها و ... که از آن خارج می شوند جلب می شوند و باعث کمک به انجام مرحله جنسی می شوند و هیف های دو هسته ای تشکیل می شوند.

زنگ به مرحله ایسیوم *Aecium* می رود ایسیوسپورها *Aeciospore* توسط باد به میزبان اصلی گندم منتقل می شوند.

اسپورها پس از جوانه زدن لوله های زیادی تولید می کنند که از راه روزنه ها به داخل برگ رخنه می کند و در مدت کمتر از 10 روز تاولهای برنگ قرمز آجری در ساقه، برگ غلات ظاهر می شود و قارچ وارد مرحله یوریدیوم می شود.

یوریدیوسپورها در هوا آزاد می شوند و آلودگی ثانویه را بوجود می آورند در اواخر فصل رشد مرحله تلیوم یا جوشهای پاییزه برنگ سیاه در ساقه، برگ و گاهی خوشه ظاهر می شود. در اوایل بهار هم از جوانه زدن تلیوسپورها که در بقایای آلوده ماده گیاهی زمستان گذرانی کرده اند بازیدیومها ظاهر می شوند

زنگ زرد گندم:

زنگ زرد (Yellow rust) از خطرناکترین بیماریهای غلات در ایران می باشد.

به آن زنگ نواری (Stripe rust) هم می گویند.

اولین بار در سال 1326 توسط اسفندیاری از ایران گزارش شد هم اکنون در تمام گندم کاریهای ایران گزارش شده است که هر چهار تا پنج سال یکبار به طور اپیدمی و خطرناک بروز می کند. خسارت های بیماری در شمال ایران بر روی ارقام حساس گندم تا 100٪ محصول هم گزارش شده است.

علائم بیماری:

زنگ زرد معمولا زودتر از سایر زنگها در بهار ظاهر می شود.

علائم بیماری ابتدا به صورت جوش یا تاولهای زرد یا نارنجی در روی برگهای جوان مشاهده می شود.

سپس جوش ها به هم پیوسته به صورت خطوط یا نوارهایی در امتداد رگبرگها در دو سطح برگ ظاهر می شود علاوه بر برگ گاهی محور خوشه، غلافها، گلومل و گلوم ها آلوده می شوند. خوشه های آلوده دانه های بی اندازه کوچک و چروکیده تولید کرده چنین دانه هایی فاقد نشاسته بوده و غیر قابل استفاده می گردند.

عامل بیماری:

گونه *Puccinia striiformis wst f.sp tritici* عامل زنگ زرد گندم می باشد یوریدیوسپورها یا هاگهای بهاره این زنگ یک حجره ای گرد یا مختصرا بیضوی شکل هستند. سطح یوریدیوسپورها دارای خارهای ظریف بوده 4-8 سوراخ تندش در جوانب دارند. تلیوسپورها یا هاگهای پاییزه دو حجره ای هستند، حجره پایینی آنها دارای پایه کوتاه یا بدون پایه می باشد.

زیست شناسی:

میزبان واسط این زنگ شناسایی نشده است مقاومت یوریدیوسپورها در مقابل سرما زیاد می باشد و حتی ممکن است زیر پوشش برف بقا یابند.

زمستان گذرانی زنگ زرد به صورت جوشهای بهاره در آستارا دیده شده است.

مناسب ترین درجه حرارت برای جوانه زنی یوریدیوسپورهای نژادهای مختلف غالبا 5-10 درجه گزارش شده است.

زنک قهوه ای گندم:

چون غالباً در روی برگها دیده می شود به آن زنک برگ (Leaf rust) نیز می گویند. این زنک نسبت به زنک زرد و سیاه گندم حرارت دوست تر بوده و در مناطقی مانند دشت مغان و خوزستان گزارش شده است. اولین بار در ایران توسط اسفندیاری در سال 1326 گزارش شد.

علائم بیماری:

در مرحله یوریدیوم به صورت جوشهای قهوه ای یا نارنجی رنگ ظاهر می گردد. این مرحله از زنک در تمام طول رشد گیاه یعنی از گیاهیچه تا موقع رسیدن دانه ها بر روی برگهای گندم دیده می شود. این زنک به ندرت غلاف برگ، ساقه و خوشه را آلوده می کند. دانه های آلوده ریز و چروکیده می شود محصول ممکن است تا 90٪ خسارت ببیند.

عامل بیماری:

قارچ عامل بیماری *Puccinia recondita* می باشد. یوریدیوسپوره های این زنک گرد و کمی بیضوی شکل است و در سطح آن خارهای ظریفی و 4-8 سوراخ تندش وجود دارد. تلیوسپوره های زنک قهوه ای دو حجره ای گریزی شکل و در انتها گرد یا پهن می باشند و هر یک دارای پایه کوتاه می باشند.

زیست شناسی:

این زنک ماکروسپیکل و دو پایه است و میزبان واسط آن *Fumariodes isopyrum* و گونه های مختلف جنس تالکیتروم می باشد که از خانواده آلانگان می باشد. این قارچ مراحل یوریدیوم و تلیوم خود را روی گندم می گذراند و مراحل اسپرموگونی و ایسیومی را در روی میزبان واسط تولید و تکثیر می کند. در بهار ابتدا بوسیله یوریدیوسپورها میسلیم که زمستان گذرانی نموده شروع می گردد. بیماری با تشکیل جوشهای بهاره و یوریدیوسپورها اشاعه می یابد. اسپورها در حرارت های بین 2-32 درجه ظاهر می شود. این زنک بندرت به مرحله تلیوم می رود و برخلاف زنک سیاه گندم با پارگی اپیدرم در محل جوش ها همراه نیست.

کنترل زنگهای غلات:

الف) ریشه کنی میزبان واسط: هدف از این کار شکستن دوره زندگی زنگهاست که مشکلاتی دارد از قبیل

1- دسترسی به میزبان واسط در ارتفاعات مشکل است

2- بعضی از زنگها زمستان را به صورت یوریدیوسپور و میسلیم می گذرانند

3- اسپور زنگها می توانند از نقاط دور دست به مزارع انتقال یافته و موجب انتقال آلودگی گردند. (ب) استفاده از واریته های مقاوم: بهترین راه مبارزه با زنگها است البته متأسفانه بعد از کشت مجدد این ارقام نیز حساس شده و مقاومت آنها می شکند که دلیل آن بوجود آمدن نژادهای فیزیولوژیکی

جدید زنگها و یا اینکه زنگهایی که در روی ارقام قوی یا به صورت مغلوب بوده اند به صورت غالب در می آیند.

ج) اقدامات زراعی

به عنوان مثال اجتناب از مصرف بیش از حد کودهای ازته، زود کاشتن گندم های بهاره، کاهش دفعات آبیاری، عدم کشت متراکم و ... رعایت تناوب زراعی و انتخاب بذر سالم (د) مبارزه شیمیایی:

1- مبارزه با زنگها به روش شیمیایی مقرون به صرفه نیست

2- در مورد گیاهان زینتی مانند میخک و یا درختان میوه مثل هلو می توان از سموم زینب، مانب، دایکلون یا سموم سیستمیک مانند کربوکسین تیرام، ساییتان و پلانت واکس استفاده نمود.

بیماری زنگ لوبیا:

در اکثر نقاط جهان انتشار دارد در ایران اولین بار سال 1325 گزارش شد.

هم اکنون در سواحل بحر خزر، آذربایجان، لرستان و احتمالاً در مناطق دیگر شیوع دارد.

علائم بیماری:

به صورت جوشهایی در سطح تحتانی برگ و غلاف میوه ظاهر می گردد. و به ندرت بر روی ساقه و دمبرگ تشکیل می گردد.

جوشها ابتدا سفید هستند و پس از چند روز به رنگ قرمز (مرحله یوریدیوم) در می آیند و سپس قهوه ای می شوند مرحله تلوم برگها مبتلا به این بیماری ابتدا زرد و بعد قهوه ای و خشک می شوند.

عامل بیماری:

قارچ *Uromyces appendiculatus* می باشد این نوع زنگ از نوع یکپایه بوده و تمام مراحل زیر روی یک میزبان طی می شود.

تلوسپور این قارچ همانند یوریدیوسپور آن گرد یا بیضوی بوده به شکل یک حجره پایه دار می باشد این قارچ به گونه های مختلف جنس *Phaseolus* از جمله لوبیا حمله می کند.

زیست شناسی:

زنگ لوبیا زمستان را در مناطق معتدل به صورت یوریدیوسپور روی گیاه میزبان و در مناطق سرد به شکل تلوسپور در بقایای گیاه آلوده می گذراند.

اسپور قارچ در بهار در شرایط 16-25 درجه سانتیگراد جوانه زده و رشد می کند.

تولید تلوسپورها روی گیاه میزبان وابسته به آب روی برگ بوده و در یک فصل ممکن است چند نوبت تکرار شود.

کنترل:

1- شناسایی و کاشت ارقام مقاوم

2- سمپاشی اندام هوایی با استفاده از سموم پلانت واکس و زینب به نسبت دو در هزار .

راسته سیاهکها: Ustilaginales

• خانواده (Ustilaginaceae):

- 1- سیاهکهای این خانواده دارای تلیوسپوره‌های منفرد و یا مجتمع هستند.
- 2- جنس‌های مهم این خانواده *Sphacelotheca, Tolyposporium, Ustilago* می‌باشد.

خانواده تپله شباسه: *Tilletiaceae*

در این خانواده تلیوسپورها منفرد (سیاهک پنهان گندم) و یا مجتمع (سیاهک برگ‌گی گندم) هستند. بازیدیوم فاقد دیواره عرضی و بازیدیوسپورها دراز و سوزنی شکل بوده و در انتها بازیدیوم تشکیل می‌دهند.

Tilletia عامل بیماری سیاهک مخفی و *Tubercinia* عامل بیماری سیاهک برگ‌گی گندم می‌باشد

خانواده گرافیولاسه: *Graphiolaceae*

در این خانواده بازیدیوسپورها به طور جانبی روی پایه بازیدیوم تشکیل شده، همراه با رشته‌های عقیم در داخل بازیدیوکارپ فنجان‌ی شکل تشکیل می‌شود. جنس مهم این خانواده *Graphiola* می‌باشد. سیاهک آشکار گندم:

این بیماری در ایران در سال 1326 توسط اسفندیاری گزارش گردید. خسارت آن بعد از سیاهک پنهان در درجه دوم اهمیت قرار دارد و تا 15٪ در ایران تخمین می‌زنند. علائم بیماری:

بوته‌های آلوده زودتر به خوشه می‌روند و تمام خوشه تبدیل به توده سیاه‌رنگی می‌گردد «تلیوسپورهای قارچ».

تلیوسپورها، یک سلولی، کروی شکل با دیواره ضخیم هستند. پخش تلیوسپورها غالباً در موقع ظهور گل آذین خوشه‌های سالم است. در هوای خشک گلها باز بوده، احتمال آلوده شدن آنها بیشتر است.

عامل بیماری:

قارچ *Ustilago nuda* عامل سیاهک آشکار گندم و جو می‌باشد. در شرایط مناسب به آسانی جوانه زده و تشکیل بازیدیوم می‌دهند. بازیدیوم‌ها، باریک‌سپور تولید نمی‌کنند بلکه سلولهای آنها جوانه زده و تولید ریشه کوتاه تک هسته‌ای یا فاکتورهای جنسی مختلف به روش سوماتوگامی با هم ترکیب شده تولید ریشه دی‌کاریوتیک می‌کنند.

زیست‌شناسی:

زمستان گذرانی قارچ به صورت میسیلیوم دو هسته‌ای در دانه‌های گندم و جو می‌باشد. پس از کاشتن بذر و همزمان با فعال شدن گیاهچه‌های آن میسیلیوم قارچ فعال و وارد گیاهچه می‌شود آنگاه به نقاط رویشی انتهایی می‌رود، قارچ از طریق بین سلولی حرکت می‌کند و خود را به محل تشکیل خوشه می‌رساند.

خوشه های آلوده احتمالاً در اثر حمله قارچ بلندتر از سایر خوشه های درون مزرعه می باشد. از تلیوسپورها به جای بازیدیسپور دو هیف جنسی مخالف ایجاد می شود و از آمیزش دو ریشه جنسی سازگار ریشه های دوهسته ای تولید می گردد، هیفهای دو هسته ای از طریق کالا خود را به دیواره تخمدان جوان می رسانند در پریکارپ یا بافتهای جنینی تا موقع جوانه زدن دانه به صورت غیرفعال باقی می ماند.

کنترل:

استفاده از سموم سیستمیک مثل توپسین یا ویتاواکس، کربوکسین تیرام و کربوکسین کاپتان

سیاهک پنهان گندم:

یکی از مهم ترین بیماریهای گندم در دنیا می باشد، به آن سیاهک بد بو (**stinking smut**) هم گفته می شود در فرانسوی به نام **Chatbon** و به انگلیسی **loose smut** خوانده می شود.

در سال 1755 توسط تیلت (**Tillet**) تشخیص داده شود و در سال 1326 توسط اسفندیاری گزارش شد.

اسپورهای قارچ شدیداً قابل اشتعال می باشد و با کوچکترین جرقه در کمباین با ماشین خرمن کوبی سبب آتش سوزی می شود.

علائم بیماری:

بوته های آلوده معمولاً چندسانتیمتر از گیاه سالم کوتاهتر هستند گاهی به نصف تا یک چهارم طول بوته های سالم تقلیل پیدا می کند. ریشه گیاه های آلوده کاملاً رشد نمی کند و پنجه زنی گیاه گاهی افزایش پیدا می کند، در گل های آلوده مادگی درازتر و تخمدان بلند و پهن تر و به رنگ سبز می باشند، رنگ بوته های آلوده به جای سبز مایل به آبی می باشد.

دانه های آلوده در اثر وجود ماده تری متیل آمین بوی ماهی فاسد شده را می دهند.

عامل بیماری:

تا به حال چهار گونه قارچ عامل سیاهک مخفی گندم در ایران گزارش شده است **Tilletia caries, T. foetida, T. controversa** تا قبل از سال 1368 معرفی شده بودند. در سال 1368 گونه **T. triticoide** توسط پورجم از مزارع آبی و دیم مناطق شمال غرب و غرب کشور جمع آوری و معرفی شد.

زیست شناسی:

زمستان گذرانی اغلب به صورت تلیوسپور در روی بذر و گاهی در خاک می باشد و می تواند تا 5 سال بقاء خود را حفظ کند دوام اسپور در مناطق مرطوب کمتر است. با کشت بذر آلوده (کلامیدو اسپورها) تلیوسپورها جوانه زده و تولید بازید می کنند که روی آن 8 تا 16 بازیدیسپور نخی شکل به نام اسپوریدیوم اولیه تشکیل می گردند و از آنها اسپوریدیوم های ثانویه تولید می شود پس از جوانه زدن بذر وارد گیاهچه می شوند و از طریق بین سلولی خود را به مریستم انتهایی می رسانند و در نهایت تلیوسپورها را می سازند.

کنترل:

استفاده از قارچ کش های مختلف برای ضد عفونی بذر قارچ کش های ویتاواکس، ویتاواکس تیرام، پنتا کلرو نیترو بنزن (PCNB) و مانکوزب به نسبت دو در هزار موثر هستند.

سیاهک سخت جو:

اولین بار در سال 1326 توسط اسفندیاری از ایران گزارش شد. علاوه بر جو و چاودار به بعضی از علف های هرز گندمیان نیز حمله می کند.

علائم بیماری:

خوشه آلوده کوتوله گی پیدا می کند و تا حدود 7 سانتیمتر از بوته سالم کوتاهتر می باشد. یک غشاء نازک سفید رنگ تلیوسپورها را تا مرحله خرمن کوبی می پوشاند.

عامل بیماری:

قارچ **Ustilago hordei** عامل بیماری می باشد و فرق آن با سیاهک آشکار جو این است که سطح تلیوسپورها در زیر میکروسکوپ صاف به نظر می رسد. این اسپورها به آسانی در آب جوانه زده تولید بازیدیوم و بازیدیسپور می کند.

زیست شناسی:

تلیوسپورها در موقع خرمن کوبی در سطح خاک و بذر سالم قرار می گیرند و تا موقع کشت بذر به حالت استراحت باقی می ماند، در موقع جوانه زدن بذر جوانه زده تولیدی بازیدیوسپور می نمایند. هیف های یک هسته ای که از بازیدیسپور حاصل شده اند با هم ترکیب می شوند و به داخل گیاهچه نفوذ می کنند و سپس به منطقه انتهایی آن می رسند و تا موقع تشکیل خوشه به صورت غیر فعال باقی می ماند.

کنترل

بهترین راه ضد عفونی بذر قبل از کشت با سموم مثل آرازان (دی تیوکارباماتها) و پنتا کلرو نیترو بنزن (PCNB) استفاده از کربوکسین (ویتاواکس) و توپسین هم توصیه می شود.

سیاهک ذرت دانه ای:

علائم بیماری

این بیماری به اندام گل، میوه، ساقه و برگ ذرت حمله می کند، گیاه جوان ممکن است آلوده شود و در روی ساقه و برگ های آن گال تشکیل شود، این گیاهان کوتوله گی پیدا کرده و یا از بین می روند آلودگی غالباً در روی بوته های مسن و روی بافتهای فعال نظیر جوانه های گل های نر و ماده، ساقه و برگ ظاهر می شود

عامل بیماری

قارچ **Ustilago maydis** است.

تلیوسپور (کلامیدیوسپور) این قارچ به شکل کروری یا بیضوی می باشد که سطح خارجی آن خاردار است

زیست شناسی

زمستان گذارانی قارچها به صورت تلیوسپور در بقایای آلوده خاک می‌باشد و به مدت 5-7 سال می‌تواند پایدار بماند.

در بهار و تابستان از جوانه زدن تلیوسپور، بازیدیسپورها به وجود می‌آیند، بازیدیسپورها به وسیله باد و باران به گیاه جوان منتقل می‌شوند، هیف‌های کوتاه تک هسته‌ای تشکیل می‌شوند که به طور مستقیم به داخل سلول اپیدرم رخنه می‌کند.

در این بیماری از تحریک قارچ، سلولهای گیاه در اثر هیپرتروفی و هیپرپلازی بزرگ یا بی‌رویه تقسیم می‌شوند و گال به وجود می‌آید.

کنترل:

چون که کلامیدسپورها در خاک و بقایای گیاه آلوده می‌باشند مبارزه مشکل است استفاده از وارپته‌های هیبرید و جمع آوری بقایای گیاه آلوده و گال‌ها قبل از باز شدن تناوب زراعی نیز تاحدی مفید است.

قارچ های ناقص

رده شبه قارچهای ناقص حدودا 15 هزار گونه را شامل میشود شامل سه شبه راسته زیر می باشند

(شبه راسته مونیلیال Moniliales: دارای کنیدی و کنیدی فور آزاد هستند

2) شبه راسته اسفروپسیدال Sphaeropsidales: قارچ های این شبه راسته کنیدی و کنیدی فور را در پیکنیدیوم (Pycnidium تولید می کنند

3) شبه راسته مالانکونیال Melanconiales: قارچ های این شبه راسته تولید آسروول میکنند

4) شبه راسته اگنومیستال Agonomycetales: قارچ های این شبه راسته اسپور جنسی و غیر جنسی تولید نمی کنند معروف به قارچ های عقیم mycelia streilia هستند

شبه راسته مونیلیال و بیماری های ان

این گروه بزرگترین گروه قارچ ها ناقص میباشد متجاوز از 10 هزار گونه را شامل میشود بعضی از گونه ها کنیدی های به هم چسبیده و اندامی به نام کرمی Coremium را میدهند برخی از قارچ ها کنیدی را بر رویه یک استرمای بالشتک مانند به نام اسپوردوخیوم Sporodochium میگویند

از روی رنگ و طرز قرار گرفتن کنیدی فور تقسیم بندی می شوند به:

- شبه خانواده مونیلیال Moniliaceae
- شبه خانواده دما تیاسه Dematiaceae
- شبه خانواده توپر کولاریاسه Tuberculariaceae

شبه خانواده مونیلیاسه:

در این شبه خانواده کنیدی و کنیدی فور بیرنگ هستند و در روی هیف های شفاف تشکیل میشوند جنس پریکولاریا *Pyricularia*:
در این جنس کنیدی ها 2-4 سلول گلابی یا بیضوی شکل با انتهایه باریک است
کنیدی فور ها غالبا در پشت وروی برگ رشد می کنند
گونه *Pyricularia oryzae*: عامل بلاست برنج
این بیماری شامل دو مرحله هست (1) قبل از ظهور خوشه (2) بعد از ظهور خوشه
شدید ترین مرحله بیماری زمانی هست که گردن خوشه مورد حمله قرار گرفته باشد چون موجب قطع جریان شیره از ساقه به خوشه می شود
در مراحل اولیه خوشه دهی ممکن است دانه تشکیل نشود
اگر زمان ظهور خوشه ها مصادف با بارندگی فصلی و مساعد شدن هوا باشد خسارت قابل توجه خواهد بود

زیست شناسی :

زمستان را به صورت میسیلیوم یا کنیدی در بقایایی آلوده ویا در پوست بذر سپری میکند
اسپور ها در درجه حرارت 25-28 درجه سانتیگراد و رطوبت 93 درصد تشکیل می شود
اگر رطوبت نسبی کمتر از 88 درصد باشد قارچ قادر به تولید اسپور نخواهد بود
بیماری در سایه درختان به علت کمی تابش و فراهم بودن رطوبت کافی از شدت بیشتری برخوردار است
تراکم بوته ها در واحد سطح و زیاده روی در مصرف کودهای ازته سبب تشدید بیماری می شود

کنترل

کاشت ارقام مقاوم یا ارقامی که موقع خوشه دهی آنها مصادف با بارندگی فصلی نباشد
تنظیم زمان کاشت به طوری که بوته ها زودتر از بارندگی اواخر تابستان به خوشه بروند
جمع آوری گیاه آلوده یا زیر خاک کردن آنها با شخم عمیق
ضد عفونی بذر به نسبت 2 تا 5 هزار با استفاده از قارچکش بنومیل. تیرام (آرزن 75) توپسین تیرام
وویتاواکس تیرام توصیه میشود

جنس ورتیسلیوم *Verticillium*:

کنیدی ها یک سلول گرد یا بیضوی شفاف می باشد که در نوک سلول های اسپورزا یا
فیالید *phialides* متتهی میگردد

بیماری ورتیسلیومی پنبه: *Verticillium albo-atrum*

زمستان گذرانی به صورت میسیلیوم تیره رنگ یا میکرواسکلروتیوم در خاک می باشد
اشاعه بیماری در زمین های سنگین و قلیایی که در صد ازت آنها بالا می باشد بیشتر است

جنس بوتری تیس *Botrytis*

در این جنس کنیدی فور ها منشعب شفاف در انتها کمی متورم و دارای برجستگی های به نام استریگما هستند

B. fabae عامل بیماری لکه شکلاتی در باقلا می باشد

B. cinerea موجب بیماری پوسیدگی ساقه . برگ . میوه . پیاز و غده بسیاری از گیاهان می گردد

B. alli عامل پوسیدگی خاکستری پیاز

علاوه بر *B. alli* گونه های مختلف قارچ *Rhizoctonia Spp.* نیز می تواند موجب لهیدگی پیاز شود

جنس پنی سیلیوم *Penicillium*

کنیدی فور ها منشعب و شفاف و در انتها به فیالید ختم میشود

در زیر میکروسکوپ کنیدی و کنیدی فور به شکل جارو دیده میشود

از *P. notatum* آنتی بیوتیک تهیه می شود

بعضی ها تولید اتیلن کرده و موجب تغییر رنگ و رسیدگی سریع میوه ها در انبار ها و جعبه های بسته بندی شده میشوند

با گسترش بیماری حالت لهیدگی قهوه ای رنگ قسمت اعظم میوه را فرا می گیرد

در میوه سیب و گلابی آلودگی همراه بوی نامطبوع ظاهر شده و تشکیل کپک در این میوه ها کمتر از مرکبات می باشد

زیست شناسی (پنی سیلیوم)

مقاومت این اسپورها در مقابل شرایط نامساعد نسبتا بالا است

فعالیت این قارچ در درجه حرارت پایین (صفر درجه) و رطوبت کم متوقف نمی شود

کنترل

برداشت میوه ها باید در موقع خشک و خنک صورت گیرد

میوه در انبار های با تهویه مناسب ذخیره شود

پیشیدن میوه در کاغذ های اغشته به قارچ کش یا غوطه ور نمودن در محلول بوراکس . بنومیل . کاپتان

...

جنس آسپر ژیلوس *Aspergillus*

کنیدی فور ها غیر منشعب و در انتها متورم میباشد و به تعدادی سلول اسپور زا ختم میشود

A. nigra دوده مانند بوده و *A. flavus* کپک زرد رنگ دارد

بعضی از گونه ها علاوه بر خسارت مستقیم مانند قارچ پنیسیلیوم تولیدزهرابه

mycotoxin میکنند که برای انسان و دام سراطان زا می باشد

مثلا Aflatoxin که توسط *A. flavus* تولید میشود موجب ضعف توقف رشد تهوع عقیم شدن سراطان

کبد و حتی مرگ در انسان می شود

آلودگی در محل زخم هایی که رویه میوه ایجاد شده راحت تر انجام می شود

همانند پنی سیلیوم در خاک بذر بقایای گیاهی . کیسه و صندوق های حمل میوه وانبار ها به صورت میسیلیوم یا کنیدی بقای خود را حفظ می کند
این قارچ در انبار های پسته ایران باعث تلخ شدن پسته می شوند
کنترل

تهویه مناسب در انبارها جهت کاهش رطوبت و دما خشک کردن محصول و جلوگیری از شکستن دانه ها و زخمی شدن میوه ها

شبه خانواده دماتیاسه Dematiaceae

در این شبه خانواده کنیدی . کنیدی فور وهیف به رنگ تیره میباشد
تعدادی از اعضای این خانواده مولد بیماری در گیاهان زراعی و باغی هستند

جنس آلترناریا *Alternaria*

در این جنس کنیدی چند سلولی ودر انتها باریک و کشیده بوده و دارای دیواره عرضی و طولی میباشد

کنیدی ها بسته به گونه ها مختلف این قارچ به طور انفرادی یا زنجیری پشت سر هم قرار دارند
کنیدی فور ها در محیط کشت مصنوعی یا روی بافت آلوده به رنگ سیاه زیتونی هستند ولی زیر میکروسکوپ به رنگ قهوه ای دیده میشوند
A. solani به اندام زنده گیاه مثل گوجه فرنگی و سیب زمینی حمله میکند

بیماری لکه موی گوجه فرنگی و سیب زمینی:

قارچ آلترناریا به برگ ساقه میوه گوجه فرنگی . غده سیب زمینی و بذر حمله میکند
آلودگی در بذر گوجه فرنگی ممکن است باعث مرگ گیاهچه گردد
علائم روی برگ به شکل قهوه ای با دواير متحدالمرکزی به شکل موج و در حاشیه ها کلروتیک می باشد

علائم روی سیب زمینی کمتر و غالباً روی برگ های مسن تردیده می شود
در گوجه فرنگی علائم لکه قهوه ای مایل به سیاه در محل اتصال میوه به دم دیده می شود

کنترل

کاشت بذر سالم یا ضد عفونی شده

رعایت تناوب 2-3 ساله و جمع آوری بقایای آلوده

سمپاشی اندام هوایی با استفاده از قارچ کش های مانکوزب. زینب. مانب توپسین و بنومیل به نسبت 2در هزار

جنس هلمنتو سپوریم: *Helminthosporium*

بیماری لکه قهوه ای برنج *H. oryzae* لکه قهوه ای گندم *H. graminearum*

فرم جنسی *H. oryzae* مربوط به رده آسکومیست ها می باشد با نام *Cochiobolus miyobeanus*

شبه خانواده توپرکولاریاسه Tuberculoriaceae

این خانواده تولید اندامی به نام اسپوردوخیوم (Sporodochium) می‌کند.

بیماری پژمردگی آوندی ناشی از فوزاریوم:

پژمردگی ناشی از فوزاریوم در مناطق گرمسیر و خاکهای سبک بیشتر متداول است.

علائم ناشی از بیماری به *F. oxysporum* در گیاهان مختلف بسته به میزان متفاوت است.

غالباً علائم بیماری به صورت زردی و تقلیل رشد گیاه ظاهر می‌شوند و ممکن است موضعی یا تمام اندام گیاه باشد. اگر برشی از ریشه یا ساقه تهیه شود بسته شدن آوندهای چوبی به صورت حلقه قهوه‌ای مشاهده می‌شود.

عامل بیماری هر گیاه مختص همان گیاه می‌باشد و سایر گیاهان را مبتلا نمی‌سازد «در فرمها اختصاصی عمل می‌کنند»

عامل بیماری پژمردگی آوندی، در طالبی و خربزه *F. o. f.sp. melonis*

عامل بیماری پژمردگی آوندی، در گوجه فرنگی *F. o. f.sp. Lycopersici*

عامل بیماری پژمردگی آوندی، در پنبه *F. o. f.sp. Rasinfectum*

عامل بیماری پژمردگی آوندی، در یونجه *F. o. f.sp. minvenum*

عامل بیماری پژمردگی آوندی، در هندوانه *F. o. niveum*

عامل بیماری پژمردگی آوندی، در کلم *F. o. conglutinans*

زیست‌شناسی فوزاریوم:

زمستان‌گذرانی به صورت انواع اسپور در خاک سپری می‌شود.

در مسافت کوتاه غالباً بوسیله ادوات کشاورزی و آب و در مسافت طولانی به وسیله نشاءها و خاک آلوده همراه آوندها از طریق بین سلولی داخل پوست پیشروی می‌نمایند و وارد آوند چوبی می‌شود. گسترش میسیلیوم در آوندهای چوبی و تولید میکروکنیدی تا حدی در پژمردگی بوته‌ها موثر است و سه ماده سمی دیگر به نام‌های اسید فوزاریک، اسید هیدرو فوزاریک و میکوماراسمین نیز دخیل هستند. در گیاهان آلوده معمولاً تایلوز ایجاد می‌شود.

کنترل:

1- شناسایی و استفاده از ارقام مقاوم

2- ضد عفونی خاک با سموم تدخینی مثل برومید، واپام و غیره موثر ولی مقرون به صرفه نیست

3- رعایت تناوب چند ساله با استفاده از غلات در تناوب موجب کاهش جمعیت قارچ در خاک شده ولی آن را ریشه‌کن نمی‌کند.

4- مبارزه با نماتد مولد غده در خاک سبب کاهش خسارت ناشی از حمله این قار به بعضی از گیاهان مثل پنبه می‌شود.

شبه راسته اسفروپسیدل (Sphaerosporales). شبه خانواده اسفروپسیداسه

قارچ این خانواده تولید پیکندهای گرد به رنگ تیره می کنند و پیکندی ها دارای منفذ در بالا هستند پیکندها ممکن است دارای گردن یا فاقد آن بوده.

جنس Phoma: به رنگ تیره و به شکل کروی یا بیضوی می باشد. پیکنیدیوسپوره های این جنس یک حجره ای متفاوت و غالباً به شکل بیضوی.

Phoma betae: در روی برگ چغندر لکه های قهوه ای (لکه موجی) ایجاد می کند. برای مبارزه: ضد عفونی بذر، رعایت تناوب زراعی و جمع آوری بقایای آلودگی گیاهی توصیه می شود.

1- **جنس آسکوچیتا Ascochyta:** پیکنید به شکل کروی یا بیضوی، ابتدا تک سلولی است و سپس غالباً دو سلولی میگردند، پیکنوسپوره های 3-4 تایی نیز ممکن است تولید شود. پیکنید غالباً در زیر اپیدرم برگ و گاهی شاخه و میوه تشکیل می شود. یکی از گونه های این قارچ میکوسفرلا (*Mycosphaerella*) از رده آسکومیست است که غالباً در مواقع نادر در پریتیسیوم شلغمی تشکیل می شوند.

گونه *A. rabiei*: عامل بیماری برق زدگی نخود (به خصوص نخود ایرانی (*cicer arietinum*) و نخود فرنگی می باشد تمام قسمت های هوایی گیاه اعم از ساقه، برگ، غلاف و حتی بذر ممکن است آلوده شوند و فقط ریشه از حمله مضمون بماند پیدایش لکه معمولاً در روی ساقه از محل انشعاب شاخه یا دم برگ ها است.

زیست شناسی:

فرم جنسی این قارچ (*Mycosphaerella rabiei*) می باشد.

فصول پائیز و زمستان را به صورت پیکنیدی های حاوی اسپورو میسیلیوم در روی بقایای گیاهان آلوده و بذر سپری می کند

دوام قارچ روی بقایای آلوده گیاهی بیش از دو سال در قسمت سطحی و عمقی بذر 4 تا 7 سال در فصل مساعد پیکنیدیوسپورها به صورت توده ای از دهانه پیکنید خارج و با کمک ترشحات باران منتقل می شوند.

انتقال بیماری در شرایط نادر توسط اسکوسپورها صورت می گیرد.

کنترل (لکه برقی نخود): روش کاملاً مشخصی وجود ندارد.

1- استفاده از ارقام مقاوم یا متحمل بهترین روش پیگیری با این بیماری است «ارقام نخود سیاه زران زنجان، نخود شماره 154 کرج و همچنین رقم C.126 خارجی نسبتاً مقاومتر هستند.»

2- استفاده از بذر سالم یا ضد عفونی موثر با استفاده از سموم نیابندازول - بنومیل یا توپسین به نسبت 3 در هزار

3- سمپاشی مزرعه با استفاده از سموم بنومیل، توپسین ام، کارینداریم (یا ویستین) و زینب به نسبت 2 در هزار

جنس سبتوریا Septoria

پیکنیدیسپور ها چند سلولی شفاف به شکل رشته ای راست یا خمیده
گونه *Septoria apii*: عامل لکه برگی یاسپتوریوز کرفس (روی جعفری در گیلان خسارت قابل
توجهی دارد)

بیماری سپتوریوز گندم:

عامل بیماری دو گونه قارچ به نام های *Septoria tritici* در فرم جنسی *Mycosphaerella graminis*

و *Septoria nodorum* در فرم جنسی *Leptosphaeria nodorum*

با کشت وارسته های مکزیکی شدت بیماری در ایران افزایش یافت

پیکنیدیسپور های *S. tritici* به شکل استوانه ای مستقیم یا کمی خمیده بوده دارای 3-7 دیواره عرضی

علائم بیماری:

ابتدا روی برگ های پایینی که در مجاورت خاک وجود دارند به شکل نقطه زرد کوچک ظاهر می
شوند

لکه ها بزرگتر و نکروتیک می شوند و به رنگ قرمز مایل به قهوه ای می شوند

نقطه های سیاه رنگی که در روی برگ ظاهر می شوند پیکنیدیوم ها قارچ هستند

کنترل:

کشت بذر سالم یا ضد عفونی شده

کشت ارقام مقاوم یا متحمل

رعایت تناوب دو ساله همراه از بین بردن بقایای گیاهی و مدفون نمودن آنها با شخم عمیق

استفاده از قارچ کش سیستمیک *propiconazole*

شبه راسته ملانکونیال *Melanconiales*

شبه خانواده ملانکونیاسه *melanconiaceae*

جنس های *Marsonia, Pestalotia, Colletotrichum* عامل بیماری آنتراکنوز در گیاهان هستند

بیماری آنتراکنوز مرکبات:

در جنوب ایران بیشتر شیوع دارد و ضعف درختان به شدت بیماری کمک می کند

گفته می شود عامل بیماری یک پارازیت ثانویه می باشد که به درختان ضعیف حمله میکند

عامل بیماری *Colletotrichum gloeosporioides* با اسپورتک سلولی و شفاف و به شکل بیضوی پهن یا

کشیده می باشد

علائم بیماری:

زرد شدن برگ های انتهایی

ایجاد شیار های کوچک که از به هم پیوستن آنها در امتداد طول شاخه شیار بزرگی به وجود می آید و

مانع حرکت مواد غذایی میشود

در روی میوه آلودگی غالباً لکه های کم عمق و سطحی و به قطر 1.5 سانتی متر یا بیشتر

کنترل:

تقویت درختان به عنوان بهترین روش
دفع آفات و علف های هرز استفاده از کود های مناسب. آبیاری کافی. هرس شاخه های خشک
محلول پاشی در اوایل زمستان با استفاده از یک کیلو سولفات مس. یک کیلو سولفات روی. دو کیلو
آهک در 100 لیتر آب

شبه راسته اگنومیستال (گروه قارچ های عقیم یا سترون)

تولید اسپور جنسی و غیر جنسی در این قارچ ها دیده نمی شود
پایداری خود را در شرایط نامساعد از طریق اسکروت یا سختینه حفظ می کنند که از به هم بافته شدن
هیف ها حاصل می شود

جنس *Rhizoctonia*: که فرم جنسی آن متعلق به رده بازیدیومیست ها می باشد
روی برنج. سیب زمینی. پنبه. لوبیا. نخود. ماش. عدس. لوبیا چشم بلبلی. چغندر. یونجه. کنف.
سوژ. گلرنگ. بادمجان. گوجه فرنگی. کاهو. توتون. تنباکو
باقلا و بسیاری از گیاهان هرز دیده شده است

بیماری سوختگی غلاف برنج (sheat blight):

در ابتدا عامل بیماری *Sclerotium irregular* معرفی شد ولی بعد ها *Rhizoctonia solani* عامل
بیماری شناخته شد

در سال 1357 با کشت برنج حساس رقم 2 آمل در ایران شیوع پیدا کرد
علائم:

آلودگی در مزرعه ابتدا در قسمت پایین غلاف که در تماس با سطح آب است ظاهر می گردد
وقتی شرایط جوی برای رشد قارچ مساعد باشد آلودگی به برگ هم سرایت می کند و ممکن است تمام
برگ گیاه خشک شود

گسترش در مزرعه مستقیماً از طریق مپسیلیوم یا اسکروت های قارچ انجام می شود
فرم جنسی قارچ *Corticium sasakii* از رده بازیدیومیست می باشد
کلنی قارچ در محیط کشت مصنوعی صورتی مایل به قرمز و کلنی قارچ کورتیسوم ساساکی به رنگ
سفید مایل به قهوه ای میباشد
زیست شناسی:

در شرایط مساعد جوی ممکن است در مدت 24 ساعت بتواند در سطح غلاف تا چند سانتیمتر گسترش
یابد

آلودگی در حرارت 28-32 درجه سانتی گرات و رطوبت 96 درصد ظرف 18 ساعت ظاهر می شود
دوره کمون 7-10 روز
کنترل:

کاشت ارقام مقاوم

جمع آوری بقایای آلوده و دفع علفهای هرز خانواده گندمیان مانند *Echornia carassipes*
اجتناب از مصرف بیش از حد کود از ته

کاشت برنج در زمان مناسب
رعایت فاصله کاشت (کمتر از 20 گیاه در فوت مربع)
سمومی که در ژاپن استفاده می شود: سموم آرسنیک آلی به نام های متان آرسونات . آهن. متان
آرسونات کلسیم. سولفور متیل آرسنیک ده روز قبل از به خوشه رفتن بوته ها
استفاده از آنتی بیوتیک هایی مانند امایسین
در ایران استفاده از قارچکش بنومیل (بنیلت) به نسبت یک کیلو در هکتار و یا
والیدا مایسین به نسبت دو لیتر در هکتار

بیماری های باکتریای گیاهان

مقدمه

باکتری ها را جزو گیاهان پست وغالباً ساپروفیت می‌شناسند
باکتری ها را در سلسله مونورا تقسیم بندی میکنند
به طور کلی تا به حال 1600 گونه باکتری شناخته شده که 180 گونه آن در گیاهان بیماری ایجاد می
کنند

همه این باکتری ها ساپروفیت اختیاری هستند و در محیط کشت مصنوعی قابل رشد و پرورش هستند
برخی از باکتری ها قابل هستند خود را به اسپور تبدیل کنند
باکتری های رشته ای (استرپتومایسس) در انتهای ریشه خود کنیدی تولید می کنند
مرفولوژی:

همه باکتری های بیماری زا تقریباً میله ای شکل هستند به استثنای دو گونه استرپتومایسس
streptomyces که رشته ای شکل هستند
در محیط کشت کهنه ممکن است به شکل رشته ای -عصایی - Y شکل شوند و به شکل زنجیر در آیند
اگر ضخامت مواد لعابی چسبناک دیواره باکتری ها کم باشد به آن (slime-layer) و اگر ضخامت آن
زیاد باشد به آن کپسول می گویند
اکثر باکتری ها بیماری زا با تاژک خود در محیط مایع شنا می کنند
باکتری های فاقد تاژک به حالت پیچ و خم و با حرکات پرتو پلاسمی حرکت می کنند

انواع باکتری ها بر اساس تعداد و نوع اتصال تاژک:

مونوتریکس (Monotrichous): دارای یک تاژک در یک قطب
لوفوتریکس (Lophotrichous): وجود بیش از یک تاژک در یک قطب
آمفی تریکوس (Amphitrichous): دارای یک یا چند تاژک در دو قطب
پری تریکوس (Peritrichous): دارای تاژک های پراکنده در اطراف
آتریکوس (Atrichous): فاقد تاژک

آنانومی باکتری ها:

هر سلول باکتری دارای دیواره نازک نسبتاً محکمی می باشد که از غشاء سیتوپلاسمی مجزا می باشد ورود و خروج مواد غذایی و دفعی و آنزیم های هضم غذا و غیره به کمک دیواره سلولی هر باکتری انجام می شود مواد داخلی دیواره سلولی پرتو پلاسم نام دارد و ترکیب پیچیده های از مواد پروتئینی. قند. چربی ها. مواد هسته ای. آب و مواد معدنی. و... تاژک های باکتری ها ریز رشته های پروتئینی هستند که منشا آنها ممکن است از ذرات ریز داخل غشاء سیتوپلاسمی باشد

نحوه تکثیر:

تکثیر در باکتری ها به طریق غیر جنسی Asexual و یا تقسیم دو تایی صورت می گیرد باکتری از نظر جنسی با هم مخالف هستند علاوه بر تکثیر غیر جنسی (تقسیم سلولی) به طریق جنسی Sexual نیز تولید مثل می کنند سلول حاصله در این روش اغلب شبیه یکی از والدین است

اکولوژی:

برخی از باکتری ها تمام عمر خود را به صورت پارازیت در گیاه میزبان و گاهی به صورت ساپروفیت در خاک سپری می کنند باکتری های که بیشتر نسل خود را در داخل گیاه میزبان به وجود می آورند هنگامی که به صورت ساپروفیت در داخل خاک هستند از جمعیتشان کاسته می شود باکتری ها به کمک حشرات. آب. عملیات زراعی و باغی. انسان و غیره منتقل می گردند باران نقش مهمی را در انتقال و تکثیر باکتری ها دارد در سال های اخیر Bacillus, Aerobacter و غیره مولد بیماری در گیاهان معرفی شده اند

تشخیص باکتری ها:

تشخیص باکتری های میله ای بر خلاف استرپتومایسس بسیار مشکل می باشد زیرا استرپتومایسس دارای ریشه کاملاً رشد یافته منشعب می باشد و تولید کنیدی می کند تشخیص باکتری ها از روی مشخصات کلنی. شکل و اندازه باکتری. ترکیب شیمیایی. فعالیت آنزیمی. خواص بیماری زایی. رنگ آمیزی باکتری به روش گرم و غیره انجام می گیرد از بین پاتوژن های گیاهی فقط جنس Corynebacterium و باسیلوس Bacillus گرم مثبت و بقیه گرم منفی هستند

مبارزه با بیماری های باکتریایی در گیاهان:

مبارزه مشکل می باشد ولی اقدامات بهداشتی و مبارزه شیمیایی موثر می باشد

کاشت بذر سالم. جمع آوری سوزاندن بقایایی گیاهی آلوده ضد عفونی ادوات باغبانی پس از کار شناسایی و استفاده از ارقام مقاوم به همراه استفاده از مواد شیمیایی بسیار موثر بوده است گلخانه ها و بستر های کوچک را می توان با کمک بخار آب. حرارت الکتریکی یا مواد شیمیایی مثل فرمالین. کلرو پیکرین. متیل برو ماید و غیره ضد عفونی نمود ضد عفونی بذر با محلول 1 در هزار

بیماری سرطان ریشه و ساقه مو:

عامل این بیماری میزبان های متعددی دارد و به 140 جنس از 60 خانواده گیاهی حمله می کند عامل بیماری *Agrobacterium tumefaciens* می باشد

علائم بیماری :

علائم ابتدا به صورت غده های ریز در نزدیکی غده ظاهر می شود غده ها ابتدا به صورت لکه های سفید نرم گوشتی هستند خوشه های درختان آلوده اغلب تنک هستند و گاهی در روی شاخه آلوده می خشکند روی محیط کشت (nutrient agar) کلنی سفید مروارید شکل با حاشیه کامل و با قطر یک میلیمتر تشکیل می دهند تصور بر این است که تشکیل کلنی ها ی ستاره ای شکل اختلاط جنسی باکتری می باشد این باکتری در یک قطب خود 2-4 تاژک دارد

زیست شناسی:

این باکتری زمستان را به صورت ساپروفیت در خاک سپری می کند باکتری از راه زخم ناشی از عملیات باغبانی یا زخم نیش حشرات بلاخص لارو زنجره مو وارد ریشه گیاه می شود با رشد بیش از حد سلول ها و سرطانی شدن این سلول ها به آوند های چوبی فشار وارد می شود و سبب در هم شکستن آوند های چوبی و تغییر شکل بافت های مجاور می گردند که در این حالت به میزان 20 درصد از آبی که باید به اندام گیاهی برسد کاسته می شود با حمله میکرو ارگانیسم ها و حشرات به غده های آلوده باکتری ها در سطح خاک می ریزند و توسط آب منتقل می شوند باکتری ها فقط در مراحل اولیه اهمیت دارند

کنترل:

انتخاب قلمه از موستان سالم عدم آبیاری موستان سالم با آبی که از موستان آلوده می گذرد مبارزه با حشرات ریشه خوار بالاخص لارو زنجره مو در خاک

هرس شاخه های آلوده و ضد عفونی ادوات باغبانی با محلول 10 درصد هیپو کلریت سدیم یا محلول یک در هزار سویلمه (کلرور جیوه) کشت ذرت یا سایر غلات در زمین های آلوده به مدت چند سال

بیماری باکتریایی ساق سیاه پنبه :

این بیماری تا کنون از اصفهان. فارس. قم. دره گز. میبد یزد. اردکان. اقلید و بعضی از پنبه کاری های دیگر ایران غیر از شمال گزارش شده است عامل بیماری *Xanthomonas campestris* pv. *malvacearum* می باشد

علائم بیماری:

این بیماری بیشتر پارانثیم گیاه را مورد حمله قرار می دهد و آوند ها اغلب از حمله مصون هستند ترشحات محتوای باکتری به صورت قطرات زردی در محل لکه ها ظاهر می شوند در روی برگ های آلوده ابتدا لکه های آب سوخته مانند water-soaked ظاهر می شود که به تدریج قهوه ای می شود کلنی باکتری 3 میلیمتری و به رنگ زرد روشن می باشد این باکتری باتومی شکل و دو سر آن گرد بوده در هر قطب خود یک تاژک دارد

زیست شناسی:

زمستان گذرانی در داخل پوست بذور یا پرز های دانه پنبه. و همچنین در بقایای گیاهی آلوده در مزرعه می باشد انتقال بیماری به کمک آب باران و آب یاری صورت می گیرد

کنترل:

کشت بذور عاری از باکتری ضد عفونی بذور با استفاده از هیپو کلریت سدیم 5 درصد از بین بردن بقایای گیاهی آلوده در مزرعه کشت ارقام مقاوم تغییر کشت از کرنی به جوی پشته ای

بیماری لکه زاویه ای برگ کدوئیان (لکه زاویه ای خیار)

عامل بیماری *Pseudomonas lachrymans* می باشد این باکتری میله ای شکل دارای 1-5 تاژک در یک قطب است کلنی باکتری در روی محیط کشت جامد به رنگ کرم مایل به آبی می باشد

زیست شناسی:

زمستان را بر روی بقایای آلوده گیاهی در خاک یا بذر سپری می کند
وجود رطوبت برای ایجاد آلودگی و اشاعه بیماری ضروری است
(در مزرعه طالبی با آبیاری بارانی بیماری مشاهده شد ولی در مزرعه مجاور که آبیاری نشتی بود این
بیماری روی طالبی ها دیده نشد))
کنترل لکه زاویه ای برگ کدوئیان:
رعایت تناوب زراعی و ضد عفونی بذر قبل از کاشت
ضد عفونی بذر به مدت 5 تا 10 دقیقه با محلول سوبیلیمه (کلرو جیوه) یک در هزار که باید بلافاصله آن
را خشک کرد و کاشت
سمپاشی مزارع آلوده با استفاده از کاپتان به نسبت 2 در هزار

بیماری پوسیدگی مغز گردو:

اسفند یاری در سال 1326 عامل بیماری را *Pseudomonas juglandis* گزارش کرد
امانی در سال 1356 عامل آن را *Xanthomonas juglandis* گزارش کرد
این بیماری تا کنون از حومه پاکستان قزوین تفرش گزارش شده است احتمالاً در گیلان و مازندران نیز
شیوع داشته باشد

علائم بیماری:

علائم در روی برگ میوه. گل اذین شاخه ها و جوانه ها ظاهر می شود
ابتدا لکه های کوچک ظاهر می شوند سپس توسعه می یابند و پس از منتهی شدن به رگبرگ ها زاویه
دار و رنگ آن سیاه می گردد
مغز گردو در اثر آلودگی سیاه چروکیده و لزج می شود

عامل بیماری:

باکتری *Xanthomonas juglandis*
باکتری گرم منفی و میله ای شکل و دارای یک تاژک در یک قطب است
کلنی در محیط کشت مصنوعی به رنگ زرد تشکیل می شود

زیست شناسی:

زمستان را در روی برگ و میوه آلوده در خاک و یا در روی درخت در داخل جوانه ها سپری میکند
در بهار از طریق باران و حشرات بر روی برگ ها گل ها میوه های جوان گردو انتقال یافته سبب
آلودگی می شود

مناسب ترین درجه حرارت برای رشد باکتری ها بین 30-40 درجه سانتیگراد می باشد

کنترل:

استفاده از سموم مسی در دو مرحله:

- 1- قبل از باز شدن جوانه ها با کوپر وایت به نسبت 4 در هزار
 - 2- پس از مرحله گلدهی به نسبت 3 در هزار
- شاخ و برگ بعضی از ارقام نسبت به سموم حساس هستند و ممکن است در آن سوختگی ایجاد می شود.

بیماری خوشه صمغی گندم:

علائم بیماری:

بارزترین علامت وجود صمغ زرد در خوشه های آلوده می باشد
در خوشه های آلوده گلوم و گلومل و دانه پر از صمغ شده و به خوشه می چسبد و خوشه کوچک
باقی می ماند
گاهی در اثر چسبندگی صمغ خوشه ها از غلاف بیرون نمی آیند و سبب پیچیدگی دم خوشه می
شوند

صمغ ها ابتدا لزج و چسبنده هستند و سپس خشک شکننده می شوند

عامل بیماری:

Corynebacterium tritici می باشد

با قرار دادن خوشه در آب مقطر استریل این باکتری جدا می شود
کلنی پس از چهار روز کشت در محیط غذایی جامد به رنگ کرم است و یک هفته بعد به رنگ زرد
لیمویی در می آید
باکتری فاقد تاژک بوده و به تنهایی قادر به ایجاد بیماری نیست بلکه به وسیله نماتد خوشه
گندم (*Anguina tritici*) انتقال می یابد
نماتد ضمن انتقال این باکتری . قارچ *Dilophospora alopecuri* را نیز انتقال می دهد
در گیاه بیمار غالباً سه عامل نماتد . قارچ . باکتری با هم جدا می شوند

کنترل:

بذر گیاه را قبل از کاشتن با عمل بو جاری با استفاده از آب نمک 20 درصد از گال نماتد جدا نموده
و بذر سالم را می کاریم
رعایت تناوب زراعی به مدت حد اقل 2 سال سبب از بین رفتن ناقل و کنترل این بیماری می
گردد

بیماری بلاست مر کبات (citrus blast and black pit):

علائم بیماری :

ظهور علائم در اواخر زمستان و اوایل بهار است
علائم محدود به بخش سبز اندام هوایی درخت می باشد

علائم به شکل لکه های بیضی شکل در محل اتصال دمبرگ و خار به شاخه مشاهده می شود
آلودگی از شاخه به برگ سرایت می کند برگ آلوده پیچیده و پژمرده می شود و روی شاخه باقی
می ماند

علائم در سطح میوه به صورت لکه های تقریبا مدور فرو رفته ای (Black pit) ظاهر می گردد
عامل بیماری :

باکتری *Pseudomonas syringae* pv. *syringae* عامل بلاست و black pit مرکبات است
باکتری از نوع گرم منفی . هوازی و دارای چند تاژک قطبی
در زیر میکروسکوپ معمولا به صورت منفرد یا گاهی جفت و ندرتا زنجیره ای کوتاه مشاهده می
شود

کنترل :

سمپاشی درختان با استفاده از سموم مسی ضروری است
در شروع فصل سرما با محلول بردو یک درصد یا اکسی کلرو مس سه درصد سمپاشی صورت گیرد

بیماری شانکر یا گموز باکتریای درختان میوه هسته دار :

این بیماری یکی از مهم ترین بیماری درختان میوه هسته دار می باشد که به آن بلاست شکوفه . بلاست
غنچه . مرگ سر شاخه نیز اطلاق می شود

این بیماری انتشار جهانی دارد

عامل این بیماری نژاد های مختلفی دارد که هر کدام میزبان به خصوص را آلوده می کنند
علاوه بر درختان هسته دار . مرکبات . گلابی . رز . بسیاری از گیاهان زینتی یک یا چند ساله بعضی از
سبزیجات و غلات نیز مورد حمله این پاتوژن قرار می گیرد

علائم:

مهم ترین علائم به صورت شانکر و تولید صمغ در روی شاخه های آلوده می باشد
تولید صمغ در نواحی آلوده بعد از خواب زمستانی شروع می شود
گاهی موقع بیماری ظرف یک هفته بخش هوایی روی شاخه آلوده را کلا خشک می کند

عامل بیماری :

باکتری *Pseudomonas syringae* pv. *syringae* می باشد
این باکتری میله ای شکل دارای یک تاژک می باشد
باکتری هوازی بوده دارای یک تاژک می باشد
باکتری میله ای شکل بوده و تولید کپسول می نماید
در محیط کشت . باکتری رنگ فلوروسنت سبز رنگی تولید می کند

زیست شناسی:

زمستان گذرانی در شانکر های فعال . در شکوفه و برگ درختان آلوده و غیره زمستان گذرانی می کند
عفونت گل ها به ندرت دیده می شود

رخنه باکتری از منافذ طبیعی و زخم های حاصله از حشرات صورت می گیرد

کنترل:

مبارزه با این باکتری مشکل است

اقدامات زراعی از قبیل انتخاب پایه و پیوندک سالم و مقاوم همراه با مبارزه شیمیایی موثر است
برای مبارزه شیمیایی از محلول بردو 10 و 15 و 100 در پاییز و نسبت 6 و 0 و 100 در بهار قبل از شکوفه دهی
استفاده از آنتی بیوتیک استرپتومايسس در بهار برای کاهش لکه برگی تاثیر بیشتری دارد

بیماری پوسیدگی نرم سبزیجات و گیاهان زینتی:

این بیماری انتشار جهانی دارد

پوسیدگی نرم بیشتر در مزرعه. انبار و موقع حمل نقل روی سبزیجات و گیاهان زینتی یکساله با ساقه و
برگ آبدار (کرفس. کاهو. اسفناج. و کلم) یا دارای بافت های ذخیره ای مثل سیب
زمینی. هویج. پیاز. تربچه. زنبق. سنبل و یا میوه واجد میوه گوشتی از قبیل گوجه فرنگی. بادمجان. خیار
و کدو به وجود می آید

علائم بیماری:

لکه کوچک آبکی که تدریجا بزرگ و عمیق تر شده یا کمی تا اول زده به نظر می رساند
سطح خارجی برخی از میوه ها و غذا ممکن است سالم به نظر رسیده ولی داخل آن به توده نرم و لزج
تبدیل میگردد

آلودگی در مزارع با کوتولگی. پژمردگی و مرگ اندام هوایی گیاهان بیمار همراه است

عامل بیماری:

باکتری *Erwinia carotovora subsp. carotovora* میباشد

باکتری از نوع میله ای در اطراف خود 2 تا 6 تاژک دارد

باکتری تولید کپسول نمی کند در 50 درجه سانتیگراد می میرد

زیست شناسی:

زمستان را در اندام های گیاهی الوده در انبار. مزرعه. خاک و همچنین در شفیره حشرات سپری میکند
باکتری غالبا از طریق عدسک و زخم های حشرات وارد گیاه می شود
باکتری ممکن است به آوند حمله کرده ضمن حرکت و تکثیر در آنها موجب انسداد یا وقفه در حرکت
آب از پایین به اندام هوایی گردد

کنترل:

رعایت اقدامات بهداشتی

سموم حشره کش. محلول بردو. و آنتی بیوتیک استرپتومايسس در کنترل استفاده می شود ولی توصیه
نمی شود

ضد عفونی انبار با فرمالدئید. سولفات مس و کلرو جیوه (سولبیمه)

در انبار باید رطوبت کم خشک باشد

در مزرعه رعایت تناوب زراعی همراه با غلات و یا سایر گیاهان غیر حساس

ویروس ها. ویروئید ها. مایکو پلاسما های بیماری زا

مقدمه

ویروس ها موجوداتی بسیار کوچک و غیر قابل رویت با میکروسکوپ های معمولی (نوری) هستند و فقط در سلول های زنده تکثیر میشوند
ویروس ها به گیاهان نیز حمله می کنند مثلا ویروس موزاییک خیار به حدود 340 گونه از گیاهان تک لپه و دو لپه حمله می کند
قدیمی ترین خسارت بیماری ویروسی در گیاهان مربوط به شکستگی رنگ گلبرگ لاله است که از روی نقاشی ها و نوشته های متعلق به قرن 16 مشخص شده است
حتی مایکو پلاسما ها هم به بیماری ویروسی مبتلا می شوند.

تقسیم بندی ویروس ها بر اساس شکل :

1- ویروس های ایزو متریک یا گرد (Isometric):

ویروس های به ظاهر گرد در حقیقت چند وجهی polyhedral به قطر تقریبی 17 تا 60 میلی میکرون سطح این ویروس ها صاف نیست بلکه از واحد های پروتئینی (protein subunits) که همان اسید های آمینه می باشند مفروش هستند
از این گروه می توان به ویروس موزاییک خیار . کدو . ویروس لکه حلقوی توتون اشاره کرد

2- ویروس های میله ای:

این ویروس ها به صورت میله ای خمش پذیر می باشند
ویروس های موزاییک نواری جو. موزاییک توتون از این نوع هستند

3- ویروس های رشته ای :

ویروس های رشته ای شبیه نخ خمش ناپذیر هستند
طول این ویروس ها از 515 تا 2000 نانومتر متغیر است
ویروس نواری برنج . ویروس سفید برنج Rice hoja blanca از این گروه هستند

4- ویروس های باسیلی شکل Rhabdoviruses

پیکر این ویروس ها نسبتا درشت و شکل بعضی از آنها در دو انتها گرد و باسیلی شکل و برخی در یک انتها گرد و در انتها دیگر تخت هستند و فشنگ مانند می باشند
مثال: ویروس موزاییک یونجه

خواص شیمیایی ویروس ها:

هر ویروس حداقل از یک پروتئین و یک اسید نوکلئیک ساخته می شود علاوه بر این مواد. مواد لیپیدی (لیپو پروتئین) و گاهی مواد دیگر ممکن است در بعضی از ویروس ها وجود داشته باشد در موقع ایجاد آلودگی معمولا ویروس از غلاف پروتئینی جدا و فقط اسید نوکلئیک آن بیماری زا می باشد

اسید نوکلئیک ویروس از نوع DNA و یا RNA می باشد
RNA اغلب ویروس های گیاهی تک لا می باشد و در بعضی از ویروس ها مثل ویروس کوتولگی زبر ذرت RNA دو لا می باشد
اسید نوکلئیک ویروس موزاییک کلم گل. دارای DNA دو لا و ویروس کرلی تاپ چغندر قند دارای DNA تک لا می باشد

حرکت ویروس ها در گیاه:

- 1- حرکت ویروس از راه پلاسمودزماها از سلولی به سلول دیگر که حرکت به کندی صورت می گیرد و در سلول های بلند و جوان سریعتر از سلول های پیر و کوتاه است در حرارت های بالا حرکت بیشتر از حرارت های پایین می باشد
 - 2- حرکت ویروس از راه آوند های آبکش و احتمالا در سلول های غربالی آنها سریعتر می باشد جهت حرکت ویروس در آوند های آبکش در جهت شیره پرورده می باشد ویروس کوتولگی یونجه Alfalfa dwarf virus فقط در آوند های چوبی حرکت می کند.
- حرکت ویروس در سلول ها از روی خاصیت انتشار سیتو پلاسمی (Diffusion) یا از روی حرکت مواد طبق انرژی جنبشی است که از غظت کم می روند

علائم بیماری های ویروس در گیاهان:

تغییرات در رشد و نمو گیاهان. تغییرات در رنگ. تغییرات در بافت تغییرات در شکل اندام ها رشد غیر عادی. تغییرات شکل بذر و میوه. تغییرات در ریشه. تغییرات در عمر گیاه. رشد غیر عادی پژمردگی. نکروز شدن. زخم موضعی. کم شدن قطر برگ ها بد مزه شدن میوه ها عقیم ماندن گیاه و غیره ...

انتقال ویروس های گیاهی:

هیچ ویروسی به خودی خود از گیاه خارج نمی شود بلکه به وسیله آب. باد. عوامل دیگر انتقال می یابد ویروس ها می توانند از طریق ازدیاد گیاهان به وسیله قلمه، پیوندک، پا جوش، غده، بذر، دانه گرده و یا از راه مکانیکی و گیاه سس انتقال یابند هر گیاه یا عامل ویروسی که ویروس را از منبع آلودگی به گیاه سالم منتقل کند vector یا ناقل خوانده می شود

انتقال ویروس از طریق مایه زنی مکانیکی:

اندام های آلوده گیاهی نظیر برگ جوان، گلبرگ، جوانه، رادر هاون چینی کوبیده سپس عصاره را می گیرند و آن را از طریق پارچه صاف کرده و به برگ گیاه میزبان تلقیح می کنند

انتقال ویروس های گیاهی از طریق بذر:

از 500 نوع ویروس گیاهی شناخته شده حدود 100 نوع از آنها بذر زاد می باشند و فقط 10 نوع از این ویروس ها انتقالشان به وسیله بذر بیش از 50 درصد می باشد
ویروس لکه حلقوی زیتون در مورد استثنای تا صد در صد در بذر سویا بذر زاد می باشد
ویروس موزاییک طالبی 28 تا 94 درصد در هندوانه بذر زاد می باشد

انتقال ویروس های گیاهی توسط دانه گرده:

این روش انتقال بسیار نادر است
ویروس حلقوی نکروتیک در ختان میوه هسته دار در آلبالو، کدو، و ویروس زردی آلبالو از طریق دانه گرده با پایه های سالم انتقال می یابد

انتقال ویروس های گیاهی به وسیله حشرات:

از بین حشرات شته ها و زنجره ها مهمترین گروه انتقال دهنده ویروس های گیاهی می باشند
شته ها به تنهایی 200 نوع ویروس را منتقل می کنند
ویروس سبز هلو *Myzus persica* می تواند 60 ویروس گیاهی را انتقال دهد
بعضی از شته ها حتی یک ویروس گیاهی را انتقال نمی دهند

انواع رابطه بیولوژیک بین حشرات و ویروس ها:

- 1- ویروس های نیش زاد :
ویروس های که در موقع تغذیه شته ها غالباً در شیار های نیش stylet آنها قرار گرفته به سرعت از گیاه آلوده به گیاه سالم منتقل می شوند
این گونه ویروس ها را اصطلاحاً نا پایا Non-persistent نیز می گویند
دوره نهفتگی در این ویروس صفر می باشد و قابلیت انتقال آن توسط شته چند دقیقه تا کمتر از 10 ساعت می باشد
- 2- ویروس های گردش کننده :
ویروسی که به کمک نیش حشره از گیاه برداشته می شود سپس وارد دستگاه گوارش آن می شود
موقع تغذیه شته از گیاه وارد گیاه می شود و گیاه را آلوده میکند
این نوع ویروس را نیمه پایا می گویند (semi-persistent)
- 3- ویروس تکثیر شونده :
ویروسی که در بدن ناقل خود قادر به تکثیر باشد
این ویروس باید مدتی را در بدن ناقل خود به صورت نهفته Latent سپری کند تا قابلیت انتقال را به دست آورد

گاهی تا پایان عمر در بدن ناقل خود باقی می ماند و حشره قابلیت انتقال آن را حفظ می کند
این گونه ویروس ها را اصطلاحاً پایا Persistent نیز می گویند

تشخیص ویروس ها گیاهی :

- علائم ایجاد شده توسط ویروس ها در بسیاری از موارد با علائم ناشی از عوامل محیطی، تغذیه ای، هورمون ها، اختلالات ژنتیکی و یا علائم دیگر بیماری زا شباهت دارد
- 1- ثابت کنیم که عوامل مذکور در ایجاد بیماری نقشی نداشته اند
 - 2- بیماری به طریقی قابل انتقال می باشد
 - 3- بتوانیم ویروس را جدا کنیم و مشخصات آن را تعیین کنیم

تشخیص قطعی ویروس در آزمایشگاه:

شناسایی علائم و تعیین دامنه میزبانی (گروهی از گیاهان که درمقابل تلقیح با ویروس خاص علائم شناخته شده ای را نشان می دهند)
خواص ویروس در عصاره خام گیاه (دمای بی اثر شدن ویروس، پایداری ویروس در آزمایشگاه، حد نهایی رقت ویروس)
خاصیت انتقال ویروس
تست سرو لوژیکی
خصوصیات پیکر ویروس

بیماریهای ناشی از ویروس های گیاهی

بیماری ویروسی موزاییک تو تون (TMV):

اولین بار توسط منوچهری و شریفی در سال 1331 در تیرتاش مازندران گزارش شد
این ویروس در شیره گیاهی تا 93 درجه سانتی گراد، در برگ های خشک به مدت 30 دقیقه حرارت 210 درجه سانتیگراد خاصیت بیماری زایی خود را حفظ می کند
خاصیت بیماری زایی این ویروس در برگ های خشک شده تو تون تا 50 سال حفظ می شود
عمل انتقال به آسانی از طریق پیوند، بذر، سس، عصاره (مایه زنی مکانیکی) و غیره صورت می گیرد
معمولی ترین راه انتقال از طریق دست کارگران در خزانه می باشد

علائم بیماری :

زردی، پیچیدگی، ابری شدن برگ ها، کوتولگی بوته، نکروز روی برگ ها تغییر شکل و تاوولی شدن برگ ها تغییر شکل و رنگ

علائم در روی تو تون به صورت ایجاد لکه های سبز تیره در روی برگ زرد یا کم رنگ است در نهایت بوته ها کوتاه می ماند برگ ها تقارن خود را از دست داده به سمت پایین پیچ می خورند در گوجه فرنگی برگچه ها بوته های آلوده باریک و نوک تیز شده و گاهی بند کفشی می گردند

کنترل:

اجتناب از کشت توتون به مدت حد اقل دو سال در مزرعه و خزانه آلوده
کندن علف های هرز به خصوص از خانواده سولاناسه و منهدم کردن آنها
خود داری از سیگار کشیدن و سایر دخانیات موقع نشاء کاری
شناسایی و استفاده از واریته های مختلف و رعایت نکات بهداشتی

ویروس موزاییک خیار CMV:

مهمترین میزبان های CMV در ایران گیاهان خربزه، خیار، طالبی، گوجه فرنگی، نخود، عدس، کویا
شدر، کویا فرنگی، و کویا چشم بلبلی هستند
حدود 241 گونه از گیاهان تک لپه ای و دو لپه ای به CMV حساس هستند

علائم بیماری:

موزاییک، زخم موضعی (لکه)، کوتولگی، چین خوردگی برگ، برجستگی های به صورت برگ، برجستگی
به صورت چینه دانی (Enation) نقش حلقوی، تغییر رنگ بافت ها، لکه های کلروتیک
بوته های خیار و سایر کدویان غالباً هفته های اول در مزارع آلوده می شوند 4 تا 5 روز بعد لپه ها زرد و
پژمرده می شوند
در سطح میوه های آلوده تاول های سفید یا سبز تیره ظاهر می گردد، میوه تلخ بوده و اگر به مصرف
خیار شور برسد نرم و آبکی می گردد

چگونگی انتقال ویروس موزاییک خیار:

ویروس زمستان را روی میزبان های واسط با ریشه های علف های هرز دائمی پایدار می ماند (عروسک
پشت پرده، تلخه سفید، داتوره، گزنه، نعنا آبی، یونجه باغی و غیره)
انتقال و گسترش ویروس موزاییک خیار از طریق مایه زنی مکانیکی، بذر، سس، و حشرات ناقل صورت می
گیرد
حدود 63 گونه از شته ها قادرند این ویروس را منتقل کنند
شته سبز هلو *Myzus persicae* و شته جالیز *Aphis gossypii* از ناقلین مهم ویروس موزاییک خیار هستند

کنترل ویروس موزاییک خیار:

- 1- کنترل حشرات ناقل: بیش از 63 گونه شته، سوسک دوازده نقطه ای خیار، سوسک راه راه خیار و
بعضی از ملخ ها CMV را از بیرون به داخل مزرعه انتقال می دهند و هنوز سمی ساخته نشده که
شته را قبل از تغذیه نابود کند، پس کنترل بسیار مشکل می باشد
- 2- انتخاب بذر عاری از ویروس

بیماری تریستزا (Tristeza) در مرکبات:

این بیماری اولین بار در سال 1899 در افریقای جنوبی مشاهده شد
ضعف و ناتوانی و احتمالاً مرگ درختان پرتقال، نارنگی، گریپ فروتی که روی پایه نارنج پیوند شده
بودند را به دنبال داشت

والاس تخمین زد که این بیماری بیش از نیمی از درختان مرکبات دنیا را نابود کرده است
تا قبل از سال 1347 در ایران مشاهده نشده بود ولی در این سال با ورود 40 هزار نهال نارنگی
انشو Unchiu که بر روی پونسیروس پیوند زده شده بود از ژاپن وارد ایران شد

علائم بیماری:

زوال تدریجی یا سریع، آبله شدن ساقه و زردی نهال های بذری
شاخه های جوان فرعی متناوباً از نوک به سمت پایین خشک (Die back) می شوند
درختان آلوده در سال اول آلودگی محصول بیشتری می دهند، درختان جوان یک تا دو سال زود تر
شکوفه می دهند ولی میوه های کوچکی می دهند
نشانه مشخص در درختانی که روی پایه حساس پیوند خورده ان شامل زوال سریع Dec line می باشد
در بعضی از درختان حالت آبله یا علائم فرو رفتگی (stem pitting) ظاهر می گردد
زوال سریع غالباً در خاک های خشک و در موقع گرم سال بروز می کند که برگ و میوه سریعاً پژمرده
می شود

عامل بیماری و نحوه انتقال آن:

عامل این بیماری ویروس رشته ای است که دارای چندین نژاد می باشد و در آوند آبکش درختان یافت
می شود

انتقال ویروس از طریق پیوند آلوده و نهال و 50 نوع شته صورت می گیرد
رابطه آن با شته از نوع نیمه پایا می باشد

شته های مهم ناقل عبارتند از: شته استوایی مرکبات *Toxoptera citricidus*، شته طالبی و پنبه *Aphis*
gossypii شته سبز هلو *Myzus persicae*

میزبان های ویروس تریستزا:

پرتقال نارنج هر کدام به تنهایی آنقدر حساس نیستند که در اثر بیماری از پا در بیابند
ولی پرتقال پیوند شده در روی نارنج از حساسیت بالایی برخوردار است
پایه های لیموشیرین، گریپ فروت ارقام دیگر به این بیماری حساس هستند

لیمو ترش جنوب Key-lime یا لیمو مکزیکی به عنوان یک گیاه معرف (اندی کاتور) جهت تشخیص بیماری تریتزا استفاده می شود چند هفته پس از عمل پیوند رگبرگ ها، در برگ های جوان روشن شده (vein clearing) و به دنبال آن علائم آبله شدن (stem pitting) در ساقه لیموترش جنوب ظاهر می شود

کنترل:

تهیه پایه و پیوندک عاری از ویروس (با عمل پیوند بر روی پایه اندی کاتور، تست سرو لوژیکی، کشت بافت، استفاده از حرارت) پایه های پرتقال پونسیروس و راف لمون به این بیماری مقاوم هستند. ریشه کنی میزبان مبارزه با ناقلین (سمپاشی در خزانه و یا پوشاندن فضای بین نهال ها با پوسته برنج جهت دور کردن شته ها از خزانه) ایجاد مقاومت اکتسابی: (گیاه را به ویروس ضعیف آلوده می کنند تا در مقابل ویروس مقاوم شود. مورد استفاده در استرالیا و هند)

بیماری ویروسی پیچیدگی و تورم رگبرگ چغندر CTV:

این بیماری معروف به کرلی تاپ است از نظر اقتصادی در دنیا حائز اهمیت است در سال 1345 توسط ژیسون حشره شناس آمریکایی از نواحی مرودشت و زرقان فارس گزارش شد خسارت این بیماری در چغندر کاری های فارس تا 90 درصد بر آورد شده است علاوه بر چغندر روی گوجه فرنگی، بادمجان، هندوانه، طالبی، لوبی و تعدادی از گیاهان زینتی و علف های هرز خسارت می زند

علائم بیماری :

در روی چغندر قند، گیاهچه مبتلا از بین می رود در گیاهان مسن برگ ها به موازات رگبرگ اصلی تا یا لوله می شوند و یا برگ ها به صورت راست می ایستند در مقطع عرضی ریشه چغندر دوایر متحد المرکز قهوه ای رنگ ناشی از نکروز شدن بافت های آبکش مشاهده می شود در گوجه فرنگی برگ ها به طرف بالا لوله می شوند در بوته های خیار فاصله میان گره در روی ساقه کم می شود و ساقه کوتاه می ماند و محصول نمی دهد

عامل بیماری و نحوه انتقال :

ویروس از نوع ایزومتریک می باشد از روش مکانیکی و تلقیح شیره آلوده گیاه انتقال نمی یابد

این ویروس در بافت های چغندر آلوده تا چهارماه و در بدن زنجره ناقل که خشک شده باشد تا شش ماه می تواند زنده بماند

در ایران توسط زنجره های *Neoliturus opacipenni* و *Neoliturus tenellus* منتقل می شود زمستان گذرانی در حشرات ناقل در روی بوته های چغندر که زمستان روی زمین باقی می ماند یا روی علف های هرز مانند شوره، عنبر، درمنه، نان گرگ زمستان گذرانی می کنند ویروس در بدن زنجره از نوع پایا می باشد ویروس در گیاه از طریق آوند آبکش حرکت می کند

کنترل:

روش های زراعی (تنظیم تاریخ کشت به طوری که موقع حمله زنجره های ناقل بوته به اندازه کافی رشد کرده است، دادن کود مناسب، آبیاری منظم مبارزه با ناقلین) ضد عفونی بذر چغندر قبل از کاشت با سموم سیستمیک تیمیت و یادی زیستون به نسبت 3 تا 4 درصد استفاده از ارقام مقاوم (ارقام u33 و u34 که مشکل در مقاومت نسبی و اینکه به عنوان منبع آلودگی برای گوجه فرنگی، صیفی، ... می شود)

ویروئید ها

عوامل ریزتراز ویروس ها که فاقد پوشش پروتئینی هستند و ژنوم کوچکتري از ویروس ها دارند دینر (Diener) و رایمر (Raymer) هنگام استخراج ویروس غده دوکی سیب زمینی ویروئید را با ترکیب RNA استخراج کردند ویروئید با مکانیسم نا مشخص به درون هسته یاخته راه یافته و آنجا تکثیر می یابد

بیماری ویروئید اگزوکورتیس Exocortis مرکبات

مرکبات پیوند شده روی پایه پونسیروس (*Poncirus trifoliata*) و یا هیبرید آن Citrange حساس به این بیماری هستند

علائم بیماری:

قطور شدن تنه درخت در زیر نقطه پیوند تشکیل صمغ در زیر لایه های جدا شونده، توقف رشد، پیچ خوردگی برگ ها، ترک خوردن میوه لیمو گر چه درخت آلوده میوه زیادی می دهد ولی میوه ها ریزش پیدا می کنند درختان پیوند شده روی پایه پونسیروس اصولاً رشدشان کمتر و کوتاه تر از درختان پیوند شده بر روی پایه نارنج است

درختان مبتلا به اگزو کورتیس فوق العاده ضعیف و کوتاه می مانند، ظهور علائم 3 تا 8 سال بعد از آلودگی اتفاق می افتد

کنترل:

معالجه درختان امکان پذیر نیست ولی رعایت نکات زیر در پیشگیری موثر میباشد:

- 1- پیوند از درختان سالم تهیه شود (در موارد مشکوک عمل پیوند روی پایه بادرنگ آریزونا 81 و یا 60usdc انجام می شود)
- 2- چون بیماری در پایه نارنج آلودگی نهفته latent دارد توصیه می شود در باغاتی که قبلا مرکبات با پایه نارنج کاشته شده است غرس نکنند
- 3- این ویروئید با ادوات باغبانی قابل انتقال میباشد (ضد عفونی ادوات با محلول ده درصد هیپو کلریت سدیم یا محلول دو درصد فرمالین)

ارگانسیم های شبه مایکو پلاسمایی

Mycoplasma-like organisms توسط گروهی از ژاپنی ها کشف شد

این عوامل در آوندهای آبکش چند گیاه آلوده به بیماری زردی مینا، کوتولگی، جارو جادوگریب کشف شد

این موجودات MLO فاقد جداره سلولی بوده و زندگی آنها محدود به آوند های آبکش می شود از خطر نا کمترین بیماری های مایکو پلاسمایی می توان به X هلو، زوال گلایی، زردی مهلک نارگیل، زردی مینا را نام برد

برگ ریزی مرکبات (stubborn) و بیماری کوتولگی ذرت ناشی از مایکو پلاسمای فنی شکل اسپيرو پلاسمما Spiroplasma می باشند

خصوصیات مایکو پلاسمها:

- 1- از ویروس ها بزرگتر و از باکتری ها کوچکتر
- 2- نوع فنی شکل آن (اسپیرو پلاسم) در محیط مصنوعی قابل کشت هستند
- 3- دیواره سلولی ندارند و به هر شکلی می توانند در بیابند
- 4- تمام مایکو پلاسمها پروکاریوت هستند و هر سلول آن دارای DNA و RNA و ریبوزوم می باشند
- 5- مقاومت مطلق به پنی سیلین و حساس به مقادیر کم تتراسیکلون (بر عکس باکتری ها)
- 6- شبیه ویروس ها منتقل می شوند

بیماری مایکو پلاسمایی گل سبز کنگد

بیماری گل سبز یا فیلودی کنجد اولین بار در سال 1944 توسط پاک Pag و دهیار در ورامین گزارش شد علاوه بر کنجد، باقلا، نخود و بعضی از ارقام توتون نیز به این بیماری حساس هستند

علائم بیماری:

در ابتدای رشد سبب کوتاهی ساقه به میزان 2/3 می گردد
تمام اجزای گل به استثنای پرچم شبیه برگ شده و حالت فیلودی به خود می گیرد
رگبرگ های گل متورم و کاملا مشخص می شود، میله بساک صاف، کیسه پرچم سبز و حاوی دانه های
گرده غیر عادی می شوند
گل آلوده به جای 4 پرچم 5 پرچم می دهد، تخمدان کاذب تشکیل می شود که بزرگ و مسطح و
دارای بافت نرم و سطح چروکیده است
داخل تخمدان کاذب به جای تخمک دمبرگ تشکیل می شود که دیواره تخمدان را پاره کرده و تولید
برگ می کند

عامل بیماری:

مایکوپلاسمایی است که درون آوند آبکش گیاه وجود دارد
عامل بیماری توسط زنجیره ها از جمله *Orosius ablicinctus* منتقل می شود

کنترل:

انتخاب و کاشت ارقام مقاوم
ضد عفونی خاک در موقع کشت بذر با استفاده از Termil 10G به میزان 25 کیلو گرم در هکتار
سمپاشی بوته ها با متاسیتوکس یک در هزار یا حشره کش های دیگر
سمپاشی بوته ها در مرحله ظهور گل با تتراسیکلین به میزان 500 قسمت در میلیون (500ppm)

بیماری ریز برگی (استابورن) مرکبات

این بیماری در سال 1915 در کالیفرنیا گزارش شد و تا سال 1973 عامل آن را ویروس یا شبه ویروس می
دانستند

علاوه بر مرکبات به بعضی از خانواده های گیاهی غیر مرکبات نیز حمله می کند
در سال 1361 توسط رحیمیان اسپروپلازما کشت و به عنوان عامل بیماری در مرکبات شمال و جنوب
کشور معرفی شد

علائم بیماری:

کم شدن فاصله میان گره ها، رویش شاخه های فراوان از جوانه ها جانبی، کوچک شدن برگ ها، قلبی
یا فنجانی شدن آن ها
علائم شبیه کمبود روی و ریزش برگ ها، به گل رفتن بی موقع درخت، میوه های بد شکل و نامتقارن
، عقیم و چروکیده بودن بذر ها

عامل بیماری:

Spiroplasma citri sanglio که تقریباً شبیه فتری شکل می باشد و به آسانی در محیط کشت مایع با میکروسکوپ زمینه سیاه قابل رویت است
عامل این بیماری توسط پیوند و زنجیره های از جمله زنجیره چغندر
Circulifertenellus, Scaphytopius nitridus, Euscelis plebeijus منتقل می شوند

کنترل:

پیوند باید از درختان سالم تهیه شود، بر روی پایه سالم پیوند گردد
مبارزه با ناقلین

نماتدها و بیماریهای ناشی از آن

نماتدها بزرگترین گروه جانوران بعد از حشرات به حساب می آیند.
بیشتر آنها آبی هستند در 100 سانتی متر مکعب از خاک زراعی و باغی حدود 4000 تا 5000 عدد از آنها یافت می شود.
تا کنون بیش از 2000 گونه نماتد به عنوان پارازیت در گیاهان شناسایی شده اند.
بسیاری از نماتدها پارازیت قارچها و باکتریها هستند و احتمالاً در آینده در مبارزه بیولوژیکی مورد توجه قرار خواهند گرفت.

مشخصات نماتدهای بیماریزای گیاهان:

شکل و اندازه: غالباً 0/3 تا 1 میلی متر بعضی ها 4 تا 5 میلی متر طول *Longidorus* 7-8
میلی متری رسد اکثر نماتدها استوانه ای شکل و در قسمت سر و دم باریکتر هستند در بعضی از نماتدهای ماده هنگام بلوغ متورم شده و به شکل گلابی لیموئی یا قلوه ای شکل در می آیند.

دیواره بدن: خارجی ترین قسمت پوشیده شده از یک غلاف سلولی شفاف و قابل ارتجاع به نام کوتیکول، کوتیکول در گونه های مختلف ممکن است صاف بوده یا دارای نقش و نگار برجستگی و زواندی باشد. کوتیکول به وسیله هیپودرم که یک لایه نازک در زیر کوتیکول می باشد تشکیل می شود.
نماتدها دارای ماهیچه های تخصصی هستند که به نیش (stylet، مری، روده، آلت تناسلی متصل می باشد).

دستگاه گوارش:

حفره بدنی نماتدها از نظر تکاملی ابتدائی است و مایعی که داخل وجود دارد کارگردش و گوارش را انجام می دهد.

دستگاه گوارش شبیه لوله‌ای توخالی است و شامل دهان، حفره دهانی، مری، روده، روده کور و مخرج می‌باشد.

دهان دارای شش لب (lips) در بعضی 3-8 لب می‌باشد و در بعضی هم فاقد لب می‌باشد. تمام پارازیت‌های گیاهی در دهان خود دارای stylet هستند که برای پاره کردن و تغذیه از سلول گیاهی به کار می‌رود. روده در نماتدها از لوله بلند و باریکی تشکیل شده که توسط دریچه‌ای به رکتوم و در نهایت به مخرج جاندار ختم می‌شود.

دستگاه تولید مثل:

دستگاه تولید مثل نماتدها کاملاً تکامل یافته است. نماتدهای ماده ممکن است دارای یک یا دو تخمدان باشد، در اکثر گونه‌ها تخمدان بصورت لوله‌های تقریباً مستقیم می‌باشد دستگاه تولید مثل نرها شبیه ماده‌هاست ولی دارای یک بیضه هستند. در بعضی از گونه‌ها دو شکل جنسی وجود دارد. تولید مثل به طریق دخترزایی parthenogenesis نیز در بعضی از نماتدها معمول می‌باشد. تخم گذاری از راه (vulva) (منفذ تناسلی ماده) انجام می‌گیرد. اندام تناسلی ماده در وسط یا در قسمت انتهایی بدن ماده قرار گرفته است.

در نرها اندام تناسلی (spicul) تقریباً در قسمت انتهایی بدن واقع است ممکن است دو زائده جانبی به نام بورس (شبیه باله ماهی) از جنس کوتیکول باشد که در موقع جفت گیری به کار می‌رود.

دستگاه دفع مواد زائد:

در بعضی این دستگاه از یک سلول غده مانند تشکیل می‌شود که به منفذ دفع در ناحیه مری در سطح شکمی نماتد مربوط می‌گردد.

در بعضی دستگاه دفع یک تا دو سلول غده مانند دفعی در ناحیه مری تشکیل شده که به دو کانال طرفین بدن متصل بوده سپس توسط لوله‌ای به منفذ دفع مربوط می‌شود. در اکثر نماتدهای پارازیت گیاهی (Tylenchidae) کانال دفع فقط به تعداد یک عدد است و در یک سمت بدن نماتد قرار می‌گیرد.

دستگاه عصبی، حسی نماتدها:

دستگاه عصبی مرکزی، به شکل حلقی می‌باشد که مری از وسط آن عبور می‌کند. در بعضی از نماتدها 6 رشته طولی عصبی به طرف جلو کشیده می‌شود و به اندامهای حسی ناحیه سر مربوط می‌گردد.

یک رشته عصبی در طناب پشتی به عقب کشیده شده به سیستم ماهیچه‌ای سماتیک متصل می‌شود همین یک رشته عصبی شکمی به طرف عقب بدن امتداد می‌یابد و به اندامهای حسی و حرکتی مربوط می‌گردد.

تنفس نماتدها:

نماتدها موجودات هوازی (Aerobic) هستند، نماتدها فاقد دستگاههای مخصوص تنفسی هستند اکسیژن لازم از طریق دیواره بدن آنها جذب می‌گردد، مقداری هم موقع بلع غذا وارد بدن نماتد می‌شود.

دراثر بارندگی یا آبیاری اکسیژن محیط اطراف نماتد در خاک کم یا فاقد اکسیژن شده، فعالیت‌های حیاتی آنها مختل می‌گردد بسیاری از نماتدها در شرایط خاص دارای متابولیسم غیرهوازی (Anaerobic) هستند.

حرکت نماتدها:

نماتدها به کمک ماهیچه دو طرف بدن خود بصورت موج یا مارمانند حرکت می‌کنند ولی برخلاف مارها در یک قسمت بدن به طور جانبی دراز کشیده حرکات پشتی و شکمی انجام می‌دهند.

چرخه زندگی نماتدها:

در نماتدهای انگل گیاهی شامل مراحل تخم، چهار مرحله لاروی، و نماتد کامل می‌باشد در موارد استثنائی 3 تا 5 مرحله

اولین جلداندازی داخل تخم انجام می‌شود و لارو سن دوم از تخمک خارج می‌شود. فاکتورهایی مثل حرارت، رطوبت، مواد شیمیایی و برخی مواد مترشحه از ریشه گیاهان میزبان در تفریح لارو سن دوم از پوسته تخم موثر است. موقع پوست اندازی (molting) پوسته خارجی و سایر قسمت‌های کوتیکولی می‌افتد.

علائم ایجاد آلودگی گیاهان به نماتدها:

ایجاد غده یا گال در اثر هیپرتورفی، هیپرپلازی یا زخم ریشکی شدن (Hairy) کلفتی یا پوسیدگی ریشه در صورتی که حمله نماتد همراه با پاتوژن‌های دیگر ظاهر گردد. تقلیل رشد، زردی، زوال یا پژمردگی، کاهش محصول و نامرغوبی محصولات.

علائم در اندام هوایی:

پیچیدگی ساقه، ایجاد غده، پوسیدگی، رشد غیر طبیعی گل و غیره

استخراج نماتدها از خاک:

روش قیف بیرمن: در این روش انتهای قیف را لوله لاستیکی قرار می‌دهند و داخل آن را آب می‌ریزند و بعد نمونه خاک را روی یک دستمال کاغذی می‌ریزند و آنرا به آرامی داخل آب قرار می‌دهند و بعد از 24 ساعت نماتدهای فعال در ته لوله لاستیکی جمع میشوند (بعلت نبود اکسیژن در ته لوله بسیاری از نماتدها بصورت غیر فعال درآمده یا می‌میرند)

جدا کردن نماتدها به روش سانتیفریوژ:

در این روش 400 گرم از خاک مورد نظر را با 700 سی سی آب مخلوط می‌کنند و آنرا از الک 40 مش عبور میدهند. اینکار را سه بار انجام می‌دهند، بقایای باقی مانده روی الک را دور می‌ریزم آبی را که از الک 40 عبور داده با الک های 100، 200، 325 و 400 صاف می‌کنیم. بقایای باقی مانده داخل الک ها را با مقداری آب شسته و داخل یک بشر جمع‌آوری می‌کنیم (آبی که از الک 400 عبور کرده دور می‌ریزم) و آنرا داخل یک مزور می‌ریزم. مزور را به مدت نیم ساعت به حال خود

رها میکنیم تا نماتدها ته نشین شوند و مواد مزاحم روی آب جمع شوند $\frac{2}{3}$ بالایی را خالی می‌کنیم و $\frac{1}{3}$ پایینی را که حاوی نماتد است به خوبی هم می‌زنیم و داخل لوله‌های سانتریفوژ می‌ریزیم لوله‌ها را که 2 به 2 به اندازه مساوی پر شده‌اند در دستگاه مقابل هم قرار می‌دهیم و دستگاه را با دور 4000 دور در دقیقه به مدت 7 دقیقه روشن می‌کنیم بعد قسمتهای تفکیک شده شامل یک قسمت آب و یک قسمت گل می‌باشد. قسمت آب را بیرون می‌ریزیم و محلول (شکر با وزن مخصوص 1/8) را به لوله اضافه می‌کنیم و خوب تکان می‌دهیم این دستگاه را برای یک دقیقه و 1000 دور در دقیقه تنظیم می‌کنیم بعد از این در لوله‌ها دو فاز جدا از هم تشکیل شده که قسمت بالایی را در روی الک 400 مش می‌ریزیم و به خوبی با آب شستشو می‌دهیم (شکر می‌تواند نماتدها را خراب کند) حالا موادی را که روی الک باقی می‌ماند در یک پتری جمع می‌کنیم و مطالعه می‌کنیم.

استخراج سیست‌های هترودر (Heterodera) از خاک:

نمونه خاک را پس از جمع‌آوری و خشک کردن خوب نرم کرده و باهم مخلوط می‌کنند سپس مقدار 100 گرم از آنرا برداشته و با الک 175 میکرونی الک می‌کنند. محتویات الک را در یک کاسه سفید لبه دار پر آب می‌ریزند سیست‌ها به سطح آب آمده و لبه کاسه جمع می‌شوند که می‌توان با استفاده از یک قلموی کوچک آنها را جمع‌آوری کرد.

جدا کردن نماتدها از ریشه یا سایر اندام گیاهی

اندام آلوده ریشه یا ساقه را به کمک آسیاب‌های برقی به اندازه‌های حدود نیم سانتیمتر یا کمتر خرد می‌کنند سپس نماتدها را به کمک قیف برمن، الک، یا سانتریفوژ جدا می‌کنند. اگر بافت‌های گیاهی خرد شده را در یک پتری ریخته با اضافه نمودن مقداری آب خیس کنیم پس از 24 ساعت از بافت‌های آلوده نماتدها خارج می‌شوند و در آب شناور می‌شوند.

رابطه نماتدها با سایر پاتوژن‌های گیاهی:

بسیاری از قارچ‌ها، باکتری‌ها و حتی از بعضی از گونه‌های نماتدهای پارازیت گیاهی تغذیه می‌کنند. نماتدهای شکاری *Mononchus* از سایر نماتدها تغذیه می‌کنند. برخی از گونه‌های *Ditylenchus* از قارچ‌های من جمله فوزاریوم تغذیه می‌کند. پژمردگی ناشی از *Fusarium* موقعی که گیاهان به نماتدهای مولد غده در ریشه و غیره آلوده باشند افزایش می‌یابد.

رابطه مشابه بین نماتدهای *Heterodera* و *pratylenchus* با قارچ‌های پی تیوم، ریزوکتونیا، فیتوفترا دیده شده است

جنس‌های *Trichodorus*, *Longidorus*, *Xiphinema* از راسته *Dorylaymida* چند نوع ویروس گیاهی را منتقل میکنند (2 تا 4 ماه پس از کسب ویروس قادر به انتقال آن هستند).

کلیات مربوط به نماتدهای پارازیت گیاهی:

از نظر رابطه با بافت گیاهی به سه دسته تقسیم می‌شود.

1- نماتدهای پارازیت خارجی (Ectoparasite)

2- نماتدهای پارازیت داخلی (Endoparasite)

3- نماتدهایی که حالت بینابینی دارند.

نماتدهای پارازیت خارجی وارد بافت گیاه نمی‌گردند بلکه به کمک استایلت خود از فضای بین سلولی یا از داخل سلول گیاه میزبان تغذیه می‌کنند.
نماتدهای پارازیت داخلی مانند نماتدهای مولد غده *Meloidogyne* داخل بافت گیاه میزبان خود می‌گردند.

نماتدهای مرکبات *Tylenchulus semipenetrans* حالت بینابینی دارد. یعنی نیمی از آنها داخل بافت و نیمی دیگر در خارج قرار می‌گیرد.
نماتد گال گندم *Anguina tritici* قسمتی از زندگی خود را بصورت پارازیت خارجی و قسمت دیگر را به صورت پارازیت داخلی سپری میکند.

نماتد مولد سیست cyst چغندر

اولین بار در سال 1895 توسط هرمان شناخته شد و در سال 1871 آقای شیمت این نماتد را *Heterodera shachtii* نامگذاری کرد
در ایران در سال 1348 توسط شفر و اسماعیل پور از مزارع چغندر کاری تربیت حیدریه جمع آوری گردید.
این نماتد بر چغندر، به، کلم، ترب، تربچه، شلغم، شاهی، اسفناج و غیره حمله می‌کند.

علائم بیماری:

بوته‌های اغلب کم رشد، زرد، دچار پژمردگی می‌باشد. پژمردگی در اوایل تابستان در هنگام تابش آفتاب بیشتر جلب توجه میکند. ولی در شب و در هوای خنک برگها مجدداً حالت عادی و شادابی خود را بدست می‌آورند.
با خروج ریشه‌ها از زمین معلوم خواهد شد که ریشه اصلی رشد کافی نکرده، و در عوض ریشه‌های فرعی و ظریف ازدیاد یافته حالت ریشکی *Hairy* بر روی ریشه‌های مبتلا اجسام سفید رنگ که نماتد ماده هستند بعداً تبدیل به سیست شده و به رنگ قهوه‌ای در می‌آیند.

عامل بیماری:

نماتد *Heterodera schachtii* است که معمولاً جوان و لیمویی شکل است و با چشم غیر مسلح قابل رویت می‌باشد. رنگ آنها ابتدا سفید است ولی پس از افتادن در خاک به سیست های قهوه ای رنگ تبدیل می‌شود.
نماتد نر باریک و کرمی شکل می‌باشد.

لاروسن دوم پس از خروج از تخم دراز کشیده بوده و نسبت به لارو گونه‌های مختلف نمائد مولد غده قطورتر و قوی تر به نظر می‌رسد.

زیست شناسی:

در هر سیست چند عدد تا چند صد تخم وجود دارد. تفریح تخم‌ها بتدریج و طی یک دوره طولانی و گاهی چند سال انجام می‌شود. لاروسن دوم پس از خروج از تخم و پس از دریافتن میزبان در ناحیه پوست (Cortex) مستقر میگردد. نمائد پس از مرحله بلوغ در جای خود ثابت می‌ماند و با فشار بدن خود پوست گیاه را پاره کرده بدن در خارج قرار میگیرد. نمائد نر بعد از بلوغ در ریشه مانده ممکن است در این مدت ماده را تلقیح کند یا از ریشه وارد خاک شد و زود می‌میرد. مقدار زیادی از تخم‌ها داخل بدن نمائد ماده است و مقدار کمی ممکن است به بیرون راه پیدا کند. این نمائد در سال در شرایط خراسان 4 نسل در سال دارد. حداکثر خسارت در نسل دوم و سپس در نسل سوم است. از نظر ایجاد سلولهای غول آسای Giant cells شبیه حمله نمائدهای مولد غده در ریشه عمل می‌کند.

کنترل سیست چغندر قند:

- چون تخم آنها در سیست چند سال زنده می‌ماند مشکل است.
- 1- اقدامات زراعی با رعایت تناوب زراعی و کشت گیاهان غیر حساس به مدت 4-5 سال در زمین های آلوده، جلو انداختن زمان کشت.
 - 2- اقدامات بهداشتی: از هر گونه نقل و انتقال خاک و گیاه آلوده از طریق شخم زدن، آبیاری و غیره جلوگیری شود.
 - 3- کنترل شیمیایی به علت محافظت سیست از تخمها مقرون به صرفه نیست. ولی استفاده از فنامیفوس به مقدار 3/6 کیلوگرم ماده موثر در زمان کشت با چهار هفته پس از شروع کشت مانع ورود لاروهای سن دوم به ریشه گردیده است. استفاده از آلدیکارب (تمیک) تربوفوس (Terbufos) و 3-D و دی دی به تنهایی یا به صورت چند بار محلول با اکسامیل علیه نمائد موثر گزارش شده.

نمائد مولد غده در ریشه

از مهمترین نمائدهای بیماریزایی گیاه می‌باشد. انواع کدوئیان، گوجه‌فرنگی، سیب‌زمینی، بادمجان، حبوبات، توتون، چغندر، هویج، ذرت، نیشکر، جو، گندم، چای، پرتغال، هلو، سیب، انجیر به عنوان میزبان این نمائد می‌باشند.

نماتدمولد غده «Meloidogyne» حدود 40 گونه دارد که 95 درصد خسارت ناشی از 6 گونه می باشد که از اینها دو گونه *M. javanica*, *M. incognita* متداول تر هستند.

علائم بیماری:

در قسمت های هوایی به صورت، زردی، پژمردگی، و کوتولگی، کمی رشد ظاهر می شود. غده های به قطر یک میلی متر تا دو سانتیمتر که روی ریشه ظاهر می شوند که به صورت دانه های تسبیح قرار گرفته یا همانند منگوله های به ریشه آویزان میگردند. این غده های گیاهی باگره های محتوی باکتری در ریشه گیاهان خانواده لگو مینوز ها اشتباه می شوند، اگر ریشه را بشکافیم در زیر بینوکولر یا میکروسکوپ می توانیم نماتدها را مشاهده کنیم.

عامل بیماری:

نماتدهای *Meloidogyne spp.* هستند.

این جنس و نماتد نر هترودر را جزو خانواده (Heteroderidae) هستند.

نماتدهای نر و ماده هنگام بلوغ به راحتی قابل تشخیص هستند، نماتد ماده گلایی شکل هستند و نماتدهای نر کرمی شکل می باشند.

نماتد ماده 500 تخم را در ماده ژلاتینی می گذارد.

لاروسن دوم است که از تخم خارج می شود.

تخم ها مرحله عفونت زایی این نماتدها است.

زیست شناسی:

نماتد کمی بالاتر از انتهای ریشه گیاه حساس وارد شده و غیر مهاجر میشود. سلول های اطراف سر نماتد غول آسامی شوند، سلول تقسیم می شود ولی دیواره سلولی تشکیل نمی شود. نماتدها پس از آخرین پوست اندازی به صورت کرمی شکل از ریشه خارج و در خاک مثل نماتد آزاد با ساپروفیت زندگی میکند.

تخم ها ممکن است بلافاصله تفریخ شود (25 روز بعد در دمای 27 درجه) یا زمستان گذرانی کرده و بهار سال آینده تفریخ می گردند

کنترل نماتد مولد غده:

- 1- تناوب زراعی و کشت گیاهان غیر حساس
- 2- غرقاب کردن زمین به مدت چند هفته یا ماه مخصوصاً در فصل زمستان از طریق عایش و شخم عمیق تابستانه در شخم خشک در نواحی گرم
- 3- کاشت ارقام مقاوم

4- مبارزه شیمیایی: استفاده از سموم تدخینی با استفاده از متیل برماید، اتیلن دی برماید، D-D، 1 و 3 دی کلرو پروپان، متاسدیم (واپام) که بعضی از حشرات و قارچهای خاکزی و علفهای هرز را کنترل میکند.

ترکیبات کار با ماتی وارگانوفسفات ها: مثل آلدریک، اکسامیل، اتوپراپ و فنامیفوس. استفاده از سموم کار با ماتی وارگانوفسفات ها در کنترل نماتدها مشکلات زیست محیطی دارد و ممنوع شده است.

ترکیبات اورمکتینها که توسط گونه ای از باکتری استرپتومایس تولید می گردد.

5- ضد عفونی خاک با بهره گیری از حرارت خورشید (solarization): که پلاستیک شفاف را روی خاک مرطوب می کشند در نتیجه این عمل که طی تابستان انجام می شود قارچهای خاکزی و نماتدها از بین می رود.

6- مبارزه بیولوژیکی: با استفاده از قارچهای *Paecilomyces lilacinus*, *Meria coniospora*, *Gliocladium*

استفاده از باکتری *Bacillus penetrans* روی گونه *M. javanica* به اندازه نماتد کشها موثر بوده و تنها اشکال آن در ازدیاد باکتری می باشد ریشه بعضی از گیاهان مثل گل جعفری Marigold موادی در خاک ترشح می کنند که اثر منفی روی نماتدهای مولد غده در خاک دارد.

نماتد ریشه مرکبات *Tylenchulus semipenetrans*

این نماتد اولین بار در ایران توسط ایزدپناه از اهواز گزارش شد
عامل بیماری:

T. semipenetrans از جنس *Tylenchulus* و از خانواده Tylenchulidae می باشد.

این نماتد علاوه بر ریشه مرکبات به ریشه درخت زیتون، خرما، مو، یاس بنفش و ... حمله می کند.
علائم بیماری:

بخشهای هوایی خصوصاً شاخ و برگ درخت تدریجاً ضعیف و پژمرده می گردد یا گاهی سرشاخه ها خشک می شوند.

میوه درختان آلوده اغلب کوچک هستند و از نظر کمیت و کیفیت تغییر کرده، ریزش پیدا می کند. پوست ریشه آلوده به آسانی از چوب استوانه مرکزی جدا میشود. رشد نهال های آلوده 40 تا 50 درصد کمتر است. معمولاً 3 تا 10 سال پس از آلودگی ریشه علائم ظاهر میشود.
زیست شناسی:

این نماتد یک نماتد نیمه داخلی است یعنی سر و گردن خود را وارد ریشه مرکبات می کند، تشخیص نماتد فقط از روی جنس ماده میسر است. چون در جنس نر stylet دیده نشده، شبیه به نماتدهای جنس ساپروفیت می باشد.

این نماتد هادر ابتدا به صورت انگل خارجی Ectoparasite هستند ولی پس از مدت کوتاهی سرو گردن خود را به داخل پوست ریشه میکنند.

سیکل زندگی روی ریشه نارنج 6 تا 8 هفته و روی ریشه پونسیروس 14 هفت بطول می انجامد.
کنترل:

- 1- تهیه و کاشت نهال های سالم
- 2- استفاده از پایه های مقاومتر مثل یونسیروس و ترویرسیتانز،
- 3- کاشت نهال ها در زمین های غیر آلوده «ضد عفونی خاک با سموم تدخینی در موارد مشکوک.»

نماتد گال دانه گندم

اولین نماتد شناخته شده در گیاهان در سال 1743 توسط نیدهام می باشد.

علائم بیماری:

فاصله میان گره ها کم میشود و برگ ها رشد کافی نکرده معمولاً موج دار و چروکیده می گردد. خوشه های بیمار کوتاهتر از خوشه های سالم، طول ریشک های آنها کم میشوند. تقارن خوشه از بین می رود و در روی خوشه به جای دانه گال های سخت به رنگ خاکستری متمایل به سیاه تشکیل می شود.

عامل بیماری:

نماتدی از خانواده Tylenchidae با نام *Anguina tritici* می باشد
نماتدهای ماده مار پیچی، فربه و عملاً حرکت کندی دارند ولی نماتد نر مستقیم بوده فعال به نظر می رسند.

پر حجم و متورم بودن قسمت وسط بدن نماتد ماده به علت رشد زیاد تخمدان می باشد. منفذ تناسلی ماده در بخش عقبی بدن قرار دارد، تخمدان در ماده یک عدد اما دارای رشد زیاد است به طوریکه تا ناحیه سر نماتد امتداد دارد و در آنجا تا شده به سمت عقب بر میگردد.

زیست شناسی:

این نماتد به صورت لاروسن د و در داخل گال نماتد که جای دانه را گرفته اند وجود دارد. لاروهای سن دوم در گال بصورت غیرفعال می باشند که در شرایط خشک ممکن است تا ساله را به این صورت بگذرانند. نماتدهای داخل گال با جذب رطوبت فعال شده از آن خارج میشود. اگر نماتد میزبان خود را پیدا نکند پس از 6 تا 7 ماه استفاده از ذخایر بدن خود از بین می رود. اگر میزبان را پیدا کند آن بالا می رود و از ساقه و برگ تغذیه میکند، علائم پیچیدگی در برگ ظاهر می شود. سپس به صورت پارازیت داخلی درآمده و وارد بافت می شوند، بقیه مراحل تابلوغ در گل انجام می شود.

کنترل:

تناوب زراعی به مدت دو سال کاشت بذر سالم و عاری از گال «بوجاری بذرها با آب نمک 20 درصد» خیس کردن بذرها در آب به مدت یک ساعت و بعد قراردادن آنها در آب 54 درجه سانتیگراد به مدت 10 دقیقه نماتدها را از بین می‌برد

نماتدهای مولد نوک سفیدی (white tip) برگ برنج

عامل بیماری:

نماتد *Aphelenchoides besseyi* می‌باشد.

این نماتد بذرزاد بوده و توسط بذر آلوده منتشر می‌شود.

نماتد نر و ماده باریک و کرمی شکل هستند و دارای حباب وسطی مری بزرگ با دریچه مشخص هستند. خطوط جانبی 4 عدد است استایلت باریک و مجهز به گره‌های انتهایی متورم با مری کشیده است. دم نماتد مخروطی و در انتها به زائده ستاره‌ای شکل 3 تا 4 ختم می‌شود.

علائم بیماری:

علائم نماتدزدگی در برگ برنج به صورت سفید شدگی و پیچیدگی 3 تا 5 سانتیمتری نوک برگ‌هاست که سرانجام قهوه‌ای و پاره می‌شود.

سفید شدگی خوشه ممکن است خروج خوشه را به تاخیر اندازد.

کاهش طول خوشه، کاهش تعداد دانه، ایجاد گال‌های نازا، بدشکلی دانه‌ها، دیررسی محصول، تولید پنجه از محل گره‌های فوقانی.

علائم ناشی از نماتد *Ditylenchus angustus* و یا برخی از حشرات نیز مشابه علائم این نماتد است.

این نماتد در توت‌فرنگی باعث پیچیدگی برگ، کوتولگی بوته و کاهش محصول می‌گردد.

زیست‌شناسی:

این نماتد پارازیت داخلی و خارجی می‌باشد.

لارو سن 4 نماتد حالت مقاوم آن می‌باشد و می‌تواند 2-3 سال در زیر پوست شلتوک و تا 4 ماه در داخل بذر باقی مانده در مزرعه زنده بماند.

با کشت بذر آلوده نشاء آلوده بوجود می‌آید و نشاء آلوده در مزرعه کاشته می‌شود.

در حرارت 23 درجه سانتیگراد دوره رشد نماتد 8 روز است در حرارت کمتر از 13 درجه رشد نماتد متوقف شده و در دمای بالای 43 درجه می‌میرد.

در حرارت 21-32 درجه و در شرایط آزمایشگاهی می‌توان این نماتد را روی قارچ‌های *Fusarium*, *Curvularia* و *Alternaria* کشت داد.

کنترل:

ضد عفونی بذر با آب گرم 15-10 دقیقه در حرارت 61-55 درجه

کشت ارقام مقاوم

ضد عفونی بذر با کاربوفوران، بنومیل ((استفاده از کاربوفوران در آب آبیاری و بنومیل در

ضد عفونی بذر با پاشیدن روی گیاه)).

-سوزاندن کاه و کلش- از بین بردن علفهای هرز- کنترل شیمیایی با استفاده از اتیل استات تیوسیانات، فسفامیدین و تیابندازول می‌توانند در کنترل این نماتد موثر واقع گردند

گیاهان عالی گلدار انگل

تا کنون بیش از 2500 گونه از این گیاهان شناسایی شده که ارتباط یکسره با parasitism گیاهان دیگر دارند.

برخی از این گیاهان ارتباط نیمه انگلی با میزبان دارند، مثل داروآش، ثعلب و ارکیده. گیاهانی که به صورت تمام انگل هستند (Holoparasitism) فاقد ریشه، برگ، کلروفیل بوده و تمام مواد غذایی خود را از میزبان می‌گیرند. بعضی از گیاهان انگل مواد هیدرولیز کننده نشاسته (سس) و برخی دیگر کنترل کننده‌های رشد را ترشح می‌کنند.

سس و خصوصیات بتائیکی آن:

سس *Cuscuta* در انگلیس *Dodder* نامیده می‌شود. خانواده سس *Cuscutaceae* است و از نظر برخی از گیاهشناسان *Convolvulaceae* می‌باشد. به سس، زلف شیطان، پیچش جهنم یا ابریشم شبر می‌گویند که این گیاه فاقد ریشه، کلروفیل و برگ می‌باشد. گونه *C. appoximata* در ایران خسارت زیادی به یونجه کاری‌ها می‌زند و c..... در اطراف مشهد به صیفی کاری‌ها خسارت زیادی وارد کرده است.

اهمیت و پراکندگی سس:

طبق گزارشات سپاسگزاریان (1346) سس در بعضی از نقاط ایران به سیب، گلابی، گیلاس و مو حمله می‌کند و گاهی باعث خشکیدن گیاه می‌شود. سس در خوزستان به گیاهان زیادی نظیر یونجه، همیشه بهار، اطلسی، پروانش، کتان و خارستر حمله می‌کند

سیکل زندگی:

بذر سس در مزارع آلوده و یا مخلوط با بذر گیاهان دیگر زمستان گذرانی می‌کند. در فصل زراعی بذرها جوانه می‌زند و در جهت عقربه‌های ساعت به دنبال میزبان می‌گردد و اگر پیدا نکند روی خاک می‌افتد و چند هفته‌ای را به حالت خواب سپری می‌کند و می‌میرد. اگر میزبان را پیدا کند روی ساقه پیچیده و در محل اتصال، هوستریوم را وارد گیاه می‌کند و به آوندهای چوبی و آبکش می‌رسد. مواد هیدرولیز کننده نشاسته را وارد گیاه می‌کند و آنها را به صورتی که برای خودش قابل استفاده باشد در می‌آورد.

گیاهانی که مورد حمله سس قرار می‌گیرند ضعیف می‌شوند و مقاومت خود را در مقابل کم آبی از دست می‌دهند. در بوته سس معمولا تا 3000 بذر تولید می‌شود که می‌تواند تا (20-10 سال) به خواب برود.

مبارزه:

بهترین راه، جلوگیری از ورود بذر علف هرز به مزرعه است

- 1- استفاده از بذرهای گواهی شده
- 2- تمیز بودن ادوات کشاورزی، محدود ساختن ورود حیوانات از مناطق آلوده به مزارع غیر آلوده در صورتی که سس به صورت لکه‌ای در مزرعه مشاهده شود در اوایل فصل رشد و قبل از به بوته رفتن استفاده از علف‌کشهای تماسی.
- 3- جمع‌آوری و سوزاندن بوته‌های آلوده.
- 4- سموم در ماتی‌کول و گائوسورون می‌تواند تمام سسها را بعد از جوانه زدن و قبل از اینکه به میزبان بچسبد از بین ببرد.
- 5- مشخص شده که سسها بی که همراه علوفه جهت تغذیه دام مورد استفاده قرار می‌گیرند باعث تورم روده و ناراحتیهای عصبی در خوک و گاو می‌شوند.
- 6- برای مبارزه بیولوژیکی از قارچی بنام *Colletotricum destructurum* استفاده می‌گردد.

گل جالیز یا اروباش (Broom rape)

این گیاه از تیره *Orobanchaceae* می‌باشد و متجاوز از 150 گونه دارد. این گیاه شبیه گل میمون می‌باشد و غالبا به صورت توده‌ای سفید متمایل به زرد یا قهوه‌ای ارغوانی می‌باشد که از مجاور ریشه میزبان خارج می‌شود. بذر این گیاه بیضوی و تخم مرغی شکل است که به مدت سیزده سال می‌تواند قوه نامیه خود را حفظ کرده و پس از جذب کردن مواد مترشح از ریشه میزبان قادر به جوانه زنی می‌باشد. پس از جوانه زنی ریشه اولیه این علف هرز با ریشه گیاه میزبان جوش می‌خورد و تولید یک برآمدگی می‌کند از این محل ریشه‌ها خارج می‌شوند که از آوندهای میزبان خود شیره غذایی را جذب می‌کنند.

معروفترین گلهای جالیز انگل گیاهان کشاورزی

- 1- گل جالیز کوچک (*Orobanche minor*): غالبا پارازیت گیاهان تیره نخود مخصوصا شدر می‌باشد
- 2- گل جالیز لوئیزیانا (*Orobanche uboriciana*): غالبا پارازیت گوجه‌فرنگی و توتون می‌باشد
- 3- گل جالیز کنف (*Orobanche ramosa*): غالبا پارازیت کنف و کاهو می‌باشد
- 4- گل جالیز مصری (*Orobanche aegyptica*): معروفترین گونه در ایران می‌باشد
- 5- گل جالیز بنفش (*Orobanche purpurea*): غالبا پارازیت گیاهان کمپوزیته می‌باشد

مبارزه با گل جالیز:

مبارزه شیمیایی: محلول پاشی توسط آلکیل الکل به نسبت 5-4 در هزار، در گیاه سوختگی به همراه داشته است

مبارزه بیولوژیکی: به کمک مگس میوه صورت می گیرد البته این کار عمومیت ندارد- برای مبارزه با گل جالیز توتون از یک گونه قارچ فوزاریوم استفاده می شود
مبارزه زراعی: رعایت تناوب زراعی، بریدن ساقه های گل جالیز قبل از تولید بذر، استفاده از بذرهای سالم و انجام شخم عمیق

گیاه نیمه انگل داروаш

این گیاه همیشه سبز از خانواده لورانتاسه و با نام *viscum album* می باشد که فقط به درختان حمله می کند.

در ایران تا به حال این انگل در دهکده شهمیرزاد مازندران، فیروزکوه، دماوند، خوانسار، کاشان و نطنز از روی درختان سیب، گلابی، افاقیا، سپیدار، تبریزی، ممرز و افرا مشاهده شده است

مشخصات و سیکل زندگی:

گیاهی چوبی با انشعابات دوشاخه که هر انشعاب آن دو برگ همیشه سبز چرمی دارد. گلهای نر و ماده از هم جدا هستند و در بهار هر سال به گل می روند و در پاییز میوه های دارواش می رسند.

میوه این گیاهان را پرندگان خورده و دانه های آن را با مدفوع خود دفع می کنند که بذرها به علت داشتن ماده چسبنده ویسین (*vicsin*) به سطح شاخه ها می چسبند.

طی چند سال ریشه های خود را وارد آوندهای چوبی و آبکش گیاه میزبان می کند و چون خود دارای کلروفیل می باشد با جذب آب و مواد معدنی از گیاه میزبان و به کمک کلروفیل خود عمل فتوسنتز را انجام می دهد (گیاه نیمه انگل).

مبارزه:

- 1- قطع آنها از درختان که این کار در مورد شاخه های مسن چند سال تکرار می شود
- 2- شاخه های آلوده جوان را می توان کمی پایینتر از محل آلودگی هرس کرد

بیماری های فیزیولوژیکی (غیر مسری)

Disorder

بیماری ناشی از عوامل فیزیولوژیکی را Disorder می گویند. این اختلال از گیاه بیمار به گیاه سالم قابل انتقال نیست،

می تواند در مرحله ای از رشد گیاه شکل بگیرد و شدت آن بستگی به نوع عامل دارد که می تواند مرگ گیاه را هم بدنبال داشته باشد

الف) حرارت

به دو صورت عمل می کند یابه صورت گرما و یا به صورت سرما (سرمازدگی، یخ زدگی). رنج متوسط دمایی برای اکثر گیاهان 30-15 درجه می باشد. در حرارت های بالا علائم به صورتهای مختلفی ظاهر می شود که با غیر فعال کردن سیستم آنزیمی و اختلال در واکنشهای بیوشیمیایی تاثیر گذار می باشد. مثلاً حرارت زیاد در سبب زمینی باعث Black heart می شود که در انبار تنفس زیاد می شود و اکسیژن کاهش می یابد.

آفتاب سوختگی بیشتر روی گیاهان زینتی تاثیر گذار است و در مواقعی که روزها بارانی باشد و آفتاب ظاهر شود، قطرات باران مثل عدسی عمل می کنند. در گوجه فرنگی نیز عارضه Sunscald ناشی از حرارت می باشد

نور و گرما:

آفتاب زدگی یکی از عوارض غیر پاتوژنیک گیاهان می باشد. مثلاً قهوه ای شدن برگها و سوختگی پوست انار یکی از علائم آفتاب زدگی می باشد. آفتاب زدگی در زمستان از سرمای پس از تابش شدید آفتاب اتفاق می افتد در این حالت پوست تنه درختان و شاخه ها چین خوردگی و شکاف برداشته، خشک می گردند.

سرمازدگی و یخ زدگی:

یخ زدگی زمانی حادث می شود که آب موجود در فضای بین سلولی یا در درون سلول یخ بزند و تشکیل بلور یخ باعث پارگی غشاء سیتوپلاسمی و مرگ سلول می شود. سرمازدگی ممکن است برگشت پذیر باشد.

برخی از باکتریها مثل *Pseudomonas syringe* و باکتریهای اپی فیت به عنوان هسته یخ عمل می کنند و باعث می شوند که یخ در دمای بالای صفر درجه هم هم یخ بزند (در باغات بادام و شهر کرد این باکتری اپی فیت به عنوان هسته یخ عمل می کند).

سرمای ناگهانی موقعی که درخت به شکوفه می رود و باعث از بین رفتن تمام شکوفه ها می شود و ان سال محصولی عاید نخواهد شد.

سرما 15 درجه در مدت طولانی برای درختانی که به خواب نرفته اند مضر است. حساسترین عضو گیاه تنه و نوک شاخه ها می باشد.

در اثر سرما ترک و شکافهایی در تنه ایجاد می گردد چون طبقات مختلف و تنه در مقابل سرما نمی توانند به طور یکنواخت منقبض شوند. ریشه گیاهان به ندرت از سرما صدمه می بینند.

اثر سرما بر روی بافت های گیاهی به دو شکل است. 1- اثر سرما روی پرتوپلاسم گیاه، 2- آب زیادی در سلول های یخ بسته از بین می رود

انعکاس نور خورشید در اسفند و بهمن ماه از سطح زمین‌های پوشیده از برف سبب ایجاد ترک‌هایی در تنه می‌گردد.

نکروز توری غدد سیب‌زمینی:

اگر سیب‌زمینی در دمای بسیار پایین قرار بگیرد آوندهای آبکش می‌میرند و نکروز توری به صورت شبکه‌ای دیده می‌شود. با تجزیه نشاسته به ساکاروز در این دما سیب‌زمینی شیرین می‌شود.

سرما زدگی مرکبات

سرمازدگی هر چند سال یکبار سلامت درختان مرکبات را در شمال ایران تهدید می‌کند. مقاومت درختان در مقابل سرما به مدت سرما، ادامه یخبندان، رسی و آبدار بودن خاک، وجود نسیم یاباد، ارتفاع باغ از سطح دریا و ... بستگی دارد

برگهای در صفر درجه سانتیگراد کلروفیل از دست می‌دهند و سفید می‌شوند و می‌ریزند و با رشد قارچ‌های ساپروفیت در روی برگ‌ها لکه سیاهی دیده می‌شود.

میوه‌ها در حرارت 3-4 درجه سانتیگراد زیر صفر ممکن است تغییر ظاهری پیدا نکنند ولی طعمشان عوض شده و تلخ می‌گردند.

سرما 8-12 درجه سانتیگراد زیر صفر موجب خشک شدن شاخه‌ها و انهدام درخت می‌شود. با یخ زدن شیره نباتی و آب داخل سلولها حجم سلول افزایش می‌یابد و در تنه و شاخه شکافهای ایجاد می‌شود و شیره نباتی بیرون آمده و در معرض هوا قهوه‌ای رنگ می‌شود.

خطر سرمازدگی به درختان 3-4 و نهال‌های کوچک که در خزانه هستند بیشتر از درختان مسن است.

راهکارای جلوگیری از خطر سرمازدگی در مرکبات:

- 1- مدت درجه حرارت زیر صفر حتی‌الامکان کم و کوتاه باشد.
- 2- تقویت درختان مرکبات قبل از رسیدن فصل سرما و یخبندان
- 3- ارتفاع 150 تا 200 متری باغ از سطح دریا که باعث جریان هوا در باغ شود و هوای سرد در آن تجمع پیدا نکند.
- 4- محافظت بیشتر از پایه یا نهال‌های داخل خزانه
- 5- کشت ارقام مقاوم «پونسیروس، انواع فورچونلای، انواع نارنگی، نارنج، پرتقال، ...»
- 6- ایجاد بادشکن به طور عمود بر جهت باد
- 7- جلوگیری از پایین آمدن درجه حرارت محیط باغ «استفاده از بخاری‌های نفتی یا پلار باغی»

اثر رطوبت: 1- در خاک 2- در هوا

رطوبت کم در خاک باعث ایجاد تنش در گیاه می‌شود اگر مداوم باشد غیر قابل برگشت و در نهایت کم‌رشدی و کوتولگی و پژمردگی را در پی دارد.

آب زیاد در خاک: باعث خفگی ریشه (بجز در برنج)، تخمیر غیر موازی و تولید مواد سمی می‌شود
رطوبت کم در هوا: موقتی می‌باشد و بندرت روی گیاهان تاثیرگذار است و در گیاهان زینتی و آپارتمانی اهمیت دارد

رطوبت زیاد رد هوا: چندان خسارت‌زا نیست و اگر دوران رطوبت طولانی باشد کمک به ورود پاتوژنهای هوایی می‌کند.

خسارت ناشی از تگرگ:

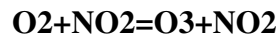
بر اثر ریزش تگرگ شدید، گل، میوه، جوانه و شاخه درختان زخمی شده و نفوذ عوامل بیماری‌زا در آنها آسان می‌شود.

زخم‌های ناشی از ریز تگرگ گرد می‌باشد و اثر آن معمولاً یک یا دو ماه بعد ظاهر می‌شود. در بعضی از کشورها جهت مبارزه با تگرگ از توپ استفاده می‌شود که تگرگ به صورت باران نازل می‌شود.

آلودگی هوا Air pollution

1- آلاینده‌های اولیه (اصلی): همانطوری که تولید می‌شوند اثر می‌کنند مثل گاز HF و SO₂ منبع این آلاینده‌ها، معمولاً پالایشگاه‌ها و سوخت‌های فسیلی هستند

2- آلاینده‌های ثانویه: در نتیجه واکنش‌های نوری - شیمیایی به مواد آلاینده خطرناک تبدیل می‌شوند مثل O₃ (اوزون) که منبع این آلاینده‌ها در حضور نور ماوراءبنفش خورشید و کاتالیزورهای دیگر از مواد بی‌خطر تولید می‌شوند.

مواد هیدرو کربنی ناقص سوخته شده با NO وارد واکنش می‌شوند و واکنش همیشه به سمت تولید O₃ پیش می‌رود. O₃ به میزان 0/1-0/5 برای گیاهان خطرناک است. این گاز از طریق روزنه‌ها وارد گیاه می‌شود و غشاء سلولی را بهم می‌ریزد.

نیتراتهای پراکسی اسیل نیترات (PAN):

از آلاینده‌های ثانویه می‌باشند که از ترکیب اکسیژن و NO₂ تولید می‌شود. این ماده بسیار سمی می‌باشد و در غلظت‌های 0/01-0/02 ppm خسارت‌زا می‌باشد.

این مواد از طریق روزنه وارد برگ می‌شوند و باعث مرگ سلولهای پارانشیم اسفنجی می‌شوند که این پارانشیم‌ها محل قرارگیری هوا می‌باشند. علائم این عارضه به صورت ایجاد لکه‌های تیره‌ای روی گیاه دیده می‌شود.

فلورو هیدروژن FH:

از دودکش کارخانجات خارج می‌شود و توسط باد منتشر می‌شود. گازی است بسیار سمی که در غلظت‌های 0/1-0/2 در بیلیون به گیاهانی چون ذرت، هلو، لاله و ... خسارت می‌زند.

این گاز به حاشیه برگهای گیاهان دولپه‌ای و نوک گیاهان تک لپه‌ای صدمه می‌زند. نواحی صدمه دیده برنگ برنزه تا قهوه‌ای در آمده ممکن است از برگها جداگردند.

بعضی از گیاهان فلورو هیدروژن را تا 2000 قسمت در بیلیون تحمل می کنند این گاز ممکن است از طریق شستشو از گیاه خارج شود و گیاه تا چند هفته بعد بهبود می یابد.

دی اکسید سولفور (انیدرید سولفور) SO₂:

از آلاینده های اولیه می باشد

این گاز از منابع سوختی و صنعتی تولید می گردد.

در گیاه با آب واکنش می دهد و اسید سولفوریک تولید می کند

غلظت 0/3-0/5 ppm آن ممکن است به گیاهان صدمه وارد کند.

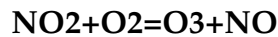
این گاز به تنهایی سبب سوختگی گیاهان می شود و ممکن است با رطوبت ترکیب شده و قطرات اسید تولید کند.

انیدرید سولفور و بافت های بین رگبرگ های گیاهان یونجه، بنفشه، سوزن برگان را سفید یا برنزه کم رنگ می کند در حالی که رگبرگها همچنان سبز هستند بافت های دیگر ممکن است به رنگ قهوه ای در آیند.

اوزون O₃:

یکی از مضر ترین گازها علیه سلامتی گیاهان می باشد.

هیدروکربن های حاصل از سوخت ناقص و دی اکسید ازت در مجاورت نور ماوراء بنفش ترکیب می شوند

اوزون ممکن است بوسیله بادهای عمومی از طبقات فوقانی اتمسفر به سطح زمین آورده شود یا در اثر تخلیه الکتریکی هنگام رعد و برق تشکیل گردد.

ایجاد لکه های تکرور و لکه های منقوط در سطح فوقانی برگ ها، لکه های برنگ سفید رنگ پریده، برنزه، قهوه ای یا سیاه

بارانهای اسیدی:

زمانی که PH باران کمتر از 5/6 باشد می گویند باران اسیدی است و این پیامد مصرف سوخت های فسیلی می باشد.

اگر در اتمسفر گازهایی مثل SO₂ یا N₂ فراوان باشد این ترکیبات در شرایط مساعد می توانند با آب باران واکنش داده و تولید اسید سولفوریک یا اسید نیتریک کنند. 70٪ بارانهای اسیدی از نوع اسید سولفوریک است.

گاز اتیلن:

بیشتر در میوه های رسیده وجود دارد.

سوخت های ناشی از نفت و سوخت های فسیلی تولید اتیلن می کنند که باعث ایجاد اسکالده روی سبزیجات بخصوص کاهو می شود.

کمبود مواد غذایی

یکی از بارزترین علائم کمبود این عناصر تحلیل رشد و محصول می باشد.

بعضی مواقع عنصری در خاک وجود دارد ولی به علت شرایط نامساعد شیمیایی خاک و یا عدم تعادل بین عناصر با یکدیگر و همچنین وجود اثر آنتاگونیسم بین بعضی از عناصر باعث می شود که گیاه نتواند آب را جذب کند.

کمبود عناصر غذایی در ایران بوفور در گیاهان دیده می شود و به دو دلیل این عمل صورت می گیرد که عبارتند از:

1- بالا بودن اسیدیته (PH) خاک که مانع از حلالیت بعضی از عناصر غذایی می گردند و اجازه نمی دهد تا توسط گیاه جذب شوند

2- کشاورزان ما کمتر از کودهای آلی و شیمیایی برای تقویت گیاهان استفاده می کنند

1- ماکروالمانها

ماکروالمنتها عنصری هستند که گیاه به میزان زیادی به آن احتیاج دارد و شامل NPK می باشد و N بعنوان عنصر متحرک (Mobile) در گیاه است.

P و K در بافتهای گیاه نقش دارند همچنین کلسیم که به صورت پکتات کلسیم در بافتهای یافت می گردد.

2- میکروالمانها: Trace elements

گیاه به صورت جزئی به این عناصر احتیاج دارد

مثال: آهن، بر، منگنز، روی، مس، کلر

زیادی این عناصر باعث مسمومیت و بیماری در گیاه می شوند

مثلا فزونی مس باعث گیاه سوزی می شود

ازت N:

ازت در گیاه برای تشکیل پروتئین، کلروفیل و بسیاری از ترکیبات، ضروری است.

علائم کمبود آن در گیاه سبب می شود تا ابتدا برگهای مسن تر زرد و یا قهوه ای روشن شوند.

ساقه کوتاه و باریک و رشد رویشی گیاه کاهش می یابد و رنگ عمومی گیاه سبز کم رنگ بنظر می رسد.

فسفر P:

تقریباً در تمام ترکیبات گیاه که ازت در آن نقش دارد، موثر می باشد.

کمبود آن در گیاه باعث اختلال در رشد طبیعی گیاه، تشکیل اسیدهای هسته ای، فسفولیپیدها و بیشتر پروتئینها می گردد.

برای متابولیسم کربوهیدراتها، چربیها، پروتئین و عملیات تنفسی ضروری است.

با کمبود فسفر در گیاه برگها به رنگ سبز مایل به آبی، توام با ارغوانی کم رنگ شده، برگهای مسن برنگ برنزه کم رنگ یا لکه ای ارغوانی یا قهوه ای درمی آیند.

پتاسیم k:

پتاسیم در ساختن قندها، پروتئینها، تنظیم آب سلولی و نقش کاتالیزور دارد.

برگهای مسن مختصراً کلروزه شده و نوک برگها نکروز می شود.

گاهی سوختگی در حاشیه برگها دیده می شود.

شاخه ها باریک شده و در صورت کمبود شدید می شکنند.

منیزیم Mg:

در تشکیل کلروفیل و قندها نقش دارد.

در صورت کمبود ابتدا برگهای جوان زرد شده و سپس قهوه‌ای می‌شوند گاهی بافت بین رگبرگها نکروز می‌شود.

پهنک و حاشیه برگها ممکن است به طرف بالا برگردند. در صورت کمبود شدید، رگبرگها ریزش پیدا می‌کنند.

کلسیم Ca:

سبب تنظیم نفوذپذیری غشاءهای سلولی شده، با پکتینها در دیواره سلولی و تیغه‌های میان‌نمکهای را تشکیل می‌دهند.

در فعالیت آنزیمهای مختلف در سلولهای مرستمی نقش دارد.

در صورت کمبود، برگها شکل طبیعی خود را از دست می‌دهند، نوک آنها به طرف عقب برگشته، حاشیه آنها پیچیدگی پیدا می‌کند و در روی آنها لکه‌های نکروز قهوه‌ای رنگ ظاهر می‌شود.

مثال‌های از نقش کلسیم در گیاهان

کمبود کلسیم:

باعث پوسیدگی گلگاه می‌شود

به خصوص در سبزیجات که در هندوانه، گوجه، فلفل، و کرفس دیده می‌شود

سوختگی نوک هندوانه دلیل بر رسیدگی هندوانه نیست می‌تواند ناشی از کمبود کلسیم باشد

در نواحی که به غلت کمبود کلسیم پوست نازک می‌شود ترک بر میدارد و محلی برای فعالیت باکتری‌ها فراهم می‌شود

آبیاری نامنظم و تاریخ کشت هم می‌تواند دلیل پوسیدگی گلگاه (نوک هندوانه) باشد

وجود برخی از مواد معدنی مثل آمونیم (کودهای مرغی) باعث شدت علائم می‌شود

کمبود کلسیم در گوجه فرنگی علائم مشابه لکه موجی ناشی از *Alternaria sp.* ایجاد می‌کند

با این تفاوت که لکه موجی می‌تواند در همه قسمت‌ها تشکیل شود و به داخل گوشت میوه هم سرایت

کند و باعث قهوه‌ای شدن گوشت میوه شود

اما کمبود کلسیم همیشه در گلگاه تشیکل می‌شود و معمولاً به داخل گوشت میوه سرایت نمی‌کند

کمبود کلسیم در کرفس باعث سیاه شدن مغز کرفس (Black heart) میشود و نوک برگ‌های مرستمی

مرکزی سیاه می‌شود و در نهایت باعث مرگ گیاه می‌شود

گوگرد S:

در تشکیل اسیدهای آمینه، ویتامین‌ها و کوآنزیمها دخالت دارد.

کمبود گوگرد در گیاه سبب می‌شود تا برگهای جوان رنگ پریده، زرد رنگ و لکه‌دار شده، علائمی

شبه کمبود ازت از خود نشان می‌دهد.

آهن Fe:

از عناصر تشکیل دهنده بسیاری از آنزیمهای تنفسی و سایر سیستمهای اکسیدکننده بوده، احتمالاً به عنوان کاتالیزور در تشکیل کلروفیل ارتباط دارند. علائم کمبود آهن در برگ موجب می شود تا برگهای جوان شدیداً زرد شده ولی رگبرگهای اصلی آنها سبز باقی بمانند.

بر B:

تصور می شد در انتقال قندها و افزایش اثر کلسیم در دیواره سلولی دخالت دارند. علائم کمبود بر در گیاه سبب می شود تا قاعده برگهای جوان انتهایی. سبز روشن شده و شاخ و برگها ممکن است بدشکل شوند. میوه و بافتهای ذخیره ای ممکن است بطور سطحی شکاف برداشته و داخل آنها پوسیدگی ایجاد گردد.

مثال های از نقش بر در گیاهان

مغز سلنم، کلم، چغندر و ... در اثر کمبود این عنصر پوک می شود. میوه سختی مرکبات، شکاف خوردن ساقه های کرفس، لکه چوب پنبه ای شدن در سیب، عدم درشت شدن بعضی از حبه های انگور در خوشه و یا عدم تشکیل بسیاری از دانه ها در ذرت در اثر کمبود بر می باشد.

ترکیدگی و قهوه های شدن ساقه کرفس (Crack stem) ناشی از کمبود بر می باشد کمبود بر در چغندر قند کاری های ایران اهمیت زیادی دارد و باعث عارضه Black hearth می شود برای حل این مشکل به خاک برات سدیم می دهند محلول پاشی بعد از کشت هم موثر است

روی Zn:

در تشکیل بعضی از آنزیمها دخالت دارد. فاصله بین برگها ممکن است کم شده و برگها کوچک گردند فاصله بین رگبرگها زرد و ممکن است بعداً نکروز شوند. سفید شدن نوک برگ ذرت، کوچک شدن برگ سیب از علائم کمبود روی است.

مس Cu:

در فعالیت آنزیمهای اکسیدکننده نقش دارد. خشک شدن سرشاخه ها در تابستان، سوختن حاشیه برگها، کلروز و خوشه ای شدن برگها از علائم کمبود مس می باشد. در غلات نوک برگها خشک و حاشیه آن زرد می شود. برگها ظاهری پژمرده پیدا کرده، خوشه ها ممکن است کوتاه و ناقص شوند.

مولیبدن Mo:

در تشکیل آنزیمهایی که نیترات را به نیتريت تبدیل می کند نقش دارد. در اثر کمبود آن پهنک برگ نازک و رشدش متوقف شده و به صورت کاغذ خشک در می آید.

کمبود این عنصر در درختان میوه موجب می‌شود تا رگبرگ اصلی جوان کوتاه شده، نوک برگ‌ها گرد، فنجانی و چروکیده گردند.

منگنز Mn:

در فعالیت بسیاری از آنزیمها دخالت دارد.

علائم کمبود آن در گیاه این است که پهنک زرد شده، رگبرگها و حاشیه آنها سبز باقی بمانند. گاهی بافت بین رگبرگها به طور پراکنده قهوه‌ای و خشک می‌شود.